

PRABHULINGALEKALU

(Part I)

1330
10060

Printed and Published by
THE JAGAPATI PRINTING WORKS,
PEDDAPURAM

under the kind patronage of
MR. PEDDA OBULA REDDY OF
PEDDAPAPUR.

(Sent by our agent, Mr. K. Bhaskararao.)

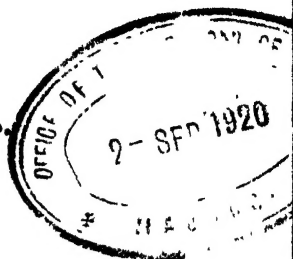
1920

ప్రభులింగలిల

మొదటిభాగము.

(600 పుస్తకములు)

పద్మపూర్ణు శ్రీ పద్మనాభాచార్యుల గారి సహాయమున,
(ముద్రాపాతములకు భీమారావు)

గారితో సంబంధించి) : ద్వారము వందలి

శ్రీ జగజ్జితముద్రాక్షర శాలలో
ముద్రించినది.

1920

ప్రభులింగలీల

—ప్రథమాశ్వాసము

* 1 వ గతి *

ద్విపదకావ్యము.

శ్రీగీర్తనశ్రీనిధినిధాంతఃకోవిదశ్రీపాలకురికిసోమేశ్వరవపురా
 శాసనకావ్యమునమాతృభక్తమహాత్మ్యంబుదెలిపిధారుణిశి
 వభక్తిదగనిర్మలసాధనరాచార్యశరణాధిపీకుశ్రీనిర్మలజ్ఞానశివభ
 క్తయుక్తిమంగళి శాసనమపురాణవిరుతనకలభక్తానీకుసన్నతశర
 ణానికలంకపర్వనిత్యస్వరూపశ్రీమద్గుణస్తోమశివపద్మమసామాది
 యుతవేదసంస్తవనియ్యనామరూపక్రియానటినాభిరామజీమూతమ
 భ్యస్థచిత్కళావ్యోమకామజయోద్ధామకారుణ్యనీమసామరస్యలలా
 మసమతేష్ఠప్రేమలల్లమప్రభురాయహతమశామాయనల్లలితోపా
 యశరణాధిపీకుఘనగురులింగజంగమసేవకొరకుతనుమనోభవములు
 దాల్చినత్రియలునలుపుచుభక్తిస్థలముననిలిచిమలహరునద్యక్తిమా
 ర్గంబుచూపిరంగుగాభక్తులరక్షించినట్టిసంగనబసవన్నశరణాధిపీకు
 వీరశైవాచారవిమలమార్గైకసారంబుచున్నట్లుజ్ఞానంబుశంభునత్క
 ర్మభక్తులనదనముట్లుచుచుత్కంఠభక్తులకుపదేశమొసగిపొంగుచు
 భక్తులప్రోదివచన్నసంగనబసవన్నశరణాధిపీకుకంతునివెడలంగ
 గంతులణించిఅంతరంగధ్యానమాసాష్టలాపురాంతరంబునంత
 యంగడియల్లవంతగానిల్చినవిమలయోగీశశివరామేశ్వరసిద్ధప్రకాశశ్ర

ధతోజేయుడు శరణార్థిమీను! అవనిలోగోముఖ వ్యాఘ్రములట్లు! క
 విశిష్టగవచ్చు కామాదిపులినవలీలగెల్చి నిజాంతరంగంబుగివలింగ
 మూర్తికి జేమార్చినట్టి ఆక్కమహాదేవి యమ్మనదృక్తి! చక్కగాజేయు
 దు శరణ్ధిమీను! శరణాగతతాణ నమ్మశబిసద! మరుగుగావల్చి! కల్యా
 ణంబునదు! నరననదృక్త రసప్రవాహంబు! హరునినదృక్తుల యంతరంగ
 ము! మాలిన్యమెదింపు మహిబుట్టినట్టి! కాలకంఠరుడని గణుతితాయం
 గ! నన్నెకెక్కిననుడి వాలుచూచియ్య! నన్నతగుణధుర్య శరణార్థిమీను!
 ననివీరిప్రాధించి యటుసూదమరియు! మనశిజాంతికు భక్తి మఘ్నులైనట్టి!
 మరులుశంకనకు మహిజాగి మృక్తి! ధరగిన్నెరయ్యకు దండంబుబెట్టి!
 యేలేకుకేతయ్య నొంబుప్రాధించి! గాలాగిగాణద కన్నప్పభాగసి! ఖండెం
 దుధరుగొల్చి కాయవిగెల్చి మండితంబైన నమృజ్ఞానముక్తి! శివునిసా
 యుద్యంబు జేకొన్నయెట్టి! భవునినదృక్తుల ప్రాధించిమించినకలశాస్త్ర
 పురాణ నమ్మతిగా! నొకశివకథజపు మన్నయ త్తరినినగరన ప్రకములో
 నప్రసిద్ధమైనట్టిని! రంబుకాంచి కానగరమాపురిని! మహి నెల్ల ధర్మద్రావి
 ణాఖ్య! మహికెక్కిగా ధర్మవాణిద్యనరణి! ధన సనేకముగోర్చి దానధర్మ
 ములు! మనశిజాంతికు గుల్లు హంటపంబులచు! పువ్వుతోటలును తోపులు
 తటాకములు! భావులునాదిగాబహుళపుణ్యము! గావించిపూర్వసంస్కార
 రంబుకతన! శైవధర్మాచార సంయుక్తుడగు! తనోమనోధనముల త
 గువితలేక! ఘనజంగమార్చన గావించుచుండె! పరవణిగ్వంత పావన
 మూర్తియగు! మధరియెల్లగానియాడ వర్చకవైరి! యామహాత్మునిసిష్ట
 యురశిమాడంగ! కామించిజంగమాకారుడై వచ్చి! సుతువేడనంతనె మద
 తియుదాను! నశిభక్తితోడ సమర్పించికంచి! యేమవాడలవారి నీశ్వరుపు
 రి! యేడితగతిగొందు నేగియచ్చటను! కరకంఠుభక్తుల కడమగన్నట్టి! చి

రుతోండనంచి వశిష్టవంశజుడు త్రవిడలింగార్చనా ధీనమానసుడు ప్రవిమ
 లగుభక్తి పాత్రగా త్రుండు నవిశేషజంగమార్చన ధురంధరుడు శివభ
 క్తబంధవా శ్రితగల్పశాఖాసత్యశౌచదయాది నద్గుణరాశిని త్యక్తతా
 చార నియమనిష్ఠుండు అనన్యశ్రద్ధాన క్రియాశివభక్తిరసికుండు నెల్లూరు
 రామలింగయ్య నన్ను రప్పించి మన్నన గారించి యున్న తాననమున నుని
 చిపిమపత్రి సోమయ్య దేవ విశుద్ధస్వభావ శ్రీమన్నహదేవ శేవానుభావ
 కులగుదుండగు పాలకురికిసోమేశు నెలమిజెప్పిన కృతులీలవెలయించి భ
 వదీయజనకుండు బసవనార్యుండు నవిశేషభావ దీక్షా ప్రబోధజెప్పి బసవ
 పురాణంబు పద్య కావ్యముగ రశికులౌననగ మీరలు చేసినారు తాతల
 దండ్రుల తరములనుండి భ్యాదిగాంలనవారు కార్యవిర్మితిని వింటిమీ
 వంటి వివేకుల చేత తొంటిముక్కుంటి. భక్తులక ఫలయందు ప్రభులింగ
 లీలకు ప్రతిజప్తనరిడితి భవుభక్తిస్థితికది యాలవాలమజ్జనతమము నది
 యదీపంబు విజ్ఞానమునకది విహరణీమ అదిపట్టులజ్ఞాప్తి కావాసభూ
 మిదిశినయోగ విభ్యానిధానంబు నదమలవై రాగ్య నదనంబుకదియ
 మైవిలసిల్లు విస్వప్తముగనుక లిశకన్నడదేశ కావ్యబుగాన తెలియ
 దందరికిని తెలియంగమీరు శుద్ధసంవ్విదూప శోభితుడై నశీద్ధవీరేశ దే
 శేశచక్రవర్తి సమితలింగాంగ సంధావధానులకు విమలపట్కాకాబ్జ వి
 శేషభానునకు బ్రహ్మనాడిమధ్య పదశోధకునకు జింహ్యగ బోధక స్థితిసా
 ధనముగను మధ్య న్వామికి మహితధీనిధికి నద్గతిప్రమదున భవాజీర్తను
 పాకంకితంగాగ ద్విప దాభిరామమున శంకరుభక్తులు సంతోష మొంద
 నుతియించు నాకభిమతంబనినా పీఠునిందుగా వినిముదంమందిగీకుబ్రి
 యంబాట నీగురునాథునా కాంక్షనుతియింప నబ్బులనాకు తలపదేవర
 ప్రసాదము మీదటను గలిగినవిధమయ్యె ఘనతగాంచితిని భవులకుగవి

తజేష్వనివ్రతంబునకు నవిశేషఫలమిపుడు సంధిలైనాకు గురుశిద్ధపరేశు గు
 గుణములు బాగడఁచిరతరభ్యాతి నాజింహ్వాకునిపుడు కలుగుటపువ్వుల క
 తమునతుంగితలకై నన్న చందంబయ్యెమీదు ప్రాకృతదలరిత పం
 బంధంబుబాపి శ్రీకంఠభక్తి విశేషంబుజూపిపతిభక్తియును దేవభక్తి
 యువ్రతము నతిభక్తి నడిపెను నతివతిరువమ్మ కుమమీకుమీ పెద్ద గురువ
 ధీనిధికి చినగురువప్పకు శిద్ధపరయ్యకు చునుతుల్యుడైన నమశ్శివాయకు
 నుఘననత్వజితహస్తి కాళహస్తికిని పరధన పరనతి పాపదూరులకు పర
 పురుషార్థత త్వనిచారులకును హరుపంచముఖములో యనుతనూజుల
 కు హరునిదీక్షయొనంగి యక్షణంబంద పరుషంబుసోకిన ప్పటి దేహమట్లు
 కరణంబుల కడబోవనొత్తి భక్తివిజ్ఞాన సంపదయును వ్రతనియు క్రియుగ
 రుణించి యుద్వేదీదొల్లింటి ప్రమదులక్రియలు జేపట్టంగ జేసి విమలలింగ
 జ్యోతి పీఠీంపజేసి నినుకృతార్థునుజేసి నీగురుస్వామి ననుగృతార్థునిశా
 య నాగురుస్తుతికి నమకొల్పితినినన్న నద్గురుపుత్రా రమణీయ గురుశ
 య్య రామలింగయ్య గురుపదధ్యానంబు గురువందనంబు గురుగుణ
 త్రంబు గురుభక్తులకును త్రివిధశిశ్రూషణ తెరగువై యుండునఁ
 మును జాయన నునట్లుకాక ప్రాకృతసంస్కృత భాషలగృతులు జేకూర్చి
 గురునకు జెప్పింపవలయులనినందికేశ్వరు డాశివధర్మ మునజెప్పెగాన
 యీముఖ్యకృత్యమున కనుమరించితి కర్నాటకవచనఘనత గార్థముల
 సంగతు లెకంగుదువు నవరత్నజాతి నిర్ణయములెల్లెట్లు శివభక్తిమర్మ
 ముల్ సేవించినావు గురునుతిమఘలందు కొనువలేకుండ నరశివరీక్షింప
 నరుహుడవగుట కాదాననగరాదు గాయనకీపు నాదరబుద్ధి నూహాహా
 చేశి ఇదిసిద్ధమని నిశ్చయించినట్లు నడచులోక్తులునిల్చి సంఘటించెడ
 ము శ్రిష్టిబుట్టినయట్టి శిష్టజీవులకు యష్టలింగాంగ సాహిత్యంబుచేసి

ప్రాణంబువచ్చి ముచు నజూపి నాకెంబు నాగకన్యక మేలుకొలిపి కేవ
లకుంభక క్రియకీలుచూపి భావంబులింగాలు భవమందునిలిపి రతినిజి
మ్మల రక్షించుకొరకు తీతిమానవాక్యతి జేసొన్నయభవుడల్ల ము ప్రభు
రాయ డతనిమహాత్వ మెల్లబాల్పారు నిర్వదియేనుగతుల గన్నడ బాష
చే కాన్యంబుచేసె నన్నుతనదభక్త నభలందువెలయ నదితెనుంగింతునే
నందునేమైన కొడువగల్గిన దీర్ఘకొనుడు నజ్జనులు త్రిభువనఖ్యాతి జెందిన
మనుండైన ప్రభుమహాత్వంబు జెప్పంగనావశమే గుడిలోని సతిశిబ్బ కుం
భంబులీల మృదుమనాలోనుండి యేరితినన్న బలికించినారీతి బలికితిగా
క నవిదిప్పులొప్పులు నాయవిగావు యేనుజెప్పెడివాడ నేకానుదీని మా
నక వినువారు మానవుల్ గారు మరిచ్చిదియొక కావ్య మాత్రంబుగాదు వ
రలెడుగురు గుహేశ్వరలింగమూర్తి లీలావిహారంబు లెన్నగాభక్తుల
లింపుడిందు మోక్షప్రాప్తియగును పొద్దువోకకువిని పొయ్యెడియెట్టిను
ద్దులుగావు విశుద్ధలెయున్న తనుమనోధనములు తగగూడ్చివుని నెన
యుమహిళాయ మివియనినుడు అన్నదమ్ములును పోట్లాడిననుడ్డు వె
న్నెటికథలుగా వింతులతోడి విషయభాగంబుల వెధలువర్నించు విషయ
కావ్యముగాదు వివరించిచూడ కడుపుకక్కుర్తికి కర్మకాండంబు త
డయక జడివట్టు తంత్రంబుగాదు ప్రణయింపువంతః కరణములతోడ ఫణి
కన్యతోడి సంబంధంబునురత ముచిదా కాశమ యత్సంచత్సప్తి విలసి
ల్లునీకృతి వేట్కొనోవినుము నచ్చరిత్రుల ముద్రనంగంబుగాని నిచ్చనిచ్చ
నిజన్మ నిరధిగూలి బారలును దరిజార జోలేసిహీన నరకీటకముల వర్ష
నందిదిగాదు కర్మాంధకార నంగతిజక్కితై వాధర్మంబెనుంగక తమము
చ్చనడుచు దుర్మదాంధులుజెప్పు దుష్కథగాదు నిర్మలిజవభక్తి నిశ్శ్రేణి
మరియు భక్తిముక్తులు నిచ్చు పుణ్య పుణ్యంబు భక్తు లాలింపుడి ప్ర

భులింగలిల! చెరుకాకుదినిమేకచెలకేగ నెమరుతరుమగా బెట్టువిధంబు
 ననల్ప' సుఖముననిస్కి ఇత్తునసంబుగ్రోలి! సుఖముచునేనుగు చొప్పు
 నభక్తి! రసమాని ముక్తిచారగ గోరునట్టి! రసికులాలింపుడి ప్రభులింగ
 లీల! నానేర్చు కొలదెంత నానుతియంత! యేన్లు వర్తింతుయిదియనవల
 దు! బనరంబు మేనికి బంగారుసొమ్ము! లరయబోనెటి కాయన భూషణ
 ములు! తనువున బెట్టవంత నె యవరంజికనక మయంబుపై కనుఁబ్బుమం
 దు! మిన్న ముట్టెనువామ మిక్కిలి నిక్కి! యున్నతంబుక బాహు లొగి
 నెత్తనేల! మగుణ నిర్గుణలీల సకలంబు నందు! నిగుడియుండెడి ప్రభు
 నిర్మలకీర్తి! దగులక నావాణి దానొంచు దగులు! జగతి నాతమలేవి
 నందింత లేదు! తల్లి వెబజిబోక దగలియూపెయ్య! భల్లూక వితతి వె
 బడిబోయినట్లు! శివుని భక్తులకు శివునకుగాని! కవిత జప్తని ప్రతిగా
 ననా వాని! నయచింతిపక మూనదా ప్రభురాయ! డని మదిలో నిశ్చయ
 మొప్పుతేలి! అల్లనప్రభు వచనాను భావములు! తొల్లింటి శివు న్రమదుల
 వచనములు! గతి గతియందు వక్కాణించి వ్రాసి! ప్రతిభవ చెప్పినది ప్ర
 బంధంబుగాన! అవచ నార్థంబు లట్లేను నిల్చి! కారిత్యవర్థంబు గనుగొ
 నుదు ఘనులు! కారణపునుఘండు గతకల్ప ముడు! వారణ శయ్య వ
 ర్వత యతీంద్రుండు! బడవ నయ్యును మహా ప్రభునింగలి! కడగతి జె
 ప్పెను ఘన గురుండైన! శిధివీరేశ్వర శ్రీగురు న్నామ! ముద్ద క్రమా
 గతి మెట్టిది ననిన! వేద శాస్త్రంబులు వెనకంగ లేక! ఆది మహ్నా
 తంబు లరయంగ లేక! నాను వినువులు కందక సూతులేక! యేదియు
 ననలేక యంతయు ననిన! శ్రీమహా దేవుండు శివును చిన్నయును! నా
 మమాపాది నిర్ణయ రహితుండు! నిర్గుణ తత్వంబు నిర్మల మూర్తి! స
 ర్గనర్థహ్మర నంనర్గ వర్జితుడు! ప్రమథ గణంబులు బ్రంహ్మది నురుల

అమర మునీంద్రుల అంతరంగముల. అజ్ఞాన మెడలింపు ననుకంపబుట్టి.
 సుజ్ఞాన ముద్రయు సురచితా కృత్యులు. పుస్తకంబును సుధా పూర్ణ
 కుంభంబు! పుస్తకంబున చంద్రమాశ కలంబు. నిడువాలు గన్నులు
 నిక్కినముక్కు. వెడవ యర్రాబును వేలూడు చెవులు. నాగ కుండల
 ములన్నత భుజంబులు. యోగ వల్లెయును యజ్ఞోపవీతంబు. నోగ
 నూగారును సుడివలెనాభి. భాగై న పిడుగులు భటువైన తొడలు. ప
 ద్మరాగవ్రా పటలంబు లకును! వద్మంబు లననొప్పు చరణయు
 గ్మంబు! తల్లికొత్తగా నయ్యె దక్షిణమూర్తి. ఆదక్షిణమూర్తి కాల
 యంబగుచు! విలశిల్లు శ్రీవట వృక్షంబునకును! బలము శౌతరనంబు
 సద్గోష్ఠి పాదు! మూలమోంకారంబు మొదలు వేదంబు! వ్రేలాడు
 నూడలు విద్యలు శాఖ! లుపరిషత్తులుభక్తి యరుతర ఫలము! లపరి
 మితానంద మాఫలసార! మదిలోన గొనుట ప్రసాదవ ధానంబు! మది
 చింత లుడుగుట మహానియ్య పదవి! ఆమరి మొదవి విధ్యావీటి నిలిచి
 ప్రేమగొల్చెడు విధిరక్షణ! ప్రశ్నకును! తా మానముద్ర ను తరమిచ్చు
 చాలు! శ్రీమహా మహిమల్లు చెప్ప శక్యంబై! ఆదేవ దేవంబు యవని
 భక్తులకు! నాదరంబున బ్రోవ ననుకంప బాడమె! చేతిసూలంబు బిలు
 వ సొమ్ములును! భూత సంఘంబును బృథక్ కంచంబు! కుండైన పను
 లును కుత్తుక విషము! కంటిలో వెట్టయు కానరానీక! చల్లని చూపు
 లు నరన వాక్యములు! నుల్లంబులోశాంతి యజ్ఞులు కాంతి! మొలక
 నవ్వలయు నెమ్మొగముతా మెరయు! చలువ నీర్కాచులు చక్కని
 మేను! కనుపట్టుచుండ సాక్షాన్మోక్ష దాత! యనికొనియాడంగ నిఖి
 లలోక! ప్రసిద్ధుడై యిష్టార్థ సిద్ధులు నొసగు! శిద్ధిరేవుడై టీచిపూ
 ద నిలచె! నాబుధశ్రేష్ఠ మహా మహాత్మ్యంబు! మాబోటులకు సక్య

మా వినుతింప, నకల నిష్కలనదా చారవర్యుండు, నకల జీనదయాద్వై
 న క్తచిత్తుండు, నకల సద్గుణగణా న్ప్రయజన్మ బూమి, నకలంబు దా
 నైన చరలింగమూర్తి, శివుని భక్తునిపాలి జీవరత్నంబు, కలియు మా
 యాభ్యాంధ కారదూరుండు పరవాడు లగుబైన పౌద్గచార్యాక, నర
 కీటకముల కందని మ్రానిపండు, పరమ సివాచార పట్టభద్రులకు, గ
 రిమతో తమగాడి గట్టిననురభి, జైనమన్తకళాల సాహసాంకుండు,
 మానవ బెజ్జల మానమర్థనుడు, అడుగు మోపినధరా యతిబవిత్రము
 గ, నడపాడ నేర్పిన సజలింగమూర్తి, దియ్యతే ఓయ్యతే నీక్షితేయ
 నగ, బాయక శిష్యుల బ్రతికించు ఘుఘు, పరమపావన నిజ పాదోద
 కుండు, నరనముక్తి కరప్ర సాదప్రదాత, ఆరాధ్య వరలక్ష నోద్వితా
 కారుడా రాధకుల పాలియమపి భూరుహము, తనపాదపద్మ సందర్శన
 మయిన, జనులకు మరీతేపు జన్మనాశములు, నగుకారసగుకార శబ్దవా
 చ్చుండు, నగుణా నిర్గుణ కళాసంయ్యతాంగుడు, జలకుంభమలలోని
 చంద్రునియట్లు, యిలనేకమయ్యుననేక వపువాడు, శృత్యక్త పద్ధతిజూ
 డ నొప్పారు ప్రత్యేక్షతారక బంహూహూహుడు, పరమంత్రమూలంబు
 వాక్య జాలంబు, చరణంబుజములుబూజలకుమూలంబు, ధాన్యమూ
 లముమూర్తి తత్త్వమూర్తి మానినిమూలంబు మరియుచర్చింప
 నగువునకణువు దానై యుండువాడు, ప్రణవనాదము ప్రాణప్రధమైన
 వాడు, అణిమాదిశిద్ధులు నతనిశిష్యులకు, తృణమాత్రములుగానియిలలె
 క్కగావు, కృతకృత్యులకును ముంగిటనిధానంబు, తతపుణ్యతతులకు
 తంకేటిజన్ను, జాగరభ్రమిలకు సంధినియిక్క, రాగదోషంబుచంద
 ని రానిరావు, తనశిష్యమన్త నోదయశైలమండు, ననుపమహస్త చి
 దాదిత్యునిలిపి, నకలసంశయ తామసంబులబాపి, యకలంక మగుహృ

దయాంబుజవీతి ప్రాణలింగాంగ సంభంగంబుడెలిపి ట్టోన్దైశిష్యుల
 సుఖలీలవిపి భోగమోక్షములిచ్చి సావరక్షింతు శ్రీగురుస్వామి
 యైచెన్నొందు పుణ్యుండిటువంటి గుణము నేపారయెతికి నటనలిల్లా
 జానయమహాన్నతికి శిద్ధవీరేశ్వర శ్రీదేవునకును శ్రీద్వితోమన న
 మస్కారంబుచేసి గూఢాక్షుడ జాయగబూనినట్టి యాకంఠవృ
 త్తాంతమదియెఱిగిదలిన అదికి ఆదయైచునుపమమహిమ నేదనెలుంగుదు
 నిన్నింటిమీద నదకేనని బ్రహ్మనుగు లింగమూర్తి యడినివ్వక రా
 ఖితుండుదియించె భాసురంబుగ నడుగుభ్రమంబుచేచె శ్రీనదా
 శివులంబు చిన్మక్తిబాడమె అరుదుగినుకుకి నామ శక్తికిని భాదనను
 దయంబు బొందె ప్రియంబు అనిష్టునకు మహాశక్తి ముగియె అనిష్టు
 నకు లక్ష్మీకయ్యెను బ్రహ్మా అనిఘాతకు వానిచుయ్య నావిధికి
 నావాణికినినచ రాచరంబయ్యె యితయును మహేశ్వరునిచ్చి గోదాం
 చినంత పానకల్పనంతన పణగు తనయారుగా గురుగ్రంథస్థితై
 ఘనముగ వట్టాంబుగ ప్రియైల్లనిన బ్రహ్మకు య్త్రైపమకున నెట్లనవిష్టువుని
 యుమించెదని ప్రియపరక్షింపవోడవణంబు గల్గెనట్లుముగానఘనమ
 గురుగ్రంథ ఈరీతిసకలంబు స్వజియించినూత్రి భానియెనర్తించు త
 ద్దగ్గ్రహింపగుంబు యిది ముదలీగతి యాగతియందు మదనానిభక్త నను
 స్కార విధియు శిష్యుక్తి శృష్టియు శ్రీగురుస్వామి ప్రతిమంబునయు
 ను ప్రయోగంబుడిను నిదవిన్న చదివిన నిస్సతార్థములు ననఁబడు
 తుంబు ననుకూర్చు ప్రభువా

ప్రభులింగలింగ ముగియె గెన

శ్రీమహావైష్ణవము

ప్రభులింగలిల.

ప్రభులింగలిలము

* రెండవ గతి *

శ్రీశివశాసనము చక్కనిది. భానునందనము భజనాభిరతులు।
 సోభవంబుల పారభక్తి చిత్తములందుంబులు నిద్ధిగావించిమిద। మర
 ణబాధలుబట్టి నుతియిరోశి। పరిసరదానంద భాతులై నిత్య। ము
 క్తిగోరెనువాగు మోహావస్థలు। భక్తులారింపి పరిభ్రమింపిరి।
 అనరస్వతిగూడ అజ్ఞానాదృష్టా భాసుర బంహులు భావించుండు।
 సంతరాంకిరములు భావించి ముఖం సంతగానిచ్చి ముద్దులొందుండు। గ
 రుడకిన్నెర ముఖగంధర్వములు। సోదనారగిడ ముద్దులొందు సూర్యు
 లు। శ్రీమన్నపుంసక-జీవసంఘములు। చేట్టిచేరి నాశిష్టిలోపలును।
 కడునొప్పునుండును క్కలసిశిఖరి। పుడిమిదన్నహిమ యదభ్యుమేల్తుల
 న్ను। ఈనృప్తికిరితిటి యిశుడై సెట్టి। శ్రీసదాశివుడు తాళివడాశివుం
 డు। భాసురగుగ్గిడై పరిగెనుకుగ్గిరి। వానమైనది కానివర్తింపదరమె
 నత్వగుణాబై విస్వాసభా। మహాత్వంబేర రజితాది। వాబరగె। మిన
 మినగన్నులనుమిలుగొలుపె। నసలారగెలూరి నలబడునదియు కడగివే
 దములంతగా గేపాటి। పొడవై నలలీలు భూరిశాస్త్రములు। కనగా
 వాతమయ్య నేయగడిపి మవిలాసములకు మార్పులయునట్టలు। పగ
 లురేలును నొక్కభాతివెనుంగు। ధగధగరత్పదీధితులనంనగము। శక్తి
 సంయుక్తమై జరిగెను శుద్ధభక్తి మార్గమురాజ పదము సొన్నంత।
 కలపడంబులతోడి ఘనతోరణములు। నలుదిక్కులను తోరణంబులక

ట్ల! లవ్యక్త సకలత్యాసుభావంబు దివ్యహర్ష్యులు బేహమోహములు కీలూడ్చినిలుచుట గృహములననుసరితైలానతైలంబు గణుతింపరమె; నిజసౌఖ్యనునియెను నిలయంబులగుచు గతిబిజిగాక నిల్కడగడచిత్త మనియెడి వారికి యానందమనగ! గొనబుమీరిన కొల్వకూటంబునందు! పామక సకలసంపదలును బాదలు! మాయనిచ్చాయల మండలంబుదు! నుదితన స్యుజ్ఞానయోగ వీథమున! సదమలయోగాను సంధానమొంది నిశ్చలరాంబ నిర్మలనిరుస! మత్స్యోతశుద్ధ సత్సత్వరూపమున! భద్రాననన్మదై పరమపదుండు! కుమ్రేశ్వరంబు చిద్రూప శోభితుఁడు! మూలభుజారంబు మోక్షమాతనికి! నోలిబ్రాణాపాన యుగమె బాహులును! నాదయు నాచయు యంఘ్రినృములు! నాద మోకారమైయు వండునందు! మాలిగ్యకూన్యహ సుద్యుతిద్యుతులు! మేళించిన భాతిమెగుగారుమేను! ఆరుద్రీమూర్తివామాంక వీరమున! నానాధమైయుండు అంగనావణికి! కలితసంకల్ప వికల్పంబు లఁఘ్ను! యిమ్మేహ మోహ బులే బాహు లతిలు! మదమత్తవృత్తియే మధ్యశీషంబు! కదలిసనుచుముని కామలోభములు - మరియును వదనంబు మునుత నేర్పి నలు! యెరుకము మనువులై య నగుచునుండు! నిటు వంటి మంత్రైక శృంగార మొలయు! కుటిలాంగయు దానుగూడియుండగ! గిరిజామహామయి గిరిగొన్నకాతు! లురిగ ఫణీసుగిమ్యుతులతో బెరయ! కరకంఠ కడగంటి కలికిచూపులు పైరెరవలోచూపులు తిరిగి పులాడ! హరి హర హరంబు నంబికల్గి! సాలికో దొరశివ-చాక. చ బెరగ! చంద్రుండు శీతల చంద్రికయల్లు! నాంద్రీకర్పూరంబు సార భంచల్లు! పసివీబు గారంబు పశిమి చుల్లల్లు! పొనుపలెలాగుల నొనరి యుండుదురు! మరియు వమ్మిభునంబు బాట్టి పీఠింప తరుచైన జవల

మొత్తంబులేనేభూ. పరశ్రు సగంగయే పాదులొసే భూ. మెనుగులుద్దా
రించు మైదీగెనుంప నలలితరత్న భూపణనమూహములే. దళనులభ
యవరదబాలె పుష్కల. లంగంబుతో హస్తీయచగి పశంగి. యంగన
యలతయన చొప్పుమీర. మూలాశ్మమనుష్కమో యనశూలి. కై
లాసముననుహా ఘనతదెక్కింది. కరికంకణాంబులు ఘల్లుఘల్లునగ నర
చానురంబులు వై చునాంబులు. కాలాంజనుంచలు కరమాలబట్టి. యో
లికేళుకాచుకుండెనువా. అవనంబుండిగూ హస్తపద్మములు. నొడి
కంబుగాబట్టుకుండెనువారు. హిమశేద్రీవ్యసంభవశపీటికలు. సిరతంబు
ధరియించి నిలుచుండువారు. విలశితశృంగర విభవంబుచూక. లింపు
టద్దంబులు సలిపెనువారు. యంతికయభునను యింపుగావాల. వృత్తం
బులల్లన వినరెనువారు. నగుచుగొడిగము నందందజేయుచును. సగజ
నిపులుజేరి నందితభక్తి. భద్రప్రీతిభయ పార్శ్వంబుండు. రుద్ర
కన్యకలును రుద్రులగొలున. సగజాతసంకవిన్ననునశశాయ. త్రి
గుణంబులునుదాల్చే దేహాబసంగ. ముగ్ధురై పతులుగదు ముఖ్య
మాయాఖ్య. అగదమన్నింపంగ. సధికమైయుండు. పల్లవదలవారు. పా
లనేత్రీయులు. తెల్లనిమెనుగాను దేహములనారు. గజచర్మములధట్టిగ
ట్టినవారు. భవములన్నాలేసే పాలుపొంగు వారు. భవభయంబుల పార
బట్టినవారు. భవభక్తిపదముచే పట్టినవారు. మేలతలనాడె శృంగే
న్నవారు. తలలపైమిన్నేచ్చి తాళిన్నవారు. రాద్రోసద్రోక రాములు
నయిన. రుద్రులొట్టుదురా రుద్రులొట్టునను. అంతగంస్తుభమంబురె
డువారు. తెరవలరంబున దిక్కింపువారు. కాములు సుతులుగా గాంచి
నవారు. తామరసాత్ములుత్తములు నావ్యులు. వాసుభాగంబున వల
నుగానిలిచి. ఆమహేశ్వరుగొల్తు రచ్యుతగొల్లు. నిగమంబుకును నుం

డనిలయంబులయిన నగు మొగంబులున్నా నలువండువాడు! త భుకు
 లంగరుచాయ తనువులవాడు! పొలతులుపుకి శృ పొదలెడువాడు! నలు
 వలుహం దక్షణప్రదేశమున! గొలిచియండుదుర జోగుంసంఖ్యలును!
 గరుడకిన్నెరయత్న గంధర్వశిద్ధి, సురనాదూతోడ సురనాధుసోల్ల!
 నాకమలోద్భవు నవరభాగమున! జోకగానిల్పిరి శూనికొల్వయ! ప
 పూర్ణమచంద్రము ప్రభలుగ్గరించికరువున బోశిరోకాక శంకరుని! ద
 రహసకాంతులై తనువుధరించి మారునకు నెక్కహాసముద్ధరించె! నో
 యననందిసన్నతుల సెందుచుండ! నాయభవునిమోల నభవనలీల!
 దక్షప్రజానాథ తంగుండుగండ! దక్షనభద్రహాబాళాలి! భద్రాశాళీ
 దత్త భావుండుపర! భను డాకుద్రుని బాయకనండు! పరనుహర్షంబు
 పోల్కిశంకరుని! సోనీయయికాబ పట్టుగిరికు! వరసుఖస్థితి కాలవా
 లంబున్నదిని! మురువు దీపించేటిముఖముపరంబు! పరమేశ్వరునిసత్య
 భావంబుకరువు! పరిపరిలాగు వుపరహాసకథ! సంగజారాతి కినాసం
 దహదవు! శృంగిముంతదంక భేరిమాప! యేదిక్కుగనుగొన్న
 యిందుకిరీటు! లాపక్కువారెల్ల నొకలలోపంగ! నేదిక్కుపాడితో
 నించుక పుకు! నాదిక్కువారెల్ల సతిసంభ్రమముగ! నయ్యచీనాద
 మహాప్రసాదనియు! చయ్యననస్వయో సంఘటింపంగ! హరుడెల్లువలి
 కిన సట్లుయాననుచు! శిరసావహింశురు శ్రీవగోసతులు! వుధదుడికు
 నుబట్టినొకగ్గక్కనుకొనగ! త్రివళాచలమలంక్రిండుగాహూది! కమల
 భవాంభంధబుకరములబినుక! యముః భీకరదంష్ట్రలవలీలచెరుక! జాలి
 న భూతపిశాచగణములును! గేలుధమ్ములు మోళిలిండుగొలును! కా
 లబైరవుడు దుర్గయవి నాయకుడు! హీలియనవృహాత్యకలాదిమైన!
 పరినారదేవతల్ పార్వభాగముల! స్థిరభక్తియుకులై చేరికొల్పంగ

గౌతమగార్హస్థి గాఢీ బుకణ్వుః శతాతప వశిష్టశౌకముఖ్యః మూఃలై
 ల్లను శిష్యమున్ననగోఽః యానతికాయులై యాడాడవిలిచి రగజభూషణ
 ముల యతులధీనితులః అగజేశుఫణి కుంకలా చితమృతులః అంగజ
 మారుమండహానచంద్రికలుః నాథుని దుతబృందకాయులును గంభీర
 గతిగొల్వగా వచ్చినట్టి రంభాదినతుల హరస్మీరములును సురరాజము
 ఖనురానుర శిద్ధసాక్ష్య! మంకిరీట ప్రభావ్యావల్లభములు! ముట్టించియుం
 తంతి మోరాతులై స! వట్టవగులునుజేరు పగలవత్తును! కమలము
 కరదీపికానహస్రిముల! సమధికగునులకచాకచిబెనగ! అరిపమితప్ర
 భాభ్యుచితంబగుచు! నప్పును జ్యోతిర్మముడై యుండె కొలుపు! ఆ
 కాలమున గౌరవాచను ముక్తి! యాకొల్లలో వారందరుదేని
 జన్మయులై నిన్ను జేరి యుండురొ! జన్మనాశ ముండును ముండు రొ!
 నాకానతీండవ్వునగజులశుభం! డాకాంతిశోడఃస్థునియానతిచ్చె! నాని
 రూఢక్రియా నటకృతికా! కేయయుగంక మునన్నుగొల్పు! భక్తులై
 వృషసన్ను బ్రాయుండుగురు యుక్తి బాంక ఫలలూహాగకొలుచు
 వారలుబోవుచు వన్నుమందుగురు భాగునిగనిచంద్ర! భుజానతము!
 విన్దివమోదించి ము నిరకరనను! తనలోనట్లగు తిలపోయిండుండె!
 హనువియ్యర్థాగమ ఆకృతిగుచిహి! నశివేశ్వర! యానామాప్యధారు
 అందరునామాయ కడుపడికాడె! యిందుముఖు! కొండ నెనశియున్నాను!
 యని తనమదిలోన హం కారముదన! మనవిజాంతకుడల్లమిప్రభుభాస!
 శిద్ధులుబోరిప్రసిద్ధులై నట్టి! శిష్టులునెనునెలకేరి కొల్లంగ! నొనఃనం
 దంబుగా నూట్కొల్పినట్టి! భసితశ్రీప్రొడ్రుయిల్ భాగిల్లుమంస! ఆహ
 నుబహులు అంతరంగంబు! తేజానసత్వము విశ్వదేహంబు! కిరవాద
 నఖరేఖలు రాజయోగ భరితనాంబోద్య సాభాగ్యబుడెలుప! కొం

మాయానది కోలాహలాది భూమికినును పుచ్చముగా బాగడం
యల్లనమానులు నేతులై ముక్తికొంగి పల్లకియెక్కి యంబరవధం
బునను అల్లనల్లననచ్చె హరుసికొల్వొకుండు అలమప్పభురాయుడం పో
రనలెను అరీవచ్చిన అల్లనప్రభువు నూరావీక్షించి మక్కువలేని
యాననాగ్ధ్వంబున నానీయజేసి ఆనక్తితోడ నిష్టలాపగొట్టి జనులన
చ్చట నొక్కక్షణ నాశ్రయించి అగ్రేనిశీచ్యమైనాధిపతి
కాంచితాంచిన నర్థగౌతంబును అగ్రేనినాశ్రయించి జేసినదేవా
ధీశ విష్ణుప్రకాశ యీవచ్చినతడవ్వడిమి వచ్చినను నీవేళవెరగి నీకు
నీతిసికి యేవిధంబుననితి నిష్టతగలిగె యేనంగనతమంబు యేనంగ
కిపుడు పోయెయ్య పుచ్చు నాకునని! నరదంతకాంతు బుర్వర
నిండబర్వ హరుడువార్యజిల్లులని మానతిచ్చి అజ్ఞానదూరనిర హం
కారగనుడు ముజ్ఞానియనుయెడు నుదతియరాను పూర్వకాంతునన
దృశ్యమైనతపము గుర్వసరకి ననుగూర్చియైనర్ప నానిజహపమున్న
తి వారలకును సూనుకొమ్మను నగనుతయెల్లముగను తానుకృపించే
యాతనిమహామహిమ యేనంగననంగ యేమిజెప్పడిది అప్పుడు న
గజనెనల్లమప్రభుని వెళక కెనుగునుచితమెనాను నిర్మలనిజతత్వని
శ్చయజ్ఞాన మ్మిలి దెలియనాకవళుళగబనిన, నున్నవారలకెడ నున్నది
తేలి పనియల్లమనేల ప్రస్తుతించెనివె యెల్లవారును తత్వమెనుగును
రేని అల్లాడబడియుండు నాబ్రహ్మవిద్య అనిజాంగన బల్కనంగజా
రాతి విని చిరునవ్వుతో వెదికిట్లనియె నిజనూడిననునన్ను నిష్ఠారియ
నకు గడవిజలాడిన కడునుండనోడు పట్టిమాటలబడివాడు గాదతడు
ఘట్టనుజ్ఞాని చిక్కడుమాయలకును వారివారిలోలంది వనుధచరంబు
నీరుకొలదినుండు నీరజనిబ్బు నకలంబు దానై నశరణన్నకరుగ యె

క చోటనిలువంగ యొక చోటగలదె! నామరూపాది నిర్ణయముగాకునికి
 నామహాత్ముని నగుల్ల నుయండు! నావినిగిజాతనన్విప్రాణేశ! నీవన్న
 వన్నియు నిజములానితము! నాపట్టి మాయల నటనాజిక్కి! కేళీవిలాస
 ములకు హృదయబుచ్చెర! నీకున్నయప్పుడు గాకీతనిగహిమ! గైకొ
 ని మదిమెచ్చగా వచ్చుననుచు! గోజుమల్ల నమాగ్గరిను తాధవుడు!
 దరహానచందికల్త భువంత బలి! కనాతనియే శనిమహాన్నతిగానలేక!
 యతులుబలికెడు మటలింగరువినగ! దిప్పించుకొని జోవతలచితివేని!
 జెప్పి నోటంబుజెందునిన్ననుడు! బాలుబల్లారు విచారింపనేల! ఫాల
 లోచన నాకుంతంబునదియె! అనిపంశమాడి సీతాద్రీతనూజ! తన
 తామనగుణంబు తిరువుధరించి! మన్ననగన్నట్టి మాయవీక్షింపి! ప
 గాభరణతోబలికెప్పగిన! న్నివానవేకదా విపులుబోయి! అన్నివి
 న్నధంబుల నల్లమమెరయు! చిన్నబుచ్చకనన్ను శివునినన్నిధిని! నిన్నున
 మ్మితినన్న నిటొకటమునను! చేతులుకూర్చియు శిఘ్రితిల్లనిమె
 టొల్లినన్న నీయూడిగెంబునకు! నీవంపుటిదియు మన్నింపుటగాక
 ఈవిధంబున బ్రయమేలజెప్పెదవు! యెందజొచ్చిన జొరనికవెనునగిలి
 బిందరపందరచేతుడెందంబు! యూడిబండాడియు యెమ్మెలణరిచి! యూ
 డిచికోనితెత్తు యిదినాప్రజ్ఞ! అని మాయశంకను నానానమెల్ల! నివబ
 ల్కివచ్చెను మర్చికివిలాసముగ! కైలాసశిఖరివై కామారికొలుపు!
 కైలావాళంధుల సభాషణంబు! నల్లమరయమాయాంగనధరణి! కల్లన
 వచ్చిన యంటవిధంబు! రెండవగతియుంచు రీతులుదప్ప! కుండంగజెప్పి
 తిరుచితవాక్కులను! యిదవిన్న వ్రాసిన యాప్తితార్థములు! నదచుల
 మతులకు ననుకూర్చుప్రభువు!

ప్రథమాశ్వాసము రెండవగతి సంపూర్ణము.

ప్రభులింగలీల .

ప్రభుమాత్యనము శి వ గతి

శ్రీ మాయాజననగతి శ్రీ

శ్రీ శివవీర దేశిక చక్రవర్తి భానురపదపద్మభజనాభిరతులు సత్య
శాచదయాదినద్గుణోన్వితలు । నిత్యనిర్మలకృత్య నియమాభిరతులు ।
ముక్తి గోరెడు భవమోహవర్జితులు । భక్తులాలింపుడీ ప్రభులింగలీల హ
రుడు విట్లుగవంప ఆమరంగములు పరిణామవార్తలు పచరింపుచుండ । తగి
నతైలమునకు దక్షిణమందు । తగబెళువలె సీమతనరారుచుండు । తలజ
నంబులు సత్యభాషణులు । నకలేశుభక్తులు సకలమానవులు । ధర్మమార్గ
స్తులు ధరణీశులెల్ల । నిర్మలచిత్తులు నిఖటాద్యులెల్ల । ధర్మంబునాల్గుపాదం
బులనడుచు । దుర్మార్గులచ్చట దొక్కరెన్నడును । ఆచేశమధ్యంబునందు
జండురుని । మేదురకళలెల్ల మిళితమైయుండు । నదనమోకాక విశ్వంభరా
మణి । వదనమోయన బణారశీయనుపురము । చాలనొప్పారు నచ్చటివిశేష
ములు । నాలీక భవుడు వర్ణనశాయలేడు । పూచినమావులు పోకమాకు
లును । కాచిననిమ్మలు కదలికాతరులు । పండినఫననలు ఫలపూరములును
మండితాశోకముల్ మూలారములును । గుండవద్దనములు కొండనోగు
లును । బండిగురునిండములు పారిజాతములు । వాసంతికలు నిరపాదులు
బాడుల నన్నజాళులు లల్లసేవింతు । లేకాలములగల్గి యీశుభక్తులకు ।

నాకాంక్షబాడమందు నభవుభజంప పరవువృక్షబూచి చరిమెళింపు
 చునుపురముచుట్ట ననుండు పుష్పవాటికెలుక స్మరినవిశిన ఘనవిత్తిక
 లువిస్తారములుగల వీధివీధులును మోటుతోరణములు మణితోరణము
 లునొక నాడు విడువక నుండునప్పురినికలయంపిజల్లిన గంధంబునీతిచలు
 వనెత్తపులెచ్చట హెచ్చియందు మలయాజానానంబు మచ్చికదాల్చి
 అలయంగ నెత్తపులంగీకరించి చల్లగాగొలకులజాడలుబట్టి మెల్లమెల్ల
 నెవచ్చిమీనేల చనలయల్లంబుర్లున నొరనుక పైట లల్లనదొలకిం
 చి యలుకలల్లార్చియల్లతావులుముట్టి యుంపుబుట్టించి వల్లభులెల్ల నా
 పట్టణంబందునల్లలితోత్సాహ నంపదమెరళిమల్లడిగొనుచుండ మల
 యమారుతము వేదశాస్త్రాగమవిద్యలయందు బాదరాయణి క్రిందుబర
 చువిప్పులును ప్రజలబాధింపక పరులసాధించి విజయంబుగైకొను విపు
 లాధిపతులు లెక్కతోబ్రతుకదె లెక్కనిధనును వెక్కుడమెచ్చని బే
 హరివార్డు విక్రమార్కు మీద విడచిన నైననాక్రమింపక మానరండు
 నుభటులు మరునైన సకపూటలోన నెకుపుగా వలపింపనేర్తురంగనలు
 యిహభయంబులదెగమన్నిక దేవ విభుగణాశ్వములైన వెలవెలబారు
 అనబాడనేరని అర్థిలేడండు విని యూరకుండెడి వితరణిలేడు పతిభక్తి
 నడుపని భామలేడండు నెతురక్షింపని జాల్ములు లేరు ఆకిటపాడవును
 నగడతలోతునాకులు కూర్మపన్నగులునుగాని మొగులెయంగరసంగ ను
 రుతరసాధినరణియు తేధంబుచర్చింపదరమె కరిబ్బంహితంబులు ఘం
 టారవములు పరవందిమాగధ వాగ్విలాసములు హేషితన్వనముల నె
 ల్లివాద్యముల ఘోషణంబుల ప్రజాకోలాహలముల రమణీయమగున
 ప్పరంబేలుచునుండు మమకారుడనియెడు మండలేశ్వరుడు అతనిసాభా
 గ్యమేమని తెప్పవచ్చు రతిరాజు యాపున రమ్యభోగమున నురరాజు గలి

మితో భానురరాజరాజాక్షురుకాజ మానసద్వణమునసగిధనరంగ రా
 జని తనుబ్రస్తురింపగరిమెతో నారాజకంఠిరవుండుశాంత హేతినికృత్
 శత్రురాజస్యజాతనిర్భిన్న భాస్వంస్మండలుండుననదనదుచునుండి యభి
 నవలీలమనుచుండి తనమేనమామనత్పుత్రిమోహినియన జగన్మోహి
 నిడగిలివివాహమై యత్యంతవైభవంబులను శచియునిందుడొరమా
 శార్దియో శీతరుచియో దోహిణియో మదుండుసురతియోయనదగికవ
 గూడి యనగి పెనంగిమనసులునరిపోయి మమతలజక్కి కాసులంత్రం
 బులు గడుపుచునుండ నామమకారున కామోహినికినిసంతానలాభం
 బు నమకూరకున్నయింతయు విభుడును నెంశయవగచియారాజ్యముఖ
 మేల యారాజ్యమేల గారాబునంతరి గలుగనినునకుస్థిరనపుత్రస్యగ
 రిన్నాస్తి యనుచు వరవేదవాక్యములో వాక్రుచ్చుచుండ ననిశకునజ్ఞ
 లనడగుడరట్లనొనరంగ పోచిభృజోదురు మరియుగదైచూపింతురు
 గారిసోముదురుపలునెరంగుల సొమ్ముబారబల్లుదురు త్సుద్రోశక్తులనెల్ల
 గొలుతురుగానిదుడ్యుగ్యగనేరరు వియూఢులగుచుఅటుగొన్నిదిన
 ములకాదంపతులకుకుటిలకుంతలి మాయకూతురై పుట్టెపుట్టినదినము
 న భూరివాద్యములునెట్టవమోశె నెన్నోవిధంబులనుభూతివెట్టిందిరి
 భూనుకులకుచుదారబోశించిరి ధవళీస్థలములుఅర్ధిసంఘముల క్షిప్తార్థ
 సార్థంబుఅర్ధివిచ్చిరి జనులచ్చెరువంద నొల్లకవిదిచి ఘోరకాననములకు
 ను జనియచట గంగాతటంబుల ఘనగిరిగుహల శృంగారవనముల సిద్ధ
 వైలముల పంచాగ్నిమధ్యభాగంబులందు మంచులోపలజలమధ్యంబు
 నెండవలములు జలములు పండటాకులను మలయనాకటిచిచ్చు మా
 నుపుకొనుచు పాయకసివృతపంబులేపొద్దు చేయు తపస్సుల చిత్త
 ములేచెదరితలలువణకెను ముదితావనోత్తములతలపులెంతయు తత్త

రబితలయ్యె. వ్యగ్ర పక్షి చతువులు మేతలువదలి. పగలురేలును జెంటి
 బెడవాయవయ్యెపుట్టలు తమమీద బుట్టినప్పడును. నెట్టననిట్టలునిలిపె
 దురుఘలగుట్టలన్నియు కూకలువత్తులయ్యెనిట్టిదుర్దశరాశ కేమికార
 ణమొలనుచు చింతాకాంతులగుచు నందరును! మనసునతలపోశి మ
 చుగుచునుండ! దుర్వారదురవ దుఖాదీవచ్చె. దుర్వాసుహమహాత్ముడు
 తై శహానివచ్చెనచ్చటికి దై వవశంబుకతన! వచ్చినగని మునివ్రాతమా
 తనికీనర్చనలిచ్చి మహర్షి పీతమున! కూర్చుండజేసి మక్కువజేసి ముక్తి
 కరములశిరముల గడియించినవ! హరికృపాతత్త్రి కాలార్థనుభార! మేమి
 గారణమున నీచిత్తచలన! నీమాట్కిమాకయ్యె నెరిగింపుడనిన! ధాత్రి
 పై మమకార ధరణీశ్వరువకు! పుత్రియై మాయయద్భుతముగాబుట్టె! నె
 క్కడియోగంబు లెక్కడితమము! లెక్కడిభక్తి మరెక్కడిముక్తి! య
 నవిని దుర్వాసునడిగిరిమరియు । మనములుచెలియింప హనులందరును!
 మాయయెట్టిది నదిమహినేలబుట్టె! నీయర్థమునుమాకు నెరిగింపుడనిన! దం
 తకాంతులు దిశాదంతిదంతముల! కాంతులు గడలొత్తగాబల్కెమరియు
 హరునికొల్వన గౌరి అందరువినగ-ధరనిజనఖయనదనరె నెవ్వండు! నా
 కానతిండన్న నగజతో శంభు! డాకొల్వులోహారలందరు వినగ! నల్లమప్ర
 భువయోయని యానలీయ! మెల్లననన్వి నమ్మెలత నామాయ నక్కజం
 బందుచు నల్లమప్రభువు! చిక్కకున్నపుడుగా చెల్లునీమాట! యని తన
 తామనంబంతయుగూర్చి! వనితగాజేసి భూవలయస్థలమున! కనిచె నల్ల
 మగొల్వ నదిమమకార! జనపాలపుత్రియై జనియించెదాని! కలగుణంబు
 లుజెప్ప కథలునై యుండు! తెలిపెద నొకకొన్ని తెరగులు వినుడు! గరుడ
 కిన్నెర యక్ష గంధర్వవరుల! నరసురాసుర సిద్ధనాగముఖ్యులను! కోమలు
 లకు బారిగొరియిలజేసి! దామెనకట్లకుదార్చునామాయ! పొంగి చతుర్దశ

భువనపంక్తులనుమింగుచు నుమియుచు మెలగునామాయభరమేష్టిదొర
యని పరికింపమాయ|వరవాణికిని జింహ్వావాసంబుజేసి|హరియధికుండని
అరయంగమాయ|యరమున నిందరనుండంగజేసిగుడ్డుండు భువనమని
రూపింపమాయ|రుద్రాణి నరమేనరూఢిగానిలిపె|వీరికన్నను ఘనులేరిజ్జ
గములయవరికి గెల్వరాదీమహామాయ|చూచిమరుపుమాయ సుద్దుల
న్నియును|జూచివిధంబున బాలిముదన్నరుగ|తల్లియై తనయయై తరుణి
యైమాయ యెల్లవారుల భ్రమయింపుచునుండు | పరికింపనామాయపా
యుడెందమున|బోరినల్లమపప్రభుబూని చింతింపుడనిచెప్పి దుర్వానుడరి
గెనిజేచ్చ | మునులట్లుజేయుచు ముగముననుండి | టిలమమకారుండు
యింతిమోహినియు|పటుతరప్రేమతో బాలికమాయ| గనువిచ్చిచూతు
రు గనుమూయలేరు|మనసునదలతురు మేరువరాచూపు|నుక్కునజేర్చుదు
రు గలంగసీరు|పక్కలోనిమదురు పాళిపోలేరు|మాయగాకిది మాడమన
బిడ్డయనుచు|మాయపేరిడియె నామమకారస్థపతి|దాదులుచన్నిచ్చి తల
యంతిబలక|మాదరంబుననార్చి యటతడియొత్తి|తోడలపైనిడి వెన్న
తోనుగ్గుపెట్టి|కడునొప్పకన్నుల కాటుకబెట్టి |భూతిబొట్టిడి చలువపాత్తు
లువరచి|ప్రీతిబడంగజేసి పెద్దయెలుగునాను|జోకట్టిజోకట్టి జోలబాడు
దురు|ప్రాకటంబుగ నిద్రబట్టునందాక | అందితరత్నమయంబైననొట్ల
మంచంబులోదాచు మానితచాయ|తనతోడిబాలగాదలచి పట్టంగ| జ
సులీల చేతులుచాపుచునాడు|తల్లిచంకిటనుండి తండ్రిచంకకును|మెల్లనె
జని తిండిమెడ గొగలింను|ముద్దులుబెట్టుచు నియుచునాడు|దిద్దిన
ప్రాతగతివినోదముగ|అందెలుమువ్వలు నుంఘ్నులనులియ|నందందకదలి
పట్టుదుగులబెట్టు-పుంగరంబులును పైదొత్తులునుదుట రంగయినదిగాను
రావితేకయును|అందంబుగాగన్నె రాకుండలును|కుందినంబులనైనగుం

దులపేరు దొననప్పారంగ మిక్కిలివేడ్కతో నాడుబడుచులతోగూడి
యాదాతనతల్లిదండ్రులుదాదులు చేలులు మనములరంజిల్ల ఘావబా
ల్యంబుగడుపుచునుండె నక్కడనుండిజనులువేరుక వేనోళ్ళ నిస్సరింపు
చుండనామీదమాయశీతూచాక్యవట్ల సామజంబులకు హంసలకును
నడలు కలకంఠతతులకు కలకలద్వనులు చిలుకలకునుముద్దుజిల్లు ప
ల్కులును తానేర్పచుండ నంతట యవ్వనంబు గానంగనయ్యె నాకం
దునమాయ మననులోదాపంబు మాటలతేట కనునన్నలను మర్మకర
సౌజ్ఞకలును బామముడితోపంబుబుద్ధి బింకంబు భ్రమకుకారణమైన
భావంబుజూచి మూఁధులైననుగని మోహింపుచుండ ప్రాథనర్తకి
యునాబరగుచునుండె నానటనంబులు నావిలాసములు నానడలాపిక్కు
లానును దొడలు నానెతంబును నాగబ్బిగుబ్బ లానాశికముసోగలై
నట్టికన్నులనయంబగు చేతులానెమ్మిగంబు నానెరివేణియు చామా
యమగువ కేకానియవ్వరికిని లేవుతలప. లోకత్రాసులుతాలోగొ
న్నయట్టి ఆమాయకుండంగ వాన్వపాలుండు. హేమరత్నములతోనే
పుదీపంప. గోడలుబెట్టించి గొల్లుకూటములు మేడలుచాడలు మేలు
మాళిగోలు గట్టించి యందునకల నియోగములు బెట్టించివిద్యల పె
ద్దలైనట్టి ఘనులచే జెప్పించె కావ్యనాటకము అపమంబగు బాల న
జట్టురప్పించి. యటమమకారుడా నాత్మనంభవకు. పటువై భవంబుల బ
రిణయంబునకు. కరహాటమరహాట కర్నాటలాట, కుశభోటబర్బరద్ర
విళ నేపాళ-మాళవ నిషధ సంవీర భూపాల-శుతులలోప్రతిమాయకును
గరకరికలవిద్య కౌశలంబుననుదొరశిన డొడయాడదొరకునోయనుచు-
దనమరిచిందింప దవకులగురువు-ఘుకుడహంకారు డిక్కడికరుదెంచె
నామహాత్మునకును నర్హపాద్యాడి-లామహిపతియిచ్చి యంతయుభక్తి

నమ్మడై యున్న యన్నరనాథు కుశల-మామ్రోతు లనడుగగా నృపతి
 మ్రోక్కి కరంబులు మోక్కి మీకృపను-తక్కినకొరతలు తనకులేవను
 దు-కలువరేకుల యెప్పగాదనుకన్ను - లలజలజాతంబు హళియిను-
 మోము-తామరతుండను దరము బహులును-కేమకుంభముల జయిం
 చుపాలిండ్లు-భంగంబులును భంగపరిచెడి వళులు-శింగంబుజివ్వకు జీరు
 మధ్యంబు-పై కతంబుల నువచారించు పిదుమ-నాకరభంబుల సణకించు
 తోడలు-మరుని పూదొనలతో మలయు బిక్కలును-మెరశి కూర్మంబు
 లమించు మోకాళ్ళు-గలిగిన మోహనాకారికి నీమ-కులనావనికి మా
 యకును బలియన్యడనవిని భూపాలుడార్యనామదిని- దినమునజెంతింతు
 దీనికిదగిన-వరుడెవ్వడోయని వరకృపాలోల-అరసిమీరేనాకు ఆనతిండ
 నిన-మనమున నామాయ మతమంతయును-గనుగొన ధన్యుమగాన
 యిట్లనియె-తలకులతోడి చూతము గోయిలకును-అలరునెత్తావుల లశిన
 మూహమున-అంచలకును బాలు నరహమయినట్లు-నీదుపట్టి యర్హంబు
 గాన తక్కినవారుగా నరుహులన్న-నాన్యపాలుడు మ్రోక్కి యతనికిట్లని
 యె-లభుడే శంభుడుడుద్ర రుద్దుండు-మలయుక్తదేహుల మముబో
 ట్లనతడు-కలపుకొనునె యహంకారాఖ్యయనిన-నారి శిష్యునితోడ నని
 యెనగ్గుడు-నీవన్నపాటలు నిక్కహారుమ కేసలయర్జులకేకాదు
 వినుడు-హరివిరించాదులకై నచుభక్తి-దొరకకున్నను దానుదొరకడుభ
 క్తి-దొరికిన న్యపమలతోనైన మిగుల-దొరశివశింపు, నంతోపంబుతో
 డ-గావున భక్తియోగంబుననిలుపు-మావిశ్వపతి నిన్ను నంగీకరించు
 ననవిని మమకారుడత్మహర్షింది-మునినాథువీట్కొలిపి ముడముననుండె
 నపుడు మాయాంగన నాగురు చేత-యుపదేశమార్గంబు నొప్పుగాబడసి-
 యిష్టార్థనందితి కెంతయునిష్ట లష్టవిధంబులనైన అర్చనంబులను-నమధి

కాష్ఠాక్షోపచారసంగతుల- నమితపూజాకాల సావధానతల-విధిపూర్వ
 కంబుగావిడుబింబవదన-మధుకేశు దినము ముమ్మారుపూజించి-చుండి
 పాశ్రేకుగా నుగ్రనిహ్యదయాపుంశరీక మనందు పొందుగానిలిపి-యిది
 యుమూఢోగతి యాగతిమందు-వగలక మదియిష్టవల్లభుగోరి-విధిపద
 ర్చనముల విశ్వనాయకుని-మధుకేశుగొల్పుచు మహిమీదనుండె-యిదివి
 న్నవ్రాసిన యీప్సితార్థములు-నదమలమతులకు నమకూర్చుప్రభువు॥

ప్రథమాశ్వాసము శీవ గతి సంపూర్ణము.

ప్రభులింగలిల .

పథమాన్వానము 4 వ గతి

* ప్రభుభుకు మాయభ్రమని గతి * *

శ్రీశిథిరదేశిక చక్రివర్తి । భాసురపదపద్మ భజనాభిరతులు ।
ముక్తికాంక్షనుగోరు మోహవర్జితులు । భక్తులాలింపుడి ప్రభులింగలిల ।
యీరీతినుపదేశమిచ్చియధేచ్ఛ । గారుణ్యనిధి యహంకారుండుచనియె ।
నామహామహిమాధ్యునల్లమప్రభువు । నామంబెరుంగని ననవిల్తుశిగు । ప
డజాయజాలు రూపముధరించి । నడతెంచె జగదేశ నమిసచందమున ।
కదశిచూచిన మరిగనుమూయురాదు । కుదురుచక్కదనంబు గొనీయా
డనేల । వదనంబుదెరచిన వదనంబుకాంతి । వెదచల్లినవిధాన వెన్నెలగా
య । వెలగన్ను తొకకాంత దెరచినమాత్ర । జలజాతముల వెదచల్లిన
ట్లుండు । కరచరణముల రేఖలుగనుగొన్న . హరివిరించులకన్న సధికత
దోచు . మొలచియు మొలవని మొలకమీనములు . జలజారిలోకం
దు చందాననొప్ప . మరిచూడజూడ నమ్మదమొనరించు . పవిత్రునునా
రేండ్ల ఫ్రాయమొప్పార । బంగారుమొలనూలు పై గ్రాలవేలు . చుం
గులు మొలధట్టి జూపట్టుమండ . పశిడికమ్మలుగాన బడదపారంబు .
నొసలపై నొకచుంగు నూల్కొనగట్టి . చలువబట్టినయట్టి నన్ననుష్ట
ము, పల్కివల్లెము గాగవలెవాటువైచి . పాదనఖప్రభభర్తబర్వినచోట

మెలదినియర్చినై మెరుగులనీక. కొత్తవై ప్రభలుచెక్కులు బిక్క
 టిల్ల. ముత్యాలపోగులు మురువునటింప, కుండఘటనజాయ గొనబుడి
 పించు. నందితాయతల రజితముదెలుపంగ. బిరుదుబామ్మలకాలి పెం
 డెంబుకింద సరిపెనాగజ్జలు సరనిశోనులియ. శిఖిజాట్టుకొన్నట్టి చిన్నిపూ
 దండ యొక వేళిబెట్టిన యొనపరిచిట్టు. చుక్కలరాజును చుక్కల
 కాంతి. పెక్కువముత్యాల పేరురంబునను. వేళెళుముంగిరములు వి
 న్నాణములను. కాళ్ళమించిన సోయగంబులమెరయ. మధుకేశ్వరుని
 ముఖమంటపంబునకు నధికమోదంబున నల్లమవోభువు. విటవేషధారి
 యై విచ్చేసెనతని. తటుకునజూచి యందరు చోద్యమంద. నారీతివచ్చి
 యాయలమవోభువు. బారిమిద్దెలయూరు పలకంబునందు. నంధింఁగిన
 ప్తతాళముల. బంధురగతులదప్పక యుండుశృతులు. గూడంగగుడి
 చాత గొట్టుచుముద్ద కూడుదాపటికంటకూడివాత్తింఁచి. పరిపాటిగా
 దిమ్మ పైరాతబాడిచీకరవేగమున వాద్యకొనల్యమెనగ, నందికేశ్వరు
 నట్ల నాల్గుదండలును. బొందికెగా బ్రేమాదమున వినుపించ. నిన్నివి
 ద్యల వారుయారనూయన్న, తిన్నగావినింపించితివి నుముంబోటు, వె
 న్నెకెనగ్నరు మేమేమిబ్రొంతి మున్నెక్కిపుణ్యులమో మిముగం
 టి. మనికొనియాడంగ నంతటచూయ. విశిషస్తానంబు వెడలిమ
 యూ, ఘనగర్జితమువిన్న కరణిబాంగుమయ, తనవయస్వలజూచి త
 రలాక్షులార, మనమెన్నడేని యీమాడ్కివాద్యంబు! వినియెరుంగు
 దుమె యీవిద్యాశికుంగు ఘనుడుగాబోలుమీరుగనిరండటన్న, గని
 వచ్చియతని శృంగారంబు వయసు, గొసియాడి చెప్పిరి కోమలితోడ
 వినికలి మదిదూలి వీక్షించగోరి. చనుదెంచీయాతని సాకుమార్యంబు
 గనుగొనివార్పించి కమలాయతాక్షి, పచ్చనిల్లని. మారుజర పెడు
 రూపు. నిచ్చలంబైన వెన్నెలగాయచూపు! విద్యయువినయంబువీక్షిం

చిమనను, గడ్డగాజేసి యాకరదలానికిని చెలులప్పదాయంతిచిత్తంబెరింగి. పలికిరాతనితోడ భవ్యనంచారము యేదేశముననుండు యేదిసినామయేదేశమునకిచ్చిజేగుచున్నాడ. వనితన్నునడిగిన యల్లమప్రభువు. తనదువృత్తాంతమంతయు జెప్పెతెలియ. సకదేశమనిగురి యున్నదేమాకు. సకలదేశంబులు నంచరింపుచును సరదేనుకువిగ్య బనిమికిలిమినిని. అరుదయినవిరుదు భయ వింతలేక, కాలగట్టుక చనగాబట్టినట్టి కూళునొకలొంగ గొనికన్నడమున. నల్లయనుననున్న నల్లమయందు. యల్లలోకముల వారేణియులారా. యక్కడనుఖగోష్ఠి యేసారుచుండు! నక్కడయందుదు నదిలేకయున్న. నవోటనుండక. నడుగుచునుండు-మాచర్యలిట్లన మగువలిట్లనిరి-యింబంతి మాకెల్లయేవికసాని-మాయ యావతిపేరు మమకాకపుత్రి-విద్యలకొరగల్గు వసరణంబిల్లు-దిద్దువడ్డది శుద్ధదేశిమార్గముల-మొత్తస్సత్యముజూచి మీజోటి ఘనులు-దలలూచి యిదియకదా రంభయంద్రు-భరతశాస్త్రంబుల పాళంబుపీఠె-పరిపరివిధముల బరికింపనేర్చు-కావ్యనాటకములు ఘట్టిగావచ్చు-భవ్యకావ్యములట్టిభాషలచెప్పు-బహుశాస్త్రముల యభిప్రాయంబులెరుగు-సహజమియింతికి సకలవిద్యలును-నాలికెతుడ వానిపటియింపుచురడు-బాలిక యెయ్యెను ప్రోధయన్నిటను-ధనము తృణంబుగాదలచు గుణంబు ధనముగాదలచు నీతరలాక్షి గొల్చి-నిలిచితివేనిమా ని కె ము గా వా ని-నె ల కొ న్న య ట్ల య న్ని క-కెక్కుదీవు-వలశినక్షేతంబు వారకంబులును-కొలది మీరగనిచ్చిగూడుచునుండు-సరపతిగనువించి నాటకశాల-తరుణులకెల్ల దిద్దగకర్తయే-పోయివచ్చెదనన్న బుద్ధులుమాను-మాయచేరువనున్న మహితసాఖ్యములు-కలవన్న నల్లమకాదవుననక-ఇలమిసూరకయన్న యింగితంబెరగ-యడపంబుభోగినియనువేమపై డి-కుడుకతో విడియంబు గొబ్బువ

మాయ-చేతనిప్పించిరి నాశిద్ధవేళునకు-నీతనియియ్యకొలందియన్నట్లు-అ
 టుమిదతలుకున హరునకు-మొక్కి-పటువేగమునవచ్చి పార్థివుడొల
 నల్లమునునిది యాయనమహామహిమ-నెల్లవిద్యలకును ఈశ్వరుండనియ
 చెప్పిన వినుపడియి-ని కట్లంబు-లిప్పించి నృపాయు నృత్యశాలకును-దీర్ఘ
 రిగాజేసి దివ్యనివాస-మేర్పడ విడిదిగా నిప్పించిపనిచె-మాయయు నా
 త్మీయమందిరంబునకు-తోయజవదనలతో గూడివచ్చి-కొలుపుకూటము
 లోని కొత్తముత్యాల-చలువైనగద్దెయ నంగటవచ్చి-కూర్చుండిమది
 లోని కోరికజెచ్చుమార్పును నలయుచు నోచెలులార-హరుకంటమంటి
 మెనంటిని నాటి-మరుడుగాబోలు యిమద్దెలకాడు-కాకున్న నింతచ
 క్కడనంబు మర్త్యలోకంబునందు గల్గునెయ్యెవ్వరికిని-యడుగులయంద
 బురూచిరుదొడలు-నొడికంబు మారులయొక్కానినతము-వెన్నునిన్న
 ణంబు వెడదయరంబు-యన్నతభుజములు యురపై నమెడయు-నిడువా
 లుగన్నులు నిద్దంపునొసలు-అలుకలతీరు నేమని చెప్పవచ్చు-ననిప్రేమ
 తోగొనియాడి వెండియును-మనసులోషలకూర్చి మరులుకొల్వంగ-శు
 బ్దనంభాలక-గుణభాజనము-నజ్జగించి తలొదరియొక్కతియు-చింతిం
 చి చెక్కిటచెయిజేసెనుచు-నంతగన్నులనీరు నందందగ్రమ్మి-కొన
 గోళ్ళబోమీటు కుతలంబువాయ్-తనలోనభ్రమతెందు తహతహ
 నొందు-చెలిబంపసుంకించు సిగ్గుదలంచు సిగ్గుదలంచు-నిలువంగలేక
 యొంటనపోవదలచు-మరుడుమర్మము లేయ మాయయారీతి-నిరహతా
 పంబున వేగింపుచుండి-యుండంగ లేక నయోపాయమతుల-మండితమ
 తుల నాత్మనమానసఖుల-చందనగంధుల సౌందర్యవతుల-కొందిరినిలు
 పించికొనియు నిట్లనియె-అల్లమ మంచినిద్యాధికుండతని-నల్లడవిడిదిగా
 నిచ్చిరోయనుచు-తడిగనమాత్రవయస్యలల్లముని-యెడియానచిక్కిటయ
 రశియిట్లనిరి-కప్పిమాటాడిక గలయర్థమెల్ల-చెప్పిన నీకోర్కె నేకూర్చ

గలము-మదినందియముచూచి మాటాడుమన్న-మదిలోననిట్లనిమాయ
 రలంచె-కన్నియచిన్నది గద్దరికార్య-మెన్నక చెప్పె నిదెంతటిదనుట-
 మొదలినేరము రాజుముద్దులపట్టి-కిది యోజగాదని యిందరుబలుక-విను
 టయు రెండవవెరితనంబు-తగ్గుచు సరిపోని తలుపులవారి గలయ
 గోరిననేల గలుగుచుపెట్టి-తలకెక్కెగాకని తన్నాడికొనగ-వినుచున్కి
 మూడవవెరితనంబు-జెనగొని తనలోన బెగుచుండగను-తనలోనదా
 ను చింతాకాంతయగుచు చనశినమదికూర్చి చెప్పకయుండె-యున్న
 భావముజూచి నువిదలొండొరులు-కన్నులగీటుక కడకు నేతెంచి-నునమె
 రుంగమటంచు మరుగుబెట్టెడిని-తనయాటపాటలు తనదుమాటలును-
 తపవిచారంబులు తనపిన్నదనము-తనమనోయత్నంబు తనకూర్చిజూడ-
 చెప్పక చెప్పెడి చెప్పనేమిటికి-కప్పిపుచ్చిననదిగానరాకున్నె-యనునకల
 యనుభామయాడిన సకల-యనునట్లు యానన యుభయవాదులును-మ
 భుమానికెగురింప మాయావధూటి-విధమెల్ల నేబోయి వినివత్తుననుచు-
 నొక్కతెయును మాయనొద్దికినరిగి-పెక్కువిధంబుల భేషించునపుడు-
 తలయెత్తి తనమోము తప్పక చూచి-వలపంతయంతయు వాక్కువ్యవధల
 చు-తలచినంత నె శిగుతార్కొననిలుచు-నిరుకడ చెలియింప నివ్వెరగం
 దు-తలయూచి పలుమారుదై వంబుదూరు పులికులికిపడు నునుసన్నురను
 చు-శిగురుగ్గగజేసి చెప్పనూహించు-వద్దుత్తికై ననంతయు నూరకుండు
 పాడెమచెలులతో పాడదుచిలుక!జూడదు నెమ్మేనసొమ్ములబెట్టి!దాడ
 దుమాట లాహరంబునొల్ల! దేడకర్మముగల్గె నీయింతికునుచు!వధు
 మాని మాయతోవరోక్తినిట్టి!వెదనేలకుండదవే యిందువదన!అప్పు
 తంబుసోన చేనాకలిమాను!కృమమెరుంగక కృషిగావించబోవు!మరిహి
 నుగతినేల మద్దెలలుముని!కతమున నిత్యసౌఖ్యముగనరాదె!యనిమాయ
 మదిలోనియర్థంబు చెప్ప!వినిలేచిహల్చింది విస్మయంబుంది!తన్నుముట్టించ

కదాచక చెప్పి మెన్నిలాగులనై న యీప్రయోజనమునకుకూర్చున్న
 టోనమువచ్చునీకురమణీయ వాచాదురంధరసీవుమధుమాని యల్లమ
 మందిరానకునునధికరయంబుననరిగి యాతనికినమ్మతిగాజెప్పి నయ్యెన
 నిటకుతెమ్మన్న నట్లనెత్తునటంచునీమామెనొద్దనె యిందురునుండు
 డెమిచ్చుననునమ్మి యేగుచందానననికళానకలభకప్పనజేసిచనియెన్లు
 మయుండు నదనంబునకుచుకమ్మపువ్వులబంతి కానకగొనుచుమెమ్మె
 లకుకరాగయందుజోయెకవుపకపద తోవజూపగవత్తునన్నమదిరా
 టీబల్కెనెమ్మది ప్రమోదమునాహానముచుమాని పదపదనీకుతిరమై
 న మేల్పుడ్లితెచ్చిననుచునాతని బడిలోనికరిగి పూజంతిచేడికిలందిచ్చి
 జేతులుమోడ్చియూవిడిదిల్లునీకేల మామాయనీవలలనుజిక్కి నిన్నెత
 లంచునీనుద్దుతేయంచు నిన్నుశుతించునీసొమ్ముదానాయ ననుబాయ
 లేదుమామీనమచుతకె మరచెనేప్రొద్దునీమీదిదేజాలి నీపాదమాన
 యేరికసాని మాకీ మాయమాయకేలికపై మమ్మునిండనేలమద్ది
 కతోమాయ మందిరంబుననువిచ్చలవిడినుండ విచ్చేయుమనినఅల్లమ
 మధుమానికినియు నిట్లనియెచెల్లునేయిటువంటి చెల్లియొనర్చిపరదేశుల
 ముమేము పరికింపమీరుదొరలు రాజునకు ముద్దుకుమార్తెమాయావె
 లకులుమీరేమొ విటివేషధరుమిలమీకు మీయింటనెట్లుండవచ్చు
 కొలదినవారికి కూడునెనగరానె కొని చూరమందై యుండికేవలకేయుట
 గాక నీచిరునవ్వులకనాయల్లమవనింప నాతికిట్లనియెఅడిచూపినగల్ల
 యనితోచునీవెకూడిచూడుము మాయగుణములన్నియునుపుండిపుండి
 యొంగెడువిధమోహంబుపండియిప్పుడె పొల్లపడిపోదటంచుమంచిమా
 టలుగాను మధుమానిబలుకనెంచితిలె యిట్లనియెఅల్లమయునీమాట
 లన్నియు నేవింటిశాననామదిలోపలి నమ్మికవినుముయేలినవారలయెడ
 శేవకులకుమేలానపడి మేలుమోయుకనుకంటెచాలదవ్వులనుండి నమ

యందెరింగి కాలో చితంబులు కడువుటలెన్నఁచుననిని యల్లమయామా
టలెల్లనివవోయి మామాయవేడుకలెల్లనినుకర్త చేనుక నిత్యసౌఖ్య
ముటననుభవించెదనని యాశించియుండఁగిరికిమోకాల్కొగ్గి శితకుని
యట్లువిరసాలుబలుకక విచ్చేయుమనెనఁగేవకులనిమమ్ము జేపట్టిమాయ
తేవిధంబుననైన హేచ్చగానడవదలచినంతనె మాకుదలక్రిందుగాగ
మెలగవచ్చునె మెరమీరిసారెకునుఁతలపెట్టకీమాట తగదుమాకంచు
విలసితప్రాధిని దిద్ద్రీదగుచునుఁగాయకంబులు బల్కుగా మధుమానిఁ
యాయల్లమకును నిట్లనియె వెండియునుఁచాలింపరాదె యీనటివటి
మాటఁలేలవల్కెదవు మేమెరిగినదియెఁమాయకునీకు నంబంధంబుగల
దుఁచాయజేమకయాల జాలిపెట్టెదవుఁసురనరొరగులకు జోక్కనిమా
యఁకరమద్దిననుతానెగావలెనంచుఁపరితాపమొందంగ బహురించినను
ధరనాడుకొలనీకు దగులచాయనుచుఁవిడువకబడిజెట్ల విగిశిన్లుమయుఁనో
డబడలాగున నొకమాటబలికెఁమేమాడగలమాటమిమ్మునాడితిమిఁమీ
మాయమనసెల్ల మీరెరుంగుదురుఁమామీదనేరముల్ మరిపెట్టరాదు
దేమియు మేయనమిటమీదవనినఁనంతనంబంది యానఖయిట్లనియెఁ
యింత సేపును నేటికేచితిమమ్ముఁయింతయు మామాయకెరుగించిబట్టిఁ
మంతునిసేయింతు మరువకయుండుఁభాననీవెటునంటి భాగ్యవంతుడవో
యేవస్యవిద్య నీవెరిగివున్నావోఁయేముహూర్తమున నీయిల్లుపెళ్ళితివోఁ
యేమంధిశకునానయిటువచ్చినావోఁభువనమోహనమాయ పూటలోప
లెనెఁవశగావించితివీవినోడమునఁలనియొడబరచి మాయంగనకడకుఁచ
నుదెంచి మధుమాని నరగనిక్కడనుఁమాయవహుటికిని మనసురంజిల్ల
కాయముపొంగుచు కళలుదెరంగఁయడమకన్న భుజంబు యడమచో
న్మృక్కుఁతొడయునునథతలు తొటతొటగదరఁనానకుయంబుననరుదెం
చి ముఖవికాసంబుతోడ వుంసలకంఠకంఠిఁచిలికత్తె మధుమాని చెప్ప

గారానినలుపున నాలింగనముజేసి పండొ కాయయె పోయినకార్యం
 బటంచు|నాయల్లమప్రభువాడివ విధము|పాయక తా నొడబరచినలాగు
 నాయర్థమనుకూలమైనచందంబు|మాయకుజెప్పంగ వదిమెచ్చియిచ్చె!
 వెయినూఁపదహారు వెలదులందరును|పొగడిరి మధుమానిబుద్ధియమ
 గల! మగువలనొడగూర్చు మతివిశేషంబు|చాలింపుడికనీప్రసంగంజే
 చూడ! చాలనివారు భుజానికెరుగింప|మనకందరకును ప్రమాధంబును
 వచ్చు|నని సకలయణంచె నాప్రసంగంబు|నాటిమర్నాడు కొన్నవెల్తు
 దీప|బోటియల్లమ బిల్వబుత్తైంచుటయును|యేకాంతగృహమున కెవ్వ
 రికెరుగ|రాకయుండగ నర్ధరాత్రీంబునందు|వల్లమనెచ్చి శయ్యావృతను
 నిచ్చి యల్లనతనమాయ నచటికిదెచ్చి|చెలులుశేవలపేరు జెప్పుచుచనిరి
 తలపుచెరుచుకొనుచు తదనంతరమున|మదనభూతముసోకి మాయలల్ల
 మనుకదశిపైకొనపొంద రాజోవనతడు|నీలమేఘంబులోని మెరుంగుభా
 తి|పొలింప నెండమావుల విధంబునను|నాలోకనంబు శాయంగనేకొని|
 యాలింగనముశాయ గానగపడడు|ఆకాశము విధానవలరుటేకాని|యే
 కమై రతికేళి నెనశియుండండు|బుత్తితోనధరంబు బట్టిపీర్చినను|రితనో
 రేచప్పరించినట్లుండు|శరముకరంబున గదియింపబయలు, పరికించిపట్టి
 న భాతియైయుండు|నురమున చన్మైనలోత్తి నబయలు|పరిరంభణ శేయు
 పగిదియైయుండు|నీతితిమాయదా నెంతజేసినను|మారుక్రియలు నల్లమకు
 లేకయుండ! యిదివారుగవగతి యిందునల్లమను|మదిరాయతేక్షణ మా
 యవీక్షించి|మరునిబాణములచే మల్లదిగొనుచు|నూరటలేకునికి యునర
 జెప్పితిని|యిదివిన్నపాశ్రీన యీప్సితార్థములు| నదమలమతులకు నమ
 కూర్చుప్రభువు.

ప్రథమాశ్వాసము నాల్గవగతి సంపూర్ణము.

ప్రభులింగలీల.

అయిదవగతి.

— ప్రభువులోగామికి వగచినగతి —

శ్రీశిద్ధవీరదేశిక చక్రవర్తి భానురపదపద్మ భజనాభిరతులు
 మాయకులోగాక మమతలభృతక కాయజనకుబామ్మ గట్టినవారు
 ముక్తిగామనుగోరు మోహవర్జితులు భక్తులాలింపుడి ప్రభులింగలీల
 బయలురూపై నట్టి పరమపురుషుండు క్రియలకు జక్కునేకించగ్గురీతి
 యల్లలోకంబులు నెలయించుమాయ అల్లమచేజక్కి అలమరుగుచుం
 డేపంచేంద్రియంబుల పనబడకున్న మంచువిధంబున మాయనామాయ
 అతివీరుతోకల హముబెట్టుకున్న అతగునురీతిను దాశీననైతి గానిచేతికి
 జెయ్యిగాలికిగాలు తేనెమోహికి మోవిదేహంబుదేహమునకునరిగాక
 మొగియించుకొనుచు ననుభవింపగ లేదయ్యెనాకక్కటాయంచుమో
 ము వాడగనుస్సరనుచు మాయయొక్కించుక మ్రోగన్నబెట్టి నా
 లోనకలగనియారేపకాడ ఆభిజనములకునిట్లని కలజెప్పె చూడహూపై
 యున్న సోగయుచు దన్నుగూడబోంపనమేనుగురుతుగాకున్న మలసు
 కు సరిపోక మరుగుచున్నంత ననుకూడులాగున నాకానపడెడు బాగున
 కలగంటి పద్మాక్షులార యీగతియల్లమ యలమంచదొరగెన
 డివిని చెలికత్తెలామాధుకనిరి యదిరించి పైకొన్న యాకలమంది

విధమనుచునాకల విరిచిరిచెలులు. ఆయిందుముఖ అమాటవినినచ్చెగు
 పువంది వివవమ్మకలనీకు విరిచిచెప్పెదనుఘనునినల్లమలోనుగా జేను
 కొనగిమనజోటులకునగమ్యమునినోదముగితనుదానుకూడిన తానీటి
 లోని వనజవత్రిమురీ? వర్తింపుచుండుననికలవిరిచి నిన్నతడానపడుట
 గదియగోరుటయు నిక్కలయునుగాక. మదిరాక్షి నమ్ముమామాటనీ
 మదినినావినిమాయ యీనాటకుమాయయేవిధంబనియును యెరుగం
 గరాదుదిక్కినట్టేయుండు చిక్కులబెట్టుదక్కినట్టే యుండుదక్కడెవ్వ
 గికిమోహియుగాదు నిర్మోహియుగాదుదేహియుగాదు, నిర్దేహియు
 గాదునురతసౌఖ్యంబుల జోక్కనతులమగులుకొల్వగవచ్చి మహిజ
 రియించు! నరులకునిటువంటి నటనలుగలవె! పురహరుతోశిద్ధపురుషు
 డోయించుతలపోయుచుండంగ తత్సమయమునను మలయుమన్మథ
 మాయమాయ బేరేపిగండుచుగుండుచు గరగుచుండ! నందనచే
 వ్వతన్నాత యెరింగిశదురేయికడవచ్చి నందనుజూచివడుచయిల్లేటికి బ
 నుపుచున్నాపు! మీతండ్రిమమకార మేదినీవిభుమ! ఖ్యాతుడాతండ్రిట్టి
 యపకీర్తికోర్పు! నావెర్తివడుచుచ యెన్నటికెరుంగుదువు! నావంటివా
 రితో నాకెంతసిగ్గుగప్పిపుచ్చగరాదు గలమాటమీదాదెచ్చుచునరి
 వారు దేలిపట్టుదురునీవేమిసేతువు నీచెలువెంత! గావించిరినివారి గ
 నరుచుజూచియిటువంటిపనికి మీరిచ్చగించుకొని విటవిటసంధాన వి
 ద్యలమెరశికుంటెనకత్తైతై కూశురునింతదరిటచేతిరి భూధపుడెరిం
 గినను మొగమోడివిడుచు నాముక్కులుచెవులుతెగనాబ్బ పెట్టి రాతె
 లియరుగాక! నకలంబునెరుగుదు నకలనీవిట్లుయగశఖ్యముగనిండుకిచ్చ
 గిందితిమి! నావినినకల యన్నాతికిట్లనియెదేవినీవన్న యదేమాటనిక్క
 మా మమ్ముగోపించ నన్నితెప్పెదముమానేరమియుగాదు మాయనేర

మియు! ననరాదుమధుకేసు నర్కంపబోయి! కనియెనల్లమాయగన్న
 దిమొదలు! మధుతలెత్తెనట్లు యామలికంబుతోడ! మరునిబాణంబులు
 మర్మములేనాట! వెభబడుచుండంగ వెరశియేమానా! నతికిగోప్యాను
 సంధిజేశితిమి! శాయకయుండిన చెప్పెటిజేమి! మాయమొగముననీవు
 మరిజూడలేవు! నావినిభయమొంది నా భుకతార! యేవిధంబునమాయ
 నేడేర్చి కొనుడు! ధరపశుమృగఖిగోదరములబడక! నరజన్మమబ్బులెంతయు
 సుభాగ్యంబు! మరిమీదరారు కుమార్తెయునైన! నెరవైనపుణ్యంబు
 నిలుచుటగాదె! తగినభోగంబులు తగగల్గెనేని! జగతిలోనదియె పోజన్మ
 ఫలంబు! గావునమీరునా గారారుపట్టి! చేవిడువకరతిజెందింపుడనిన!
 ముకుళితహస్తయై మోహిసితోడ! నకలయిట్లనియెమానఖ మాయకు
 ను! కావలిగట్టిల్ల కార్యంబులేల! నావినిమోహిని నవ్వుచుబలికె! భూ
 పతికీవార్త బుట్టకయుండ! మాపులెకూర్చుడు మాయనల్లమను! అనిచేలు
 లకుమాను లప్పనజేసి! తననగరికిపోయితిన్వియత్తరిని! మాతయొక్కతె
 విన్న మాత్రమెకాదు! భూతలపతిదక్క భూజనులెల్ల యెరుగుటయె
 రిగియు యరుగనియట్ల! వెరువకతనతోడ విహరింపుచుండ! నారిపేరమ
 కాని యల్లమరనదు! కోరికెకొనసాగగూడకయుండ! జేమిశేయుదునిం
 దుకె.మృదియరథి! కాముడెంతటి పాపకర్మఁదోయనుచు! చేలులునుమా
 యయుజిడిముడిపడగ! లలితవాక్స్వాధి నల్లనువినియె! యిద్దియేమిగుజగుజ
 లేకాంతములును! విదితంబుగానాకు వినపింపుడనిన! ముదితనీనుద్దులు
 మోహినిరాత్రి! పదివేలువిధముల బాలకిదూరి! మమ్ములజ్జలుబుచ్చి మా
 యముందరెన! దిమ్మరిగాజేసితిరి సుతననియె! ననివిని యల్లమయెంత
 యునాయె! ననునేవిధంబున నవ్వకొనెదరు! మాయకురాచచేమాటరా
 కుండ! నేయుపాయంబులనిముడుకుండెదరొ! నకలంబుదేలుపుడా నఖిలార

యనిసోనకలరుబునెరిగినసఖయయిట్లనియె! అన్నదమ్ములకై నవాండ్లకునైవ
కన్నబిడ్డలకై నకడవారికై న! నీతివిమవగరాదున్యపతులయెడల! భూతలవ
తిదభునినెల్ల క్కనెరిగి! గావుననీయింటగాపురమున్న! నేవిధిమైనజెరుగరాకుం
డందు! వెలువడివిడుదులో విచ్చేసియుండు! బిలువబంపిన వేళబిగియక నచ్చి!
మాయగూడుకయున్న మరిమీదపసులు! ఛాయకువద్దనిశ్చయమిదియనిన
అల్లమవినియు నిట్లనియెనోనకల! కల్లగాదిది యిచ్చకంబునుగోడు! వేయు
నుచేటికి వివరించిపసుము! మాయబాసినమాత్ర! మాటాడలేను! చెయ్యి
గాణాడనుచెవులనువినను! యేయర్థమునకు వేదించుకయిచ్చ! కాయంబు
నిలబడి కడిలే! పాణి! వాయువునడవదు వాక్సన్వలేను! కేవలాత్మండ
నై కమ్మరలే! చావకచచ్చిన సరణియానాకు! అని శివకామతత్వా
ర్థములేబుట్టి! నలఘుడల్లమ బల్కనదిగానలే! కాలోచితముగ నకలయి
ట్టులనియె యాలయల్లమ నీకుయిటువలెబలుక! పాయకుండురునాను
బంధంబుగలుగ! మాయయునీవును మరిగిగూడెదరు! గానియందాక పో
గమువారిలోన! నేనిల్చిమద్దెల నీవువాయిండు! మాయనిత్యంబును మఘ
కేతుగొలువ! నీయొద్దకేతెంచి నెరివీవుజూచి! యాడుమన్నెట్టెల్ల యాడు
చుండెడిని! వేడుకద భకొత్త విహరింపుడనిన! అల్లమయామాటలంగీకరిం
చి! అల్లవచనియె దేవాలయంబునకు! నెల్లకార్యంబులు నేమరిమాయ!
అల్లమనటబడి అట్లుండుచుండ! యిదియునై దువగతి యిందునమ్మాయ
యుదితవిలాసంబు లొనరజెప్పితిని! యిదివిన్నచదివిన యీప్సితార్థము
లు! నడమలమతులకు నమకూర్చుప్రభువు! యేకాక్షరాయత్త యేకాగ్ర
చిత్త! యేకీకృతాంగ లింగీంద్రియపాణి! యేకొత్తరశతన వేదితాచార
యేగరుద్రాద్వితీయతరదూర! యేకలింగయిక్వ నిష్టేష్టద్విశిష్ట! యే
కాంతవాన సమీహితస్వాంత! శ్రీమద్గుడాత్సంగ చిన్మయీపాంగరా

మలింగయమనోరాజీవ శృంగ. శ్రీధానిబద్ధ శిష్యజనానుమంగ.
 శిద్ధవీరేశ్వర శ్రీగురులింగ. యిదిపాలకురికి-సోమేశ ప్రసాద-విదితాన్త
 భాషాకవిత్వప్రవీణ-సోమయదేవాఖ్య సుకవీంద్రముఖ్య-ధీమహితాత్మ
 విధేయమైసాఖ్య-ప్రణతమై భాగిలుప్రభువు లింగలీల-ననుపమంబుగ
 ప్రథమాశ్వాసమయ్యె.

ప్రథమాశ్వాసము.

శ్లో సంపూర్ణము. శ్లో

ప్రభులింగలీల.

వ్యతీయాశ్వాసము 6 వ గతి.

— * విమలమాయవద్దికివచ్చి నగతి. * —

శ్రీశిద్ధవీరదేశికచక్రవర్తి । భానురపదపద్మ భజనాభిరతులు ।
 నడమలజ్ఞానులు శ్యాశ్వితశంభుపదసాదకమహాను భావనంగతులు । ము
 క్తికాంక్షులు భవమోహవద్దితులు । భక్తులాలింపుడి ప్రభులింగలీల-హి
 మశైలనతతనయివ్వవయన్యవిమలజారబిలిచి విపులకుజోయి । అల్లమగొ
 నీవత్తుననిపోయిమాయ । అల్లమమాయలకగబడబోలు । వెరపించబో
 యి తావెరచినట్లయ్యె । మరచియున్నది మనమాటలన్నియును । భావ
 లయమునకు బోయిభోధించినీవెంటబెట్టక నెరిరమ్మటన్న । నంగనజాత
 కునభివందనంబు । నన్నుతెంపుచుజేసి చయ్యనవచ్చి । మమకారుభూపాలు
 మహానియ్యపురికి । విమల చక్కదనాన విర్రవీగుచును-కప్పారుకొప్పును
 కలికన్నులును-జిప్పిల్లుమృతంబు చెలావమోవియును ! మెత్తనిచేతులు
 మెరసెనమేచు । గుత్తంబుగుబ్బలు కొమ్మరారునా-రునడియాడునడుమును
 నతనుచక్రముల - పనమించుపిరుదును ప్రిన్ననితోడలు - చిగురుటాకు
 లబోలు చిన్నిపాదములు-నిగనిగద్యతులనెనెడు నఖంబులను-కసుగొని
 జనులెల్లకాతుకమంద-వనితమన్మథుబాకి-వచ్చినరతియు-కలికి - నిలుక-
 డగన్నె కారిమెరుంగొ - పొలతభూమిజరించుపూర్ణైందుచియొ- మె

లతయైమాటాడు మీనుటెక్కుంబు-చలువయాక్యతినున్న శృంగారరస
 మొ-అనివినుతించంగనరుడెంచిమాయ - ఘనమందిరంబునకు గాంచి
 మాయయును-చినుతోపచారంబు విధులాచరించి - విసయపూర్వకము
 గా విమలకిట్లనియె - నెందుండివచ్చితివేదినీనామ - మ్మొదనుకరుగుచు
 నిటవచ్చినావో-నిన్నుజూచినమది నెయ్యంపుదొంపు-చున్నదిచెలికత్తె
 నొగిజూచినట్లు - అనవినివిమలయిట్లనియెనోమాయ - ఘనుడల్లముడుని
 రాకారశంకరుడు - దినమునుమధుకేశు దేవునియెడుట - అనువమలీల
 వాద్యమువినుపింప - గావినబోయిన కార్యంబుచురది - నావద్దికిసరాక
 నటియింపుచున్న - దీవచటికిబోయి యింతయుదెలిపి - నావద్దికిప్పుడా
 నాతి నెమ్మనుచు-అందికెబనువంగ అరుగుడెంచితిని-లింబోమ్మిమనునాపే
 రనియెరుగు-మనవినివెరగంది యామాయవిమల-కనుగొనిహరురాని
 గారిదైవజ్ఞ-యచమానిశినినన్నెతలంచు-నేనల్లమకుజక్కి నిలచినలాగు
 తానెట్లుదెలిచినంతయు జెప్పుమనిన - అనలినామాయకునిట్టులనియె-
 భవమాయ బర్హినపాపంబు కతన-అవివేకియైపూర్వ మరయలేనెతి
 నజహరింద్రాదులు నవతారమొంది - గజబిజయైతమ్ముగానంగలేరు-
 శ్రీవెరుంగక యుక్కిచిత్రమేయనుచు-నాగిలి కప్పనిట్లువాకుచెప్పి
 మల - హరుడాదికొల్వులో నల్లమబాగడ-గిరిజయేటికి వింతగీర్తింప
 దతని-గుట్టునామాయచేకూలబెట్టించి-వట్టితెప్పించెభ ప్రాసనాకిదియు
 అనిపంతమాడిన నిన్నంపినసుద్ది - మనమనదలపోయు మాయన్నమాత్ర
 జాతినృరత్వంబు నమకూడిమాయ-ప్రీతితో గొనియాడి పెక్కులాగుల
 సు-విమలపుగావున విమలనీనంగ-మముననీజ్ఞానతిమంబునబాసె-కళలు
 నుప్పొంగె హృత్కమలంబునేడు-చలనంబుమాని నిచ్చలమయ్యెనునికి
 అంతరంగము చిరతలద్నియుదీకె-భ్రాంతిలన్నియు బాసెబాయకయు

న్నై । నజ్జననంగతినిభవించుటను । మజ్జననివిగాక । మగువవానాకు ।
 అనికొనియాడి యాయల్లమవిధములవివేడుకయ్యెడు వినిపించుమనవిని ।
 విచులయల్లమపూర్వ వృత్తాంతమెల్లక్రియముదప్పక-యిందగజెప్ప
 దొనగె । బసవజ్ఞిమరియును । బల్లిగావియునునునపురంబున రెండుశవనిభామిని
 కిఁనునకుచంబులభాతిగనువట్టునందు । ననుపభోగభాగ్యాకహంబగుచుబల్లి
 గావని యెడుపట్టణంబునను । నెల్లనొపగలకు నెల్ల నై యుండు । రతులితపరశివ
 భ్యానావధాను । లభివనుజానాఖ్యమనమతి కెక్కు । పతినిరహంకార భవ్యనా
 ముమున । వితతశ్చై వాచారవిమలభావమునాడనరుడంపతులకు తనయుం
 డులేమి । మనసుననిట్ల । మరుగుచునుండిమానంబుచాలనిమగువయును
 చిత్తదానంబుశాయనిధనిపతిత్వంబు । జ్ఞానంబులేని పూజావిధానంబు ।
 ద్యానంబులేనట్టి తపమునుసుతుడు । లేనిమానవుల్ లెక్కకునరియె । కా
 శవత్పత్తిండు గావలెమనకు । గతిలేదువుత్తిండు గావలెమనకు । గతిలే
 దువుత్తిండు గలుగవిన్ననుచు-శృతిజెప్పననుచు నానుజ్ఞానియనియె-మ
 తులును పతులును సొమ్ములిమ్ములును-నతములోయేటి కానడంగ
 మనకు- శివభక్తియొక్కటి చిక్కినజాలు-నవియెల్లమదజూడ నెక్కడ
 నుండు-చనివినియును నిరహంకారఘుడు-తనశివయోగ విద్యాభారం
 భరుత-ననుపమజ్ఞాన విద్యా యోగ భరితు-తనయునిగనుగొనక తామా
 ననుచు-నంతలోనిజపంబు నంత గాకుండ-యింతియుదానును యేకాం
 తమునకు-నరిగి పద్మానవమందుగూర్చుండి-కరణచతుష్టయగదులగుడి
 యిరిచి-పాంచకభౌతిక శుద్ధివరతవహించి-పంచేంద్రియంబుల పశుపుల
 ణంచీకరనంగతేష్ట లింగమీనందు-దృష్టు-పురికొల్పినాటించి బుద్ధినిం
 చి-ప్రాణున పానుబంధించియాత్మి-క్రోధకుండలిమేలు కొల్పియండుండి
 పచ్చిమహాశివావధమునగాలి-నిశ్చించవితతి । వేదేనంగమంద-తలపుతో

గదియించి తగిలించుచును - వెనియునుననియెడు వివరంబునుచి-
 పరిపూర్ణపరిశివభావంబుదముక - నిరువు గాకేనుక యిట్లుండుచుండు -
 త్పుదయును తృప్తయు శోకదోషములు - పథయును జరయును పరిల్లన
 య్యు-నీరితినుకొగోరి నింతయుబతియ - నాగూడ పరిశివదాక్షిణ్యై నుంక
 గరపద్మనంగత ఘనలింగకళలు - గరిగటితడలోనగనవచ్చెననగ - నిజ
 లతేజములకు నగదంగరాని - రుఖదారకంబయిన శుద్ధతేజంబు - యాదం
 పతులహృదయాజ్ఞంబులందు - ప్రామద్యుచించిలో బరిపూర్ణమగుచు - నా
 తేజమిరవుర యగ్రభాగమున - కేతెంచి నిలచినయిద్దమజూచి - మా నలన
 వార్ధి నోలాడిరి సురల నూనవర్షంబులు జోరునగురిక - అరురకుండ భు
 లును నావేళ్ళమోసె - పమధులచిత్తములే ప్రమదంబునొందె - యెం
 దినమోక్షులు నిగురులుబాడ మె - కుండనింకగచాలు గోవులుబిడకె - వే
 టిదాయగ వేదవిపులకువచ్చి - నట్టిసహస్ర ప్రతాప్త బాంధవుడో - హిమ
 మెమిభ్రాతనియాచునో పెట్టి - మమ్మశంబుగొనివచ్చినట్టి చంక్రిండ్ -
 వర్వభ త్తుండును నతినిర్ముషిశియర్వికి నతెంచియున్న పావనుడో - యని
 కొనియాడంగ నంగనబాలుడనచక్క బెప్పుకోదలచియెత్తి వసు - తరణికో
 టిప్రభాతతితోడగూడికరచరణాదులు గలయట్లయుండి - యత్త బోయిన
 బయలెత్తి నిభాతి - వాత్తి చేతిజిక్కడనియేమియనిన - నతికిదంపతిజెప్పి - చె
 ర్చింపమనక - నుతనిమాత్రంబనిచూడకుమిగను - నాకారుడన నాడు నను
 ని - రాక రుడనరాదు నాదిపురుషుండు - జాతుంకనగరాదు జాతులకుగా
 డ - హేతుద్భవ్తాంతసమేతూనుగాడు - బాలుండనగరాదు బాలుండుగాడు
 నే - యున్నయు నింగియునీరు - గాలియు నీతని గదియంగలేవు - కాలాధి
 కాలములే గాన లేవిలేని - ననయంబు ననువునకనువునదాన - ఘనగులు

యినను పుత్రులపిండంబు మూకందముగాన ముల్లోకములకు అని
 నీకపారనకంకరి బొగడవిని తల్లిదండ్రులు విల్లందుకొనుచు బాపురా
 యల్లమ పరమప్రకాశబాపురాయల్లమ భవజ్జైత్రాలల్లమప్రభునా
 య అత్తల్లనాచార్యులనొల్లనొల్లమ ననుగన్నతండ్రి నాయయ్య నాజి
 య్య నా మనోనాథనాయన్న నాస్వామి నాలింగమూర్తి అని పెక్కు భం
 గుల నభివ్రుజ్జేసి జపనియు జపకుండు సద్భక్తి ముక్తి అజ్ఞానతమము
 ల్ల కణగించిపొదానుజ్ఞానమార్గంబు చూపరక్షింప వేయనిభక్తి తోవిన్న
 పంపంగ నాయల్లమప్రభు వసుకంకబావయి నచ్చలింగముమీద దృష్ట
 క్షించికన్యభవభాగింతికడకు బోనెత్తి పాణిలింగమునందు భావంబులి
 లుప త్తోణిబ్రాణాయామ సుఖగుప్తి దెలిపిభావలింగమునందు పరితృప్తి
 బొంద కేవలోన్మనినిల్చు కీలకంగించి వారలనుజ్ఞానవంతుల జేసి ఆయాధి
 పురియించ నంతటప్రభువు అని గిరిజకు శంభుదానతీయ వినునీకుజెప్పితి
 విన్నవిధంబు గిరిసుతబహువగ క్షితికిని విమలమరుదెంచి మాయకు
 నల్లమప్రభువునువమహత్వంబెల్ల గ్రమమున జెప్పననియును జెప్పితి నార
 వగతిని యిదిన్న వాగ్విస యిస్సితార్థములు సవయలనుతులకు సను
 కయ్యుప్రభువు.

సంపూర్ణము.

ప్రభులింగలిల.

* ద్వితీయాశ్వాసము 7 ప గ తి *

శ్రీ మాయకుచిక్క వభివువెడలినగతి శ్లో

శ్రీ శిద్ధవీరదేశిక చక్రవర్తి । భానురపదపద్మభజనాభిరతుః ।
 మాయమోహంబెల్ల మాయనితెలిశి । శ్రీ యోధిరాజ్యంబు చేకొను
 నాగుఁ బ్రభువుమాయకునులోబడక నుజ్జానవిభవంబుతో ధార్మిజులని
 విధమువ్యక్తంబుగానవచ్చును శంభు! భక్తులాలింపుచీ బ్రభులింగలిల
 విమలయల్లమపూర్వ వృత్తాంతమెల్లకృమమొప్పగాజెప్పగానిమాయా
 అభినవపరమేనుడద్లమరాము । డభిమతార్థములియ్య దామనకనినమా
 యాంగనకువిమల నిటులనియెఁకాయజమాయల కడతేరినట్టిఅమహా
 నుకూచిత మలరగొలిసిననుఁకామితార్థంబులు గాంచుటేమిది! అన
 వినిమాయ మాయల్లమప్రభునిగనునుచాయముజెప్ప గానగుననినా హ
 ర్మపూజచేసెన అఫలంబుఁ మదొరకుమహాత్ములతోడినద్దోష్ఠి కావుననీవు
 సక్కురకంతుభక్త! శేవించు అల్లమచేకూడనీకు! అనవినిమాయనిట్లనియె
 నో విమల । మొనసిజాతకు ధైవముచి కేళునీకు । నమవిసంబునుగొల్పి
 నందెఫలంబుగననైతినింక నాకథగట్టుమనుచు । నోబగాడ్చిల్లావ నో
 మాయనీకు! తాజావిపదనేల తప్పనాడుమరె! యెట్లాడితిమాట యిందు

తెలుగుని నెట్లుకొనిది న నిజభక్తులకును శంకేటిజాన్న చే తగలికనా
ముగ్ధ ముంగిట పెన్నిధి ముంగొంగువకిడి కామమగ్నేయపు కల్పనృతం
బు । ఆ మ హా మ హు గె ల్వ న భి మ తా ర్థం ము
లీ మహిబడయట కేమిచోడ్యంబు । నే మానవాలకైన నెనగునట్ల
య్యెనొక మహాత్యమువిను ముక్తిలనయనానకం నన్దనదర్శన
ద్యుతీరీభక్తి భజించి శివపూజ శాయినానాథ ముపదేశమందనివాడి
భజనయుల్లకమృగపతిగన్నభద్ర । గజమాలాగున బరగదగు మరియ
అగమోక్తియూ నఖలవస్తువులు బాగుగా శోధించి పాత్రలనునిచిరశ
నకుశల్పంబు శ్రేవణంబునకును । రనముచూపంబు ఘాటంబునకును దృ
శ్య నకుచూపాకు దేహంబునకును కుక్కునగంధంబు గడియించినట్లు త
డబడుపూజావిధానంబులందు । మృదునిముఖంబు మేరలుదెలియకవి
నేకములు శేయు నర్చనంబులును భవుడోప్పొనడని పలుకుశాస్త్రము
లు పాశ్రీకృతిజనులచే బలిమిదెప్పించి । ఆకునలుములు హరుమాడవై
పాదములువండిన అన్నపానములు । విధుశాశికర్పించు విశ్వాశలోను
రాజనపూజలు రాజశేఖరును రాజరాజనఖంబు రతిగై కొనుండుగాన
ధర్మములన్న తలయొడిగొనుచు జ్ఞానవాసనలన్న చొకగానాడి శ్రీగు
రునాథులను చెప్పినయట్టి । ఆగమక్రిమిమెల్ల అటుగట్టి పెట్టితనయిచ్చ
జేసెను తామవపూజామనసిజారి కి నినయర్పణగాదుదెలియ । కైవశా
స్త్రాగమసంహితార్థములు పోషిడువక చెప్పినోధలు శేయు భావిశ్చవై కృపా
భరితులై తత్వ । కొవిదులైనట్టి గురులయనుజ్ఞగై కొనిభక్తి జంగమ
యకుడగుచు । యేకాగ్రనిష్ఠుడై ఈశ్వరుగోష్ఠముక్తి కామకులకు
మోక్షంబుగల్గు భక్తి కామకులకు భోగంబుగల్గు । హరునిగొప్పియు
గానెహరివిరించాద్దినురలుగై కొనిభానురవై భవములు చేసులుకాళ్ళు

ను చెలువనై లక్షణితి-శోభితమైన అంగంబులోన! జీవంబులేనట్టి శ్రీ గు
 రుకరుణ-గావించుకొనలేని కష్టువిభ్రమకు - నాలుగుచాళ్ళను నొనరం
 గమన్న! పాలుమాంస నలిజాయంగడోశి - చాలేకుష్ఠ దివకుఘనవచ్చి
 నపుడు-యోలివిత్త గవండు-నొవట్లోచీట! జానివిత్తులుజల్లెఫలంబులపునె-
 తులాగు గామదియెరుగంగనలకై-గురుకృపగః భూతి గుణములబాశి
 హరుభజించినగాడె యభిమతార్థములు-కౌఠికన్నులులేని రేచుక్కచే
 త-నుండుదర్శణమట్లు నుపదేహీయ-శివపూజనంబులు చింతింపనీకు-శివ
 పూజఫలమేమి శిథిలపదాయ-ఉపదేశవిధిశాలదోనీకు మంత్ర-జపమెరుం
 గవో జ్ఞాతచాలదోశ్రద్ధ-గలిగిశాయవో కాకకరకఁకుకాన-గలుగక
 మానునే కామితార్థములు - అభినవోక్తుల మిమలాఖ్యునిట్లొన-విభవ
 గర్వంబున విషాపుశుమాయ-యింతేలి చిక్కులకే నోననియె-నిగతట
 వియలయు నామాటనిడిచి-మాయదుద్భవమాయ మగ్నమైయగ్న-దే
 యుపాయంబున వెడలింతుననుచు-యచ్చలోనొకయత్తి యేర్పడదలచి
 ముచ్చికదోపనామాయకిట్లనియె-నీకునాకును మయిత్రినిన్నమొనట్నిడి-
 గకుంటయెగురుదు గదవకమాట-వాక్యచ్చిన్నడిగెగ వండించితేని-నీకు
 పార్వతియాననీకన్నులాన - అనిపదలముడేసి అడ్డగినిట్లనుచు - ఎరితనీ
 మైడిగేవంటినేయును-మొనశిశోన్రములు మగ్నములునాటివట్ల-కను
 పట్టుచున్న యుక్కడిచిక్కుగల్గె-ననవినిమాయకిట్లని మెనో విమల-తను
 పునరించిన దర్శకుండనగ - వినుతికెక్కిన మహావిద్యాధికుండు-విషయ
 నిత్యోమాయవి జ్ఞానగనుదు-అల్లమయనుపేర నమరినవాడు-యెల్లవిద్య
 లకును నెల్లయోవాచు-వానిమాయలజిక్కివలరాజాచేత - మానమంత
 యుదోలి మనసులోజాలి-మాలికోల్వగజాలు మాలిదైర్యబూదూలి
 ముందరవెనక దోచకమూల-కూలిసెచ్చెలులతో గూడకమరుని-వాల

మృలకవాలువగపొట్టబి- బడిబడిబుండై తెబాఁకెయనినన-పుడు రాజ
 వశనిన్నుడికించునట్టి-మునుడిల్లనవిభుఁ డె కానికావొనుచు-నినుభయత
 ధిం చె ని త-స్థము క్తుండు - మ ద్దెల కాడ నిమరి నుం
 డలక-విద్యవాడతడన్నివిద్యలు నెరుగు! స్ఫుటబగన్నాథ నటకసూత్ర
 ధార నకు! నెటువలెనున్న నేమీ యన్నమాయ! యక్కడిమాయ నీవేమె
 రుంగుదువు! ముక్కుంటికె-యెన ముసియల్లనయ్య! నెక్కులవాడు మద్దె
 లయల్లనండు! పిక్కులెల్లను తెలిశితెప్పించు! యతని! నతనికి యంతదూ
 రంబు! పొడివెట్టి నల్లనుప్రభవననెన । అనుచునిద్దరు దేవాలయంబునకు!
 చని మధుకేశు సర్పనచేకేవెడలి! రంగమథ్యమునకు రాజవంబాష్ట్ర! నంగ
 నచుడు! చి నల్లమకడకు! విద్యువాల్ల విస్మయిల్లంగ! మద్దెలవాయించె
 మాయనాడి! పాటలయిక్కడ లోని ఆనలక్కడను! మాటయిక్కడలో
 నిమమతలక్కడను! కోపులిక్కడ లోనికూర్మయక్కడను! చూపులిక్క
 డ లోనిసొక్కులక్కడను! భూమివందఁమాయ పొనగనాడంచు! ఆమా
 యనాడించు ఆల్లమప్రభువు! నృటికంబువద్ద దాసారపువ్వున్న నృటికం
 బునెర్రనిభాతినన్నట్లు! మాయదాయగ నల్లమయనట్లుండు! మాయబాళి
 నను నిర్బలుకెప్పల్లు! ఆకొనియాడును నల్లమబూదిగనునన్నలనె మా
 యగని విమలయును! తప్పక యల్లమదన్నునుజూపి! చెప్పనిద్దరుగూడికే
 య కార్యంబు మద్దెలయటువెట్టి మరచియున్న పడు! యిద్దరుమును గాళ్ళ
 కెగెమరీతి! పట్టబోవగ జక్క ప్రభువు గాడనియు పట్టినబయలై నప్రభు
 వవుననియు! కనునన్నలనె చెప్పగాగనిమాయ! కనునన్నలనె యట్లగానిం
 తమనుచు! చూపులబురుషుల చొక్కలేయుదురు! చూపుల తీపులు! చూపి
 యేపుదురు! చూపులపలపుల జూరబెట్టుదును! చూపులవిరహాగ్ని బోలియే
 పుదును! చాఫల్యయుతమైన బతుకులవార చూపులె ప్రాపులు కుడతు

లక్ష్మిని సరసజ్ఞులు మెచ్చునాడుచునుండఁజూచునువరాక యెఱుఁగితి చలియిం
చెఁతాళమానంబులు తడబడదొక్కి మేళసంఘట్టన మిమీరియాడ
నావేళనల్లమనంతయు నెఱిగియావట్టినటన నా కేటికియనుచునుద్దెలయ
లరంగ మధ్యంబునందునుద్దవిడిచి నేలగొడువై దియూకు వెడలిపోవ ను
క్కరిమాయాధారుణిపై వాగ్విధై ర్యంబున దలిహాయను ఎల్లమి నక్క
టవిడిచిపోయి తేనెన్న నీవుగవరభాక్కుఁతలవిడముడువదా తొలగిన్నపైట
చలికత్తె లే చక్కజేత్తురుగానిఆవేళవియల జాయంగ నేతెంచి నీవేళ
యాలీల నిత్యంభ మొందఁజల్లమబోయిన యేతొవబట్టి యెల్లవయస్య
లుయేనునునీవుఁతగిలినూదిపిరించి దారంబులేలాజగములీరేడింట జనివెద
కుడముఁ కవలిపోగామరినిగనుగొన్నదాకఁనదిలుము మదిలోనివగపెల్ల
నసినఁజనూటకొడబడి అవ్వజామాయకోమలి విమలతోగూడి పోదొ
ణగెఁమనుజునాభునిసుత మద్దెలకాని వెనువెంటజనియెను వింగగాననుచు
గుడికడవారెల్ల గుడగుడలాడఁతడయకయామాట తగదేనిపెట్టినల్లమ
గనుగొనునానజేరేప మెల్లననుచునక మిక్కిలితీవ్ర గతిసగుచుండంగ
గా భృశజాక్ష్మామితిలేనియెండల మేనులునుగ్గివల్లరులంగంబువడి
జ్ఞుకొనియెఁతాభృదొక్కినవేళ్ళ రక్తంబుపుట్టె నేలగాలినిరాభృ
నిష్పలై పొదలెఁపాలుమాలికఁబాలిమావియనొదవెదపిచేకుత్తుగ తడి
లేకయుండెఁనవ్వదునిలువక నరుగుచునుండఁముందరగొందరు మునులుం
డియపుడుఁయిందుముఖులజూచియలన్యగముగన్నజుకలవిధముల జ
డదిక్కులకుఁ శంకింఁచికరముల సంపుటంబులను యోగదండంబులు
యోగవట్టలును-తానై నవృత్తితోలు పచ్చడంబులును-కావిఘోనకులును
కబళింపుకొనుచు-పోషించుచు లేచి పొలతులజూచి-అత్తరినల్లను అడ
ద్రూయత్త-ఁజేర్చుకొని యింటుల చేట్టునుమునుల- మనమహాద్భుతములు

మాన్యంగవలశి-మునివేషధారణ మునులనూరార్చి-మెరుకటి తనవట
 వేష-బుతోను-వనితలదాయంగ వచ్చినచెలులు-దూరిరందురు నిట్టదూ
 ర్తమామాయ-నీరీతి నలయించి యేమిగాంచివి-రాజకూతురునెత్తు
 రామంగలమునో-జాబులువేచుట సరవత్వమును నెసితగుగుతూలికాపిల్వ
 తల్పమునాదతిబవలించి నిద్రానుఖంబుండు, తళిరాకుబోణికాతరుచుగనం
 పఃములుకులై నాటెను మొదపరానేల! చెలువలుగొలువంగ సింహాంగ
 డై, గొలువుండుమెలత కా కుశదమ్మరంబు! బలిదల్లకిమెక్కి భామినీనులు
 లావిసేనకర్రలవీచ విస్వేయునట్టిపట్టాభిషిక్తు నిట్టకాయట్టి, నట్టడంకిగా
 లినడలిట్టరాక-వవరత్నమయభవనంబులనూడు-నువిడకాపాదచేరియుం
 డెడిచాప్తి-నీవేమిశేతువు మేమిందరమును-గావించునట్లినకార్యంబుగా
 దె-మంచివాడవువలె మగువనిన్నా భృ-వంచనగననీక నాపించెనేను-
 కంచుమించుక భూరకాననంబులకు-నిండుక మోమోద క్లిన్నచ్చితివి! పా
 తుటీగకునైన పొలయంగరాని మాతరుణీమణిమందిరంబునను-గర్రవై
 యుండిట్లు కడపటమాయ-నార్తి బాందిండితి వదియేమిక్కిరి-గట్టికొంటివి
 యపఖ్యాతియుగాక-పట్టవచ్చునై కంచువకునైనమనసు-అనియిటుదూ
 రంగనల్లమప్రభువు-మనితవైశ్యలవలనువీక్షించి యేటికిదూ రెడరిరితిన
 న్ను-నాటికిహిమాయనాకుగావలశి యారాధిమాటపట్టింకూడినా-
 వైరంబుపెట్టకవచ్చితిను-వెల్లిపూరక గుడికడయున్ననుమాది-నోరెడ
 న్నెవ్వరు గూడుకొమ్మనినో-కన్యపుచ్చక చెరికత్తెరికల్లుచెప్పియవ్వరు
 మానువేమకొమ్మనినో-వివ్వవజెడలంటు నెననునతులు-దప్పకతూతురు
 దాక్షిణ్యమువను-వేనూరకుండుట వరమానాకుమివాదకమ్మలనానిద
 పెట్టెదహిస్తూ-పూర నొకనాడుండనేప్రార్థనయేమామననైనైత యిటుగిరి
 యించుచుదరకుతంత్రితభరణుండనిట్లు, తిరుగిమామల చుట్టియుండును

నావినిమాయ గున్నా కృపనిన్ను నావకవర్తిగాఁ ముఖ్య లోగాక నీవిత
 ధూమ్రులై నిరసించివలుక నేవెట్టిచేయింక నిన్ను బోవిమహావెడవెడవము
 లు నేవభాషునుపడతుం నలపించు పాటలాటలును-వాడవయ న్తంభ
 వై శ్లోషధములు నాదిగాగలవిద్యలన్నియు నొగి - విట శిష్యుడిరిగెడు వి
 ద్యాధికులను- నటనటమాటలు నహజంబు-నిన-ఆల్లమవిననవ్వి. నొనా
 నుమాయ-కల్లనత్యంబులు క పటకృత్యములు - అటవటంబులునులామా
 యములును-కుటిలకుచ్చితములకూ-నిమారములు - నటమాయతనము
 లు మందుమా నులును- నటమటంబులును మున్నెనభేనములు-నతుల
 లో పతులువో జగమెల్లనెరగు ప్రళివాదిగానెమి పనియెంచుచున్న-
 ఆల్లమగనుకొని నూమాయబలికె-ప్రల్లదంబేరడబలికెన్నిచుచు-హరిహర
 బ్రహ్మమలంకరితారి-కంకరిజెట్టుచు కడశివవేళ-హరిరామ్ముద్రొక్కితి
 నంగజహరుని-నగమేనుజేశితి నాబ్జసంభవుని-వాకున నెప్పుడువదలకవిలిచి
 వాకట్టితినిచాన-ప్రముఖాది-తేములనరుల దైతేములమ-ద్వితీయులజే
 నుక తిన్నచునుండు-నీవనగానెంత నీవితవెంత-గావురుగంతనిక్కడ
 బన్నవలదు-అనివిని నల్లమ ఆగ్రహంబెంత-మొనమునబాడకట్ట మరియు
 నట్లనియె-ముదిలంపవిధమున మున్నిటికథలుగుడిగుచ్చికొనివెప్పి కొని
 పోవవలదు-నడమలక త్యామనంభానినరని-చిదిచిద్వివేక విశేషవాదము
 న-నాతోడవాదించి నన్నుబంధించిసీతోడరమ్యన్న నేవత్తుగాక-హరి
 హరబ్రహ్మకులంతటివా-పరిభవిం చితిసట్టి భవగర్వము నను-నిన్నగుం
 గకయితడ నీలోనమరిడి-నిన్నియ నాడించు నెవ్వండువాని-మున్ననగని
 లోకమానృతవడయగన్నయెప్పుడుగదా కడముట్టపనిన-మాయయా
 మాటకు సూరుత్తరంబు-వాయత్తగాలేక పాటుడప్పినను-జూహుడన్న
 ట్లు-స్వక్తియు స్వక్తి-కూపించుకొని మరియొకమాటలలికె. యన్వో

లోనుండి యెవ్వరాడింప-యెవ్వరాడుడురది యెవ్వరెగుడురు-నీమాట
 లకుబ్రీతినిష్ఠురంబునును-నేమాటలానిన నీమదిసొచ్చు-నామనోరథమెట్లు
 నాకుసిద్ధించు-నేమియనన నన్ను నేలుకొమ్మనిన-అమాటవినినవ్వి అల్ల
 మచృభువు-వోమాయగిట్లాడ-పుచితమేనీకు-కామలంఁటుడ నెగాననీవని
 యు। నేమారుబిలిచెద వెగ్గిదెలిసినది। రోకలితలజాట్టరోయన్నమాట-జో
 కనీయరిదు నేజూడంగనయ్యె-నాపాతమథురంబులై నకాసుములు-చేపట్టి
 చెడుదురాశినయోగరతులు-అగ్గిన నొకంబుంత అబ్బంబుజోయి। భగ్గున
 మండుకప్రభు చెడునటు-అనుభవించియవతున డాయబోవ-యినునుడి
 యాగాన యలనాన చెడదు-అననరచినయెద్దు కాకలిదీర-జోవనున్ననుబె
 ట్టబొందుటగాక కావున కామనంగతిలేమనుఖము-నేపిధంబులయందు
 చెడకీమాడినను-ఉల్లాసమెత్తిన పులుగెక్కినట్ట-యిలుగాలుచుక తానె
 క్కడనుండు-జలముదోదంట నాజ్యముగనియట్లు-తలగు నెభవమాయ
 తామసాత్ములకు-అనవినివిసుల మీరాదికాలమున-ననుకంపజేసితిరావా
 శిలేదె-పదునంబుపోకిన బుగారుగాదె-ధర్మనుమన్న యత్తురణికిట్లనియె-
 యినుముటంగారమై యేపారుగాక-గనుగొనపెంచు బంగారాట
 గలదె-మానితై పుట్టియు మాన్యలభోధ-కానియింతైనను గైకొనకున్న
 దానికి నుతరమింతయగలదె-అనియల్లమప్రభు వడలనాడంగ-వినియు
 నయముతో విసులనిట్లనియె - అనునమృనిమనోహరభక్తవరద-ధీ
 యుతకరుగా విధేయమామాయ-పాయనాడకనున్న పార్వతిమాట-వాశి
 యునిల్పిన వాశియుతెడదు-శ్రీవదాశిపుడును శిఖిజాతయును-భాసురను
 ఖకేలి బిణమింపుడురు-మోనముగావది మహామఃఖ్యకృత్యంబునతుల
 కు గెలిపిచ్చి వరగులై నట్టి-పతులుగీడ్వమటయు ప్రాధమిగాన-హరు
 నగుగొరత తాదెతమాత్రమున-బలిందిమాకు మీభావంబులోన-

ననిననీవన్నట్లు యానానావిహల-వెనకకునీమాయ విషయాభిలాష-మొ
గళినమతివన్న మోహించెగాన-యనుపమనిత్య సౌఖ్యముగోరడయ్యె
విధివిత్తొకటికెత్తు కేతాక చెట్టు-దనింబుంపదాపకు వ్యష్టమృతై న-శను
మఖంబులతోటి తగులమెకాచి-యనయదా పకునాకు యాలకెడ్వడివు-క
డవిలోచలమెల్ల కడునమ్మకంబువడియవై ననుమెరుపర్యతసిలలు-లతలు
భాతిని లాతలంబు బ్రాకినను-పీతిమిదగలిగినచెట్టు అన్నియను-నత
తంబు కల్పవృక్షంబులైననాడు-అతిశయవిజ్ఞాన మాత్మలోకలను-మూ
యకుగలుగదు సుహితలపోయ-యేయపాయంబులా తెన్నిజాచినను-
నావినవిమలవిన్నదంబునొంది-దేవరదత్తంబుతెరనభాగ్యంబు-గాకపల్క
రుచెప్పగామెనుగలమె-మీకాయ ముక్తి-నమెచ్చి అల్లమయ్య-విమలపు
గావనవిమలనామంబు-మలనంభవుడునంగతముగజేసె-ననిజొనియూడె
యెయ్యతివెసూరాత్రి-మనసునంజలిచాయ మాయతోననియె-తనుమె
దరవియాడ దర్శకభ్రాంతి-క్రమమేడపరతత్వ గౌరవంబేడ-దనవేడ
మూర్ఖతవపం బేడకేడ! వసుమతియాడ దివ్యవ్యోమమేడ-నీవేడభవత
త్వ నిర్మలజ్ఞానభావనయాడ సీపాప్తికిదగిన-తావునకరుగు దటాలున
లోనిన-పోవిడువక మాయపొగుచుపరియ-నిలయల్లయెరుగంగ నిం
తగాంబు-గలలోన మనసునగళినావద్ద-వొలగిపోయినభ్రాంతి దొడ
రజేసిప్పు-పలుచగాడ న్నెలపలికెననినన-కలలోనబాములు గరచిననడచి
తెలివిబొందినమీక తివ్రనేడనలుగలిగెనాభ్రాంతిలు గలుగుననాకు
కలగకుండినభ్రాంతి గలుగనునాకు-నీవునీమోహంబు లంబంగలేక-
భావజభ్రాంతిని బడగినయట్లు-మీనాటికామయ్య నీవెరుంగుచువు-యీ
సేకమాటల్ నేటికియవివ కవలెను-యంగన గవియంగవచ్చి-పిలేవి
మాటల చుట్టితివెట్టి-జాగిపామ్యుననని మాకనుజేయ-నినుతోవగానేను

నియ్యానబలియి-గొడికిపట్టుకనైన వోట్కొనిపోడు-కటపటజావైన గా
నిమ్మనాకు- వాళికిబ్రతుకంగవలెనగజాత-చేసివ్రతినయ్యు చెల్లింపవ
లయ్యు-అటుకాయకింటికి ఆరగితినేని-కుటికుంతలులలో గూడకునన్ను
అనుచునోరొగులుదులాడినమాయ-గనుగొనియల్లచుకన్నులనవ్వి-నీమం
దిరంబులో నిలుపొవలేక-కామాంధురాలవై గదియకొంగిటను! నామేచు
చిక్కెనో నాచెయ్యిగాలు! నీమేచుసోకెనోసీవెరింగియుచు, పనిలేనివిభ్రాం
తిబడసేలమగుడి! చనుమన్నవినమాయ నఖిలకందరికికనుగీటిపట్టుకోగ
మకించునవ్వ! డనమ్మడలమ్మ డద్దళత్వంబునొంజెయ్యిదియు, యేడవగతి
యీగతియందు! గదళినమాయవగ్గరనీక ప్రభువు! నడమలాత్మధ్యాననం
ధాన మొందినదియేనుజెప్పితి నందుచున్నట్లు! యిదివిన్నచదివిన యీప్సి
తార్థములు! నడమలమతులకు నమకూర్చుప్రభువు

—యేడవగతి సంపూర్ణము—

పభులింగలీల.

* ద్వి తీ యా శ్వా స ము . *

❧ 8 2 X 3 . ❧

శ్రీనిధివీర దేశిక చక్రవర్తిభాసురపదపద్మ భజనాభిరతులు।
 మాయగల్పిన అల్లమప్రభువుకఱుణానీయవనీజనులెల్లనుబ్రతుక। శ్రీ
 మహాదేవుండు చిత్తజాంతకుడు। భూమికిప్రేమధుల బుత్తెంచెననుట। వ్య
 క్తంబుగాగనవచ్చుచ శంభుభక్తులాలింపుడి ప్రభలింగలీలజనూడియ
 ల్లముండంతర్థనొంద। భూమిశోకంబున బాగలుచుమాయ। విమల నాలోకిం
 చి విన్ననై నింకఁహిమఁజై లనుతక డకేనెట్లువత్తు । నామేనకాత్మజమా
 రు కొల్వనకు । నేమాట్కి జోడునే నెట్లయ్యకొంటి। నింతకార్యము
 నకు నిందరిలోనఁపంతమాడితిగదా బాపునేవిధియుఁ। అనియాత్మలోపల
 నడిలుచుండంగ । మనుజు నాయకుఁబగుమార్తెజూడంగ । వనమనకే
 తెంచిననమెల్లదిరిగి । కనియెనొక్కడ చెలికల్తెలగూడి । అతులం
 తాకాకైతయైయున్న సుతనుసతియును బతియును చయ్యనజేరి । యె
 ర్తికాగిటజేర్చి యుంటినీకింత । చిత్తవిభ్రమణంబు జేశగాశిపుడు । మ
 న్నెరాయకుమార మండలేశ్వరుడు । నిన్నడిగించగఁబ్రేమనేహికకు
 ముద్దెలకానివెంటడి పారివచ్చి । యిద్దరవద్దకుయెట్లలోనైతి । అద్దము

రేయిమీయమ్మ నీకెన్నిబుధులుజెప్పినప్పుడు విననైతి । మన్నెరాజుల
 కెల్ల మగుడనై యుండ । నన్నెనదలచక నాముద్దుకూనా దివ్యకాయవు
 బలెతిరిగి యిలురదునాతవ్వంగ నడతురా తల్లియుదండీ! చెప్పినమాటలు
 బాయకుండుదురే । దప్పికార్యముగతోదక బంధములకు । పనియేమి
 యున్నది పల్లకియెక్కు । చనుదెమ్ములెమ్మన్న జననాథుజూది । విమల
 వాచాక్స్మోధివిస్వస్థముగను । భ్రమియించి వలపించి పట్టకవత్తు । నని
 శివుముందరనగ జాతతోడ । ననిచేసుదెంచు ప్రజ్ఞనగంగడాయ । కైలా
 సమున కీర్తిము గడలిపోయెదము । చాలింపుడికమీలింగదముల్ మీ
 దుపోలికిజసినుఖంబున నుండుడనుచు । పోలంగవిసిజెప్పి పూర్ణైందుము
 ఖులు । విమలయుమాయయు వినువీధిజనిరి । బ్రహ్మదయుబలియును బ
 హుళదుఖమానా వడలుచుబడలుచు నక్కటాయనుచు । పుడమిదూళి
 నొడభృభృంగుడుగాగ । బారలుచునొరలుచు పోయితేయనుచు । క
 రగును మరగుచు కటకటాయనుచు । కండుచుగుడుచు కళవళింపు
 చును । పందుచుననరను నడిగొట్టుకొనుచు । నాయంబమా చందమా
 విలాసమాలు! నాయక్కమేమెన్నినాళ్లకుమరతు । మనుచు బ్రలాపింప
 మవనరంబునను । ఘనుడహంకారుడక్కడికేగుదెంచి । కడచన్నపనికి-
 దుక్ఖిపడయంగనేల! యృదునాజ్ఞ జనులకు మీరంగదరమే! మాయకారణ
 మున మరయింటబుట్టి । పోయెయింతియెకాక పుత్రిమేసీకు! విసుల
 జెప్పినమాట పినియునునిట్లు । క్రమముదప్పంగ దుక్ఖిపడయంగదగ
 దు! ననరాజగారికి మగుడపోకున్న । ననుమానములుబుట్టు నరులదెం
 దముల! మననాదులందరు మనతావువదలి! చనుజాతురన్న రాజన్యలక
 డకు! తీనియొడబడజెప్పి యామమకార । జనపతిదెచ్చి యాస్తానంబు
 నందు! నిలువనామమకార వ్యవకుంజరుండు! నలలితలిల రాజ్యముశేయు

చుండె । అక్కడనామాయ న విమలయును । మృక్కినకరురాటి
 ముందరనిలిచి । తలవ్రేలవ్రేనుక-సభాజిహ్వా టచునిలుచువాగనిభవా
 నియునమ్మాయ । కల్లుమజిక్కుక-యెరుగుటయెరిగి । యల్లానముడిగిని
 ట్టూర్చునించుచును । హరుని మొద్దకుబోక యద్రిజముండె । హరుడునాయొ
 వృత్తాంత మంతయునెరిగి । గిరిరాజ మతయింటికిని తానుపోయి । కరు
 కారనంబు దొలుకంగనోరార్చి । అంతటజాలింప అంతకొంతకుమకొం
 తకిట్లనియె వేంగ్యముగానబడక । పిడుగుతండములను బిట్టలచేశి । భుషక బె
 ట్టగవచ్చువుగోరగంబు । దొడుగంగవచ్చు మృత్యువువాడికోర । లొడికి
 పిల్వగవచ్చు నుద్వినల్లమను । గరిగింపరాదెట్టి ఘనులకుమాయ । తరుణి
 యంతేదానిదై ర్యమటంత । అయివ కార్యాంబాయ ఆద్రిజసింధుమాన
 నంబున చింతెమరుపుమియనిన । మాయసిమారు గామహికి అంపిన
 ను । ఆయల్లమప్రీతియై నీవుబోయి । ఆన పంతంబు అవణించుకొంటి
 నోడితినికనైన యూరకయిండు । మనవినిమరియును నభిగగర్వంబు । తని
 లోనినీలోని తామనంబెల్ల । వనితగాజేసి యవ్వసుధకుబంపినినునీవుచే
 మకొంటివిగుబాటు । ఘననహజానందకలిశునినతని । మరుజమాత్రుం
 డుగా మహిడలపోసి । మాయయుగీయు మూటాడగలడె । కాయ
 గుణంబులు గలవేవీతనికి । అని సారెసారెకు హరుడిట్లుబలుక । వినివిని
 వేసాడివిభువికిట్లనియె । అక్కటపలుమారు ఆచూటలేల । ముక్కుగో
 యుటగాక ముకురుహివల నెనెరమియొచంగనేనెంతదాన । కారుణ్యనిధి
 వుగావుననన్ను । మన్నింపుమనినమ్మానినిజూచి । పన్నుగానిట్లని పలికె
 ఈశ్వరుడు । యేవిధంబుననైన యీసార్వభౌర్వు నీవగవగజాననదీర్చదా
 ను । నావినిదండప్రమాణంబుజేసి । దేవునిట్లునుమును దేవునితోను దేవ
 యల్లమయిండు తెరగిడులనిన । భక్తి యచ్చటనుండు ప్రభుపండుచుండు ।

కానవిస్వాత్మక కళయున్నకడకు । తానెహయగవచ్చు తనమభిజన్య
 కూపముజూడ కామణ్యంబుతోడ । నాపైదలి హింసాకంజొనరుననిగ
 దేవియుమహాప్రసాదంబుయనినతనమసాత్మకకళాధారునికనిచి । అనుప
 మానందంబునందెనావేళ । అనియెనువృషభేశుడగ జేశుతోడ । నవ్వు
 జేటికి నుక్కినదీంద్రతనయ । నిప్పుజేటికి హెచ్చెనింతమాత్రమున
 ననవినివృషభేశునందరియెదుట । గొనియాడిహరును నద్గుణగణపాత్రుని
 మతగుణం బట్లునంధిల్లకున్నమముభరింపంగ నమద్ధుండువగుడెలరి
 భట్టునలెగొందరాడంగ మదిని । రనుమతింపక రజ్జులాగంగవినియు
 తనుగాదనివారి తడవకయున్న । మనమునహర్షించిమారవిరోధి । యీ
 నద్గుణముమిచ్చి యందరుజూచియీశునమీరు దన్నేమన్నవినుచు ।
 మూళిన ముత్యంబు మురువుననుండె । గానిల్లిపడిమిమ్ము గడువనా
 తుండు । మానులకైన శమంబిట్లుగలదె । కానయీతడుమహా ఘనుడని
 తెలిసిధర్మహుండుడైన తద్రుషభేశు । బేర్చితోడగజేర బలిచియట్లుని
 యెసీప్రభాత్రీకిబోయి నిర్మలభక్తి సావదానండ్లవై చనుభవగోష్ఠి ।
 గానింపుచుడుమక్కడికల్లముండు । తానచ్చిభక్త్యావిధానమార్గమున
 నూనవిజ్ఞానంబుకొడబడిజెప్పి । తానునేననెడిభేదముదొలంగించి నిమగ్న
 తాఘనిజేయ సిచ్చయగబరగుమనిబంపి యామీదమాతృగుణములను
 నల్లమవృషభేశునుభవగోష్ఠి నల్లనమీలోని యముగాములెల్లతీర్చుక
 రండని దేవదేవుండు చేర్చినకరుణబంపిన యేడునూటి । డెబ్బండ్లవచ్చిరి
 దిగిదతాతలికి । నిబ్బరంబగుభక్తి నియమములేనడుపగిరిడయోడితిన
 న్న గినుకబాయంగ । హరుడుపాయముదెల్ప నల్లమనరయ । ప్రేమభు
 వృషభేశు పార్వతిశిష్యు । ప్రేమదంబుతోడ భరాజితలంబునకనమని

జాంతకుఁడకృష్ణాశ్రమభాతి | ననువుటయనునయ్యెనప్తమగతిని | యిడిసిన్న
చడిసిన యిప్పి తార్థములు నదమలమతులకు నమకూర్చుప్రభువు |
ఎనిమిదవగతి సంపూర్ణము.

ప్రభులింగలీల.

ప్రభులచరిత్ర.

* 9 వ గ తి . *

శ్రీశిష్యవీరజేశిక చక్రవర్తి | భాసురఁడవచ్చు భజనాభిరతులు
హృదయంపుననుప్రమథులవనిశివచ్చి వరుసతో నడచినవర్తనంబెల్లవ్యక్తం
బు గొగనవచ్చునుశంభు | భక్తులాలింపుడి ప్రభులింగలీల ఆరీతిహరు
డంప నవనిశివచ్చి | వీరశైవాచార విమలవర్తనలభూంగ్యహంబుల
మట్టిరిప్రభులు | లూహారసింహింట నొక చోటననక | పుడమి కెల్లనుశిరో
భూషణంబునగ | మమతణియననొప్పు నొక్కపట్టణము | ఆపట్టణంబున నఖి
లగ్నహములకు | జూపట్టువిదులుని చుండరినెడతి | పరఁడనివ్రతాభ
వ్యరత్నంబు | నిభువమానగుణాద్య నిర్గతమోద్య | అట్టిమానిని గర్భ
మండనకుత్తి | కట్టాణిముత్యంబు గతిబుట్టినొక్క | పట్టముద్దులపట్టి భవు

నదృశ్యమిట్టిగాపార్వతి కళదాచెయ్యెను గానభరనిల్చి గాకలేకున్న
 నేకాలమును గంటినిట్టిబిడ్డలను అనిచుండుచుండలభినుతింపగ తనయ
 పాలంబున తండ్రివిభూతిపట్టంబుగట్టి న బాతిగాబెట్టి గట్టెలింగమును
 తత్కంఠవీరమున కరముశిరంబున గతియొందిమించి పరమభక్తిజ్ఞాని
 పరిపూర్ణుడగుదు పనిరహస్యముజెప్పనట్లు పీయలకు నొనరించుచుచా
 యోపదేశంబుకరకంఠభూతినికళగానబడగ - తెరువక కిడిరిమహాదేవి
 యనుపేరు పేరుకుదగనట్టి పెద్దతవమునను నాయాధిభక్తితో నలరు
 చుండె తక్కినభక్తులుతల్లివలముల నక్కడక్కడబుట్టి హరుభక్తిని
 వృత్తాంతములచేత గలపదార్థముల పాయక జంగమార్చనముజే
 యుదురు నన్నుతింపగ దగుజగతీస్థలమునసాన్నలికపురంబునురపురం
 బునకు చిన్నమెత్తెక్కుడు శిరులునివాసమునునగరంబును ననయంబు
 నుండుముద్దయ్యయననోక్క ముగ్ధభక్తుండు ముద్దియతానును ముద
 మునలింగ-జంగమారాధనలో నలుపుదురతిని కంగదజన్మించె నా
 త్మసంభవుడు శిద్ధరామయ్య ప్రశిద్ధంబుభక్తివృద్ధుండు శివయోగి
 విద్యాభనుండు-పరవలిగేయనంగబరగు గ్రామమున-ఈరుభక్తులకు నెల్ల
 నగ్రిగణ్యంబు-పరవాదిమదిదంతి భయదసింహంబు పరమ మహేశ్వ
 రునిపట్టభద్రుండు-సడినన్ననదృశ్య జనహితకరుడు మృదునిభక్తుని
 లోన మెరమెరబోవ గడిగినిర్మలములు గాంచుఘనుడు - మడివా
 లుమాచయ్య మహివహి కెక్కు-కలితకర్నాటక-గ్రామతూణిక్క- మి
 లయలయును హింగులై శ్వరభాగవాదియాపురమందు వసుమధారుండు
 చాడిదప్పనిశివభక్తియుక్తుండు-మతికాలి మండెంగమాదగుంత్రియును
 న త ని య తి వ యు మా దమాంబయప్రీతి-శుండినో మంగనానంది
 కేశ్వరుడు నందనుడై పుట్టె నాతిగర్భమునవదలక మెదలక కాలుచె

యార్చ-రొదగి కన్నులు మూనుకున్నయత్తరిని - సంగమేనుమవచ్చి సహా
 జఖింగంబు-నంగంబుధరియించి సంచితభక్తి - పట్టణగట్టి తాభవితం
 బునొసల - జెట్టిబనవండలు పీరిడియభయ-హస్తంబతని సున్నకమున
 గీలించి । విస్తారకృపతో వివేకించినచ - వర్ణమంత్రంబు ప్రణవంబుతో
 గూర్చి - కర్నరంధ్రములందు గదియించినయె - నందాక నిద్రితం
 లై నట్లయ్యండి - అందరునటులేచి ఆశ్చర్యమంద-ననుదినవర్ణరూ నాం
 గుడై నుతును-మనసిజాంతకుకృపమాన్యతనొనగి - సకలవేదాగ్రుతా
 శ్రుజాలముల-ప్రకటిండు- శివభక్తిపథముధికముగ - గంగావేకమునం
 దు శాంతయబతిము-అర్భునకు వసుకునతి నాభ్రాసుమున-తిక్కంశే
 యింప దల్లయటయెగి-అక్కనాగమ్మతో ననియెనాకొజ్జ-అల్లమప్రభు
 రాయడతనిచేకాని యుల్లనన్యులచేతనుపనయనంబు । పదపాదమునుచు
 నా భామయుదాను-గదలియె తెంచిమాకప్పటినిగ-మందు సంగయ
 చేవు తర్పించుకొనుదు-కొందరుభక్తులనూమకేయుండ - హరుడవనికి
 బసవన్నబుసంగ-విసంబులాడి నవిశ్వాసరహిత-పరవాదులెల్ల నా
 ప్పొంతంబునందు-నదుదారజనియించె నందరిలోన-ధారబిడ్డలుంను ధూ
 ర్తవర్తనును-ధరణిభామినిచేతి దర్పణంబనగ-కల్యాణములకెల్ల కార
 ãంబైన-కల్యాణనగరంబు గట్టుకనేలు-సంధాక శాసనంబద్రీజాగీశు
 మందిరంబందుంపు మత్స్యకాలకడు-వ్రాలుదేవియనగ నెట్టివారలక్షేన
 యాలిపియును జెలియ నెరుగకెవ్వరును-బిడ్డలుడావ్రాలు భేషించలుగు
 నజ్ఞనుడెందైన సంభవించినను - తనరాజ్యమునకు నాతనిమంత్రిజేసి
 పలువెరంగులోడబడ జెప్పితెచ్చి - అనుపసౌఖ్యంబులందునాతని - అని
 యిట్లుబలికిన అతినిప్రభాను-లనిరిభానాయకహామని వరంబు - జని
 యించి నంలశాస్త్రంబులు చదివి - మనసిజాంతకుగొల్పమననీవలాన-

ఘనరాజయోగ నంగత తత్వయక్తి-కప్పటినున్నాడు కావలసివా-చు
యిప్పుడేబిలుపించు యీకావనంబు - చదివించుకొండన నదిపునవిపుడే
కడలిపొండతని నిక్కడితి తక్షణమె-పిలుచురమ్మన్న ప్రియతోనాగి
అలఘుని బనవన్న నతిపై భవమున - వినయపూర్వకముగా వేగదోట్టవ
డనపతియెదుటగా జెనికాననంబు - చదువు మాయన్నమానా దప్ప
కుండ-చదివిని జ్ఞేపమచ్చటి నెత్తజేసి వదిలోట్ల ద్రవ్యంబు పాశ్చిపుడ
పుడ్లు-చుదిమెద్దికట్టిన మర్చ్యపవట్టంబు - బలదేవుండేఘవట్టిగంగాంబ-
కలితవై భములా గావించెపెండి - బనవట్ల విడ్డలు పార్థవమీద-వను
భసాలింపుచు వర్తింపుచుండ-బనవట్లబంగమ పృథ్వీలబంతి - ననలా
రఘుశిష్యుంపనపుడువసాద - మెనుకులు నాశ్చేన మేదినిబడి మేనద
ఘననిష్ఠతో వచ్చి తాబుచ్చుకొని - యేనాబిగయుగొన్న యీపుణ్యము
వను-తనయుడయ్యెను చెన్న దండనాయకుడు-బనవేళుశిష్యుడై భవ్య
కాస్సార్థ-వివరంబులెగియుర్వినివడున శ్రము - క్రమమువేర్పతి మిభిస
మర్పణాది-విమలానధానముల్ వెలయుంగజెప్పి - మంత్రగోప్యమును
వమస్తశాస్త్రార్థ - తంత్రము,కును నాధారంబుజేసి-భక్తులుఁజేంది
బొప్పడీబనవ-భక్తుడై యాచన్న బనవన్న వెలసె-చూరారి భక్తికి మం
నంబగుచు- మారుండుబనవేశామంత్రికి గలిగె-సారంబుకుడలి సంగ
మేశ్వరుని - పేరెడి గంగాంగ జెనుపుచునుండు-పాపాణపశుపారంబు
లున్నట్టి-దోషణవ్రాయ జేతులగల్పకాశ-చిత్తంబునందును భింతామ
ణియును-హత్తియంగనమున నమరభేరువును - వరుచనిలిచెను బనవప్రి
భునందు-వారుడు మత్స్యకాంబుజకంపెడువపుడు - మధమసామాధ్యంబు
బనరనికిచ్చె-నరపతి రాజ్యంబునకు దానకలక-గాన యేఫట్టున కడ
ములులేక-పూనిజంగమ లింగపూజలుజెయు - చుండంగ బనవనియు

రు భక్తి కీర్తిని-నిండిపోకంబులు నివ్వటిల్లుటయు - ననమానిభక్తిర
సానకులగుచు|బసవణ్ణజాడంగ బరతేంచువారు-భవులభండంబులు
బట్టంగరాని-సవిశేష నీమచుల్ సఃపుచునుండు-నట్టివ్రతస్తులు నన్య
పాకములను ట్టిభుజింపని ముఖ్యవ్రతాలును-పరపాకములు భాతబట్ట
వారు-భరితార్పణంబులు భవ్యకీలులును-ఘనధూళిపావడల కంటపావ
డలు- ప్రిణతింపనోడయ నీవారాయప్రతులు-అచ్చగానడిపెను అంచ
తవ్రతాలు . అచ్చలింగంపాణిచారముతులు-సర్వాంగ పావక నహ
లవర్తనులు-సర్వస్వసమయ సదాచారముతులు-యిష్టలింగమునకు యి
మూడుమార్లు-అష్టవిదాచక్షణలలించువారు - వత్తురు బసవణ్ణ వర
మందిరంబు-కెత్తరంగున నెవ్వరెవ్వరికొద్ది-గావించవలయు నాకృమమె
ట్లనెరిగి - శేషలుశేవింపదీర్తుంబులలరి-కొనియాడిజేపించి కొన్నిదినంబు
అనుభవామృతమగ్నులై యుండువారు. తమతమకార్యముల్ దలచు
కద్ర్య-నమితులువేమక చనుచుండువాలు-లండులై యర్ధింబు లాపు
గానమగు . మిండలంగములకు వితిమేరలేద - పరవాదులకుముఖ
భంగంబుగాగనిరతంబు-వైష్ణవేన్నవాదముభక్తులయింజాట్ట వచ్చ-టిచుకొ
నుచుమదిలోన హంకారమింత-యునులేకవర్తింపుయ్యెన్లదల-శేభ
క్తి మయములై చలలేగుచున్న-యవనరంబునను మోక్షప్రేక్షులగుచు.
గంధంబు మూకుల కడుసాననిదియు-అంద్రశ్రీగంధమైనట్లుండు వ్రధు
కరుణ్యమునముక్తి గనవచ్చుననుచు-వారదీచిప్పలు స్వాతిపర్షమున-కా
శించినట్లయాయల్లమరాక-అశించియుండె కల్యాణము. తెయును-హరుసం
పును ప్రేమమఖాదులతోడ-ధరకునచ్చుట తొమ్మిదనగతియయ్యె-యిది
ఐన్న చదివినా యీశ్వరార్థములు-నదమల మతులకు నమకూర్చుచు
భువు శ్రీమహా ప్రసన్నా మరిగకమహా శ్రీ శ్రీ శ్రీ శేయును

ప్రభులింగలీల.

ద్వితీయాశ్వాసము 10 వ గతి.

* అక్కమహాదేని జననగతి. 10 వ గతి *

శ్రీశివవీరదేశిక చక్రవర్తి - భానురపదపద్మ భజనాభిరతులు-విషయగ
బీరములై విషయసౌఖ్యముల - దుష్కమాత్మనివోషితొలగియా
ప్రభువునిక్కంపు కృపగని నిత్యురాలయిన-అక్కమహాదేని శుంచిత
మహిమ! వ్యక్తంబుగాగనవచ్చును శంభు-భక్తులాలింపుడిప్రభులింగలీల
అమహాదేవికి నగిభాల్వంబు - కోతులంబై నట్టి కొమరుప్రాయమున-
నీలకంఠునిభక్తిని గుడెనోయనగ-బాలికకుచములు బారెదేశయ్య-
హరునిజాచెడివేడ్క బధికమైనట్లుకరియావమొగమెల్ల కన్నవైతో
చె- ప్రమధేశుబూజింప రతిహేచ్చుననగ - ప్రమధహస్తంబులబోలె-
జ్ఞానవైరాగ్యముల సమకూడెననగ-మానసీమణిసకు చమండలి చలగె-
లతినూత్నువిజ్ఞప్తి నళవడెననగ-వతివమదమధ్యంబు చిరాకాశమయ్యె-
గురుభక్తికియింతి గురుతయ్యెననగ - వరనితంబము గౌరవంబువహం
చె-మనసుచంచలవృత్తి మాచ్యెననగ-వనజాపీసెన్నడు వడిచుందమ
య్యె - సుతయవ్వనప్రీతి చూచిదంపతులు-పతియాడగలుగునో బా
లికెకనుచు - నుండంగనొక్కనాడు తడియేలు-నుండలేకుమత్త
మాపుపై నెక్కి-వెండిగుడియలవారు విమలశ్రాద్ధి-దండకబిరుదు గడ్డె
లుచదువంగ-వయ్యాళి వనితయుజూడ - నయ్యడవిధికి నరుడెంచినిలిచె

నిలుచునోనిలువదో నృపతివీక్షించివలరాచశారికి వశవతకాయగుచు
 వయ్యారిచోయ్యడి వార్తచాలించిచయ్యనవగరిక ననుడెంచిదిచె-
 యవ్వరి పుత్రియో యెరిగిరమ్మనుచు-నవ్వనుధాదీనుడను పంకజోయి-
 అరశిచారులువచ్చి హావధరవిముల- వరపుటియవనిని జనితనేరితి-సాధిం-
 చుననుచు విచారింపదొంగ-నాథ రాధిపచెంద్రుడాపుకలతోడ-బలిమి
 దెప్పించిన చాలకిమనసు-గెలువక నాతోడ గూడంగనోడు-పట్టితెప్పించి
 వ్రాసెనన్ను - పట్టనన్నట్టియ వ్రాభ్యాతినిలుచు - తల్లిదండ్రులకు సంత
 గు నోవిధవమున-చెల్లించి పెండ్లినేచేకూర్చుకొనక-కాదనిమోక్షాక్షకత్తై
 జూచి-యూవరించి నృపాలుడన్నియుజెప్పి-హరధరాచిమలాఖ్యు నాత్మ
 జనాకు-బరిణయలిహసనింప భారంబుమీది అనయానతిచ్చి సనయ్యహ-
 సాద-దుని హరధరవిమలాఖ్యునింటికి-వచ్చి యిష్టాలాపవతులుగాజేసి
 ముగ్ధికబలికిర మారాజాతనకు-బిడ్డనదుగగవమ్ము జెట్టిముత్రైవచె-వడ్డిన
 నోలియు వాళ్ళుబాళ్ళు-జెట్టిరక్షింపుమీ బిడ్డకుంకుముయు-గట్టిసా-
 మ్ములుబెట్టు కడమలులేవు - నావినివిమలుండు నవినాకులము-బోవిమ
 తునె సుతభూపతికిచ్చి - తల్లివికృమకూర్చి దాసిగొన్నట్లు-చెల్లునెధన
 మా నచెకులబెకల-రాజచిత్తమునకు రాకయుండినను-యూజనపథ
 ముమాకేటికివిడచి-పోయడచున్న నాసాలతులుసుధల - బాయంగబలి
 చి నృపాలునకిచ్చి-బహుభోగభాగ్యన-వన్నలై యచటి-విహరింపుచుం
 డి విజెకంబుగాక - వాయునిశంపదప్రాప్తింపబడిచి - పోయెడమటుయె
 బుడ్డిమార్గంబు-బలిమిచేతిరాజ పట్టవశంబె-తెలిగియు తెలియ దిదెక్కడి
 వెరుక-యనియెంతజెప్పిన నతివయుబతియు-మునసురంజిల్ల కుమార్తెని
 చెప్పవము - జనపతికనజైరె-తులువరితటను చనకమీతనయని విక్కడి
 కి రప్పించు : డనుకూలపాశ్యంబు లాడిచూడంగ-తనయయొప్పికనిండు

తనయను నట్లయ్యెప్పకయుండినయర్పితు కడకు - నివృత్తేహాయదమి
 దినిజమన్న-సుతయున్నచోటికా నువతులంత-చెతురవాక్కిడినా మత
 గునైరించి-రాజు వంశితనాలు రశికత్వములును-నై జగుణంబులు
 నాటింగజెప్పి అంగకళింగ వంగాంతిమగధ బంగళ భూపాలపు
 త్రికలు-దేవులురాజుకు దేవులకగ్గి-దేలియగుచును మహాదేవినిశామం
 సాధకంబుశేయు నీయభిబంధువులు-అధిక సంపన్నులై ఆలయమును
 డు-రదిగాకవిను రహస్యమువినురాజ-నదముల యాననీభాగ్యమెట్టిద
 యు-నయ్యాళిజోచుండి పనితయివిధి-నొమ్మూర్తిలై నిలుచుండంగనా
 చి-నప్పటినుండియు నతమన్యువుని-గుప్పుచున్నాడు పూగుప్పలెలను
 రాజుకార్యముల పరాకంఠబోయి-భోజనంబులుచూటి పొం గానినను
 తప్పకచూచును తలపోయుగాని-చెప్పజెప్పజితోడ శిగ్గుకొమ్మయిదివేళ
 నీకునా పతిగయిజొవంగ - పదివేలునేల తప్పగదన్న నబల - కలకం
 కములకును కలకధర్మములు - కలహంసతతులకు గమనసంగతులు-
 బరులునేరిపిరె కాలోచితంబైన-పరిపరిలాగుల బకగుటేకాని-మును
 ముచ్చవలెనీరు మూసుకయున్నతనవారలకుబ్రహ్మదమువచ్చునచును
 మనసులోపలనొక్క సుతకంబుగలచి-పనితలతోడ నవ్వనితయిట్లనియె
 మీరింతజెప్పంగ మీమాటమీరి-పోరాదుగానాకు పోయిమీరాజు-
 తోడితెండారాజు తోమాటిమంతు-లోడంగనామాట లంగీకరించి-మా
 ట పట్టిచ్చిన మటమీడివనులు-వాటనుయ్యెడుననివారల బనిచె । చిటి
 క యేగినమాత్రీ క్షితిపాలవదుని-తటుకురజెచ్చి ముందరబెట్టినపుడు-
 యేమాటిపట్టునన్నెల నీవడుగనిమాబజనదాటిజవదాటి నీపాదమాక
 నావినివనితయన్నిక నాథతోడ నీవినయాకు లన్నియు నుంకనిమ్ము-
 చకమాటపట్టునాళివగిలివెని-నీమాటనీకుండు నేజోడునిడిచి-అననివివన

అటు దశిశోననియె - మురమున వరిలోను ముట్టచై యును
 యుచ్చినమాట పట్టెనకిచ్చి - మచ్చికవలసింది మరికానికూడ నవనశే
 లెదురాజ ననియనునీకు-వరిమరిశేయదు ననితలంపకుము. ఇట్లలాడినవా
 డు కలుద్రావుపాడు-తల్లితండ్రిలమిది తప్పించుపాడు-ముల్లకీపుల వృ
 ధాధీనిసించువాడు - ఇట్లడుండై బండిబట్టెడివాడు-చరులభాధించె
 మ పాపక్షయ్యెరడు - వరసతులకు సానబడు పాచికుండు - తనకాద్య
 మునకు గొడక్కినపాకు- పనులువిఘ్నముశేయు వరమపాతకుడు - దా
 చుపెట్టినసొమ్ము దక్కజనంగు - నీచుండుచరికిని సేరములచెప్పి. స్నేహం
 లు చేసిన శిష్టవృత్తులకు ద్రోహంబు కలచెడు దుష్టవర్తనుడుపువకా
 రమునకు ప్రత్యేకకారిగానికృపణమత్యుకాదు భీమాఘృతుడు నీచుం
 డు! నేగతిరవాస సేరముచుండు-నాగతివనకగు నతివనితోడ! నాజె
 నమాటకు నడకతిసేని చూడునానత్యంబు మెదతలలామాయీదగాలము
 నచ్చె యికబనిలేదు - నేడుకనగరికి వేంచేయుమనిన! వెనకసేనచ్చవ
 దిచ్చేయునీవు! ముగుపుగాననరాజ ముదమునతోయినా నెరబుసొమ్ములు
 నవ్యవస్థ్రములు! మాణిక్యకచిత నిర్మలకాంతులెనగి పాలకీయును నడు
 పంబుగిండియును! కాలారంజనురచియు కరములబట్టి! యూరిగెంబులుకా
 యు నుర్వలాఠులును! వైశంబెబంపె యువ్వరికునుండ! బంగారుమేడ
 ఇవ్వరముతోకూడ! శృంగారమువరించి చిగురాకుబోగిడిలువబంకిన
 మాత్రీ లీనరుహశిరోశలరవై భముల గడలియేతెంచె । బచ్చిననతికి
 ని హాకువిప్పించి మచ్చిక ధర్మపార్మమునకు బచ్చి-పచ్చలగద్దియల పై
 నుండకేని పొచ్చినతమకాన న్యచరియిల్లనియె । రామిహాదేవి కాగరక
 య్యునిది । కీమాటగడనున్న నేనోర్వగలనే । యనిపట్టవచ్చిన యవ
 సీశంబులుపువనిగలదోకమాటపట్టునాశిచ్చిపాడుచుట్టుమరి యన్నవరనాభుడి

ట్లయొనఁగఁతు తెలుపునీయల్లంబుకోర్కె నావినిమహాదేవిసరనాభునిభు
 సావలెగివభక్తి నడిపినన్నలు యెనవినిసరపాలు దదిపాకుకూడ । దని
 యేనామాటకునమ్మ హాదేవి । యునునుత్తరంబిచ్చె యుర్వీకోనమ్ము ।
 ఘనలింగనంగతి గాకున్ననాకు - నొనకూడదేను నిన్నోళ్లనాయుచ్చ-జ
 నియె దానన్న నాజనపతికి పుదు-కోర్కెడావొనక మిక్కుటమయ్యెచిం
 తఁమర్క టేజముగూటకనువుగానట్లు!సాపికి పుణ్యంబు ఫలియింపనట్లు
 కోపికిశాంతంబుకొనసాగవట్లు!కుక్కకుటంకాయ గూడనియట్లు । ము
 క్కిడికడ్డంబు ముదముగానట్లు!యాగకుసారభ్యమింపుగానట్లు । రోగి
 కావడమును రుచివట్టనట్లు । నేగతిని నను నింపుపొంపార!సాగకంకలు
 భక్తి సరపాలమణికి ననుమతిగాకున్న నామహాదేవికిని పాణిని పొం
 కుటిలాడెపోయె । నంగంబుబాసిన నయ్యమిభాతి!బంగారుచీరలు బారం
 గపై చి!భూతలనాభుడద్యుతమందిచూడ!భూతముసాకినో బుద్ధితల్లట
 మొ!వయిత్వంబుపాచ్చెనో భ్రమసెనోకాక । చిత్తవైకల్యంబు జెం
 పిజోకాని । యేలోకములనయిన యీలీలశిరులు । గాలవన్నుకపోవగా
 దలంపుదురెలని రాజుపలుకంగ నామహాదేవి!వినివెరి!దోయన వేసా
 రివిడిచె । కరమునలింగంబు ఘట్టిగాబట్టి!వరమపావన భూతిపై నిండ
 బూసి!లభులమొత్తపుకాంతి నణగింపజాలు । నలుకలుజీరగా నంగం
 బుగట్టి!రావలవదలినరాజ బింబంబు!నూహదాలిచియున్న యుగ్మలిహ
 చి!రాజుకోరికి విడిరతిరాజుకేళి । యోజనానక్తి కీలూడనత్తరిని!పురు
 తరన్యాయూహామూడనిబాడ!వరమవివేక సంపదలహాడ!వణికిద్వివి
 బానదలంది!విడిచిపెట్టెను రాజ విభుబింబవదన!నవ్వుడా మహాదేవ
 యాత్మబంధువుల!ముహూర్తిగొన్నట్టి మోహంబుతోడ!తల్లిదండ్రులతో
 డ తారేగుడెంచి!లల్లమచనుడెంచి అక్కనుజూచి । పెండ్లిపెరంటంబు

పంపొందవలెతి నాంక్షకుకొండలకు నట్టివపులాకు! నేలపోయెదవు మా
యింటికినచ్చి నోవినిచ్చిపై నుండగదమ్ము! నావినిమహాదేవి నన్వయిల్ల
నిమో + నోవెక్కిలారమీకు పతాపమేల! మీమెడ్డనేగాను మీరింతనుం
డి! మాబిడ్డయినయెదు నమతేమానుండ! హరుపకునాదేహ మర్పించుకొ
రకు! గురునాథునిభువు గన్తోవిజౌడుననిపితల్లి యుదండ్రియు తోనయ నె
రింగినల్లనోసుహాదేవి నళినాయతాక్షి! నన్నుతవై రాగ్య పంపదమెరసి!
కన్నెర్కరింతయు కడమగోకుండ! మావంశమునబుట్టి మలహరుభర్త
గావింపుకొనగ భాగ్యముగాదెనాకు! ననుచునుహాదేవినిపియిండ్లకు
మ!చనుదెంచియుండిరి సంతోషమునను! అక్కమహాదేవి అంగంబుతో
డముక్కంటి సమకూర్చు ముఖ్యదేశికుని! వెదకెదనని గిరిచిహనభూ
ములను! నడమలన్దోముల బలజాతనరముల! పరమసత్తనభక్త భవనంబు
లందు! నరుదైన దేవాతముంబులయందు! సరసనదినదినైశింబుజ్జను!
వెనవారనరయుచు వెరపింతలేక! తిరుగుచుండెనుమహాదేవియల్లడలవ
గుడనిభూపతిలభి క్షిరివెంగ! యిదిపదిమనవగతి యీగతిమందు! విదితశివ
గ్ధాన నిభ్యాతియై! అక్కమహాదేవి అభినవమహిమ! చక్కగాజెప్పితి శర
ణలేననగ! యిదివిన్నవ్రాసిన యాప్పితార్థముల! నదిమల మతులకు న
మకూర్చు ప్రభువు! ద్విదిద్విదిశపగృతీర! ద్విదశాననా విమలవిచార! ద్వివి
ధనాధి కనాబ్జవికననసూర! ద్వివిధేంద్రియవికార విదళనోద్ధాం! ద్విత్రి
గునాకార త్రిమలాపహర! త్రిముఖాకారవిగతసూర! అన్నతచాదనా
హతభయవారవిశ్వజ్జక్నోద్ధార విస్మతాధార! శ్రీరుద్రాణాత్సంగచి
న్మహాపాంగ! రామలింగము మహారాజీదభృంగ! శ్రద్ధానిబద్ధశ్రుతిజనా
నుచంగ! శిద్ధపీఠేశ్వర శ్రీగురులింగ! విదిపాలకుంకి సామేశప్రసాద
విదితాప్తభావకవిత్వప్రసాద! భూమిప్రసాద! బవవేషపుత్రిసోమయ
దేవాబ్జ ముకంద్రియములు! ప్రణేతమై విలసిల్లు ప్రభులింగలిల! నను
చమంబుగద్వితియాశ్వాసమయ్యె సంగళంమహా శ్రీ శ్రీ శ్రీతేయును

ప్రభులింగలిల !

తృతీయాశ్వాసము గొంగయ్య గతివ్రాయడం

* 11 వ గ తి . *

శ్రీశివ వీరదేశికచక్రవర్తి । భానురవదపద్మ భజనాభిరతులు ।
 దుర్విషయేంద్రి యాదుల దాడినోడి । భర్తృన పాపకూపంబు నడెల్లి ।
 కలుని యరకాలి కనవులై పోక కాలకాలుని భక్తి గతిదెల్పు ప్రభు
 కనమాననిహరణం బవనిలోభక్తి రశికు । లాలింపుడీ ప్రభులింగలి !
 అల్లమప్రభుగాయుడభి లభజ్జాళి యల్లంబు లోపలనుండు నక్ష్తాన తమ
 మెల్లబాసి తత్సగ్ధానదృష్టి । నమకూర్తు నశిక్వప న్వచ్చందతనువు ।
 కరమధిక ధరియించి కల్యాణమునకు వరుగుజోతెరువున నఖిల సం
 తోష । కరమైన పంక జాకరముగను గొనియె । ఆరయనానోలని
 పోయగ మెట్టిదనిన । పగలురేయను బ్రహ్మ పంచీచ్ఛననగ । దొగ
 లువోయదములుందునికానమొంది । కమలానరంధ్రానికడకు జోలేక । భ్ర
 మపడ్డగండు శివభ్రమరములేదిరుగు । హంసపవృములకుననుబంధియనగ
 హంసలు క్రీడించునందు నేప్రొద్దు । నెలతలకుచములు నీయెలుజూచి । జల
 ముగ్ధములు సోచ్ఛచక్రింబులనగ । వోరంత ప్రొద్దునందన బక్కువల
 ను । పారససామంబు సహజంబుగాగ । లోలయు ల్లోకల్లోలవోనికల ।

దేలుచు నందుండు దివుటజెగ్గుల । మాతులుగలనుగ మాకంద
 చంద । నాతిముక్తి కనకుఛాళోకబూజక । నజకపున్నగచంస్క
 ననన । ఖర్జూ రకెత కికదలికాముఖ్య । పాదపంబులునరవా పాశ్వక
 భాగముల । బోదికాఖులతోడ బాదలి పెంపొంది కీరకొకిల భృంగకే
 కి ఘోషములు । బూరుహంబుల నింపు పుట్టింపుచుండు । నావనం
 బంతయు నభిరక్షణంబు । గావించు ఘురుగు గొగ్గయ్య భక్తుండు
 యిష్టలింగక్రియాధీనమానసుండు । విష్ణుజంగమగురు శేవాధరీః । డన
 టులు విత్తంగ నాతోటలోన . మునిమిది ద్రవ్యంగముందరగాంచె ।
 అల్లమ ప్రభురాయుడాత్మలోదలచి । చిల్లర బ్రాంతిలైచనటి మానపు
 లు । యలక బట్టుటకునై యిలకొండ ద్రవ్య సలమటిపడునట్లు నఖల
 ఖర్మలుము । దావించి గావించి కడగానలేక । చాలబుట్టింగలేసార రని
 వగచి । గొగ్గయ్యకును భక్తి గోప్యంబు డెలువ । దగ్గెరబోయి యా
 తని మ్రోల నిలిచి । శరణార్థియన్న నాశరణుండు మరల । శరణార్థి
 జేవియచ్చటనుండి రిటుకు । ఏచ్చేసినారని విన్నవించినను । నిస్సంబుగ
 భక్తి నిలుకడ కలుగు । భక్తులెందుండు రప్పట్టుల నెల్ల । భక్తిభిక్షం
 బులు ప్రాధించు కొనుచు । చెరియింపుచుందుము సచరాచరమున ।
 నరయంగ మానామమల్లమ ప్రభువు । నావినిగొగ్గయ్య నడలింగము
 త్రి । భావగ్గులకు విూకు భక్తులొనంగు । కాంచనంబులును జంగమ
 లింగతృప్తి । అందితంబుగజేసి యాప్రసాదంబు । గొనుచు నదృక్తుల
 గోప్యనొక్కడను । మనుచునుండుటమాని మరువె ప్పినట్లుభూమిపై కా
 లిచ్చతో దిగుగాడి । యేగుగాంచితిరియి కేమి గాంచెదరు । ననవి
 ని యల్లమనవ్వి యేతట్ల । నీవెవ్వడెరిగింపు నిజముగానాకు । నావిని
 గొగ్గయ్య నామాటియదిత । భావించి చెప్పెద భావజ్ఞనాడు । కాయల

బింబుగల్గినవాటి ! కేముదు చరలింగకేవలు వారు . దించినయొవికిన
 ఉవ్యవసాద . మించుకుదొరికినయేభుజియించి . వాఁధర్మంబున వర్తిం
 తునాదు . పేరు గొగ్గయ్య మీభృత్యుండయేను . మావర్తనలబింత
 మ్రాఁబుమీదు . కేవలగ్ధానులు శృంగుట్టిమాకు . చెప్పంగవలసిన
 శివరహస్యములు . చెప్పియగ్ధులను రక్షింపవేయనిన . వ్యవసాయము
 ను కేమువారలకెల్ల . దవులకమానదు ధరజీవహింస . జీవహింసకు
 ననుశివుడుమెవ్వండు . శివుడుమెచ్చినగాని శివకృపలేదు . శివకృపలేకు
 న్న-జెందదుముక్తి . భవులకు గొనిగాని నదృక్తులకు నిట్టి . వ్యవసాయ
 కృత్యములే వర్తింపరాదు . దురితంబు దొలగు నుద్యోగంబానర్చి
 చరలింగగురులింగ సంతర్పణములు . గావించినెట్టి నైలాసమునకు!
 బోవుటగల్గిన పుణ్యంబుదీర . చావుపుట్టువులకు జనకుండరాదు . కా
 వుననన్నిటి గడచినయట్లు . కెవలపడమబ్బుకేలుడెల్వెదము . నీవునిశ్చలు
 డవై నేర్పుతోమినుము - చంపినవాఁకి సాటికినాటి . చంపకమానరె
 జాతిమానవులు - హరిసురబ్రహ్మదులంతటివారు - నరవిరోధంపుచు
 జచ్చుచున్నారు . పతిపంపగాలేని ప్రాణులజంప - శిలకతుడైన శీషీం
 పకుండండు-కడుమనోవాక్కాయఖర్మంబులందు - కడమయొక్కించుక
 గల్గిన మృదుని - కడుపుజొచ్చిన కడఁటి బాధ - బడకబోరాడనివలు
 కు శాస్త్రములు - కావున సత్కర్మకాండంబు నపుడు - సావనాత్ము
 లు ఫలసాకులు గాని- చావుభువుట్టులును నమయింపలేని - శ్రీగురుకృ
 పయాలశివుగొల్వనేల - తోగవాంచలు విడిచి పోవకుండినను - ధరజం
 గమ ప్రసాదముగొననేరలింగ గురులింగ శంభులింగముల - పరికర్యచిర
 పాధిపరతగావించు పరమ భక్తి స్థితిబడిశియింతేని . నిర్వాణపథమునని
 లువంగ లేరు , శర్వభక్తుల మనశరణులునగరె - ననుచు గొగ్గయ్య

సన్యోపదేశముల - మనసుగెల్గ గనాడమనితపమచు - యినుప గుగ్గి
 ల్లుగా యీశ్వరుభక్తి - ననుజోటి వానికెన్నటి కగమగుచు - అనుచు
 గొగ్గయ్య బల్లు అల్లమ ప్రభువు మనసునకృపబుట్టిమానకమితనమాధి
 విలిపి - ఘనతగ్గప్రాణలింగ సమాధినిలిపి - ఆయానకృత్యంబులవియన్ని
 బాపి - పోయడవకరియని బుద్ధిసూహించి - గొగ్గయ్య ద్రవ్యంగ గొడ్డ
 లికింద - నిగ్గులు చేరుచునిభక్తాంగవలటి - బంగారుశిఖరమేర్పడియున్న
 గాంచి . యంగదనిరువురునచ్చెనవండి - యాపట్టుద్రవ్యమగుచు - దీ
 పించు నొకసమాధిస్థానమప్పు - డందులోపల జోచ్చిన య్యిరువురును -
 పొందుగా జూచిరద్యుతచిత్తులగుచు - మానమద్రయువెలిమరచినమేను -
 ద్యాసనంగతియును అనిమిషదృష్టి - గ్ధానవై భవమును కాంతినగపడయు
 బూనియుఁ డెడిమహాపురుషరత్నంబు - సంతరంగముజూడనగిగెడుజూడ -
 సంతగ్గహములోనికరుగునచ్చటను - లింగమయప్రాణాలీనాంగుడగుచు -
 సంగగుణాంబులు నన్నిటిబాసి - మానిభాష్యయు బోలిమక్తిలియున్న -
 దీనిధిఅనిమిష దేవుగాగాంచి - అల్లమ గొగ్గయ్యఆనందంబుచూచి చిల్లర -
 పూదలు శివుడేలమెచ్చు భక్తికియిదిమేలుబంతియారీతి - యక్తంబుగా
 జేయవరులకు వశమె - యెడువంటి నిటుకడయెటువంటినిష్ఠ - యెటువం
 టినదృక్తి యెటువంటితక్తి - యెటువంటిగాంభీర్య మెటువంటి ధైర్య
 మెటువంటి లింకైఖ్య మెటువంటిసాఖ్య - మని అలమప్రభువు అని
 మిషమహిమ - వినుతింప గొగ్గయ్యనిని మనంబులర - భంగులపలవక
 ప్రాపులరోశి - భృంగినాథుడు వచ్చియులనిట్టి ధూవు - గొనియనోకాకని
 గొగ్గయ్య భాగదే - అనిమిషనిష్ఠకు అల్లమమరియ - యిదిసూమీ గొ
 గ్గయ్యయ్యిల్లలింక్తక్తి - పడముచేకూర్చు నదృక్తిమార్గంబు - యిదిసూ
 మీ గొగ్గయ్య యిహాపర సుఖద - పడమలవిగ్ధాన సంభాసకరణి - యి

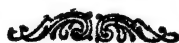

గ్గయ్య యప్పుడల్లముజేరి । యనుమభక్తి నిట్లునివిష్ణువించె । నోమహా
 త్ముడనెన్ను పరులెరుగంగ । రామితిశ్యయముని కాళుంకపీఠు । అని
 మిశఅధిగంబు నలచెనయందు । గనిగొనసీమతకంబు ననంతరము ।
 నీనిడగూపంబు నీవయకాని । కానరాడెంత ఘనులకునయిన । నీకతంబు
 నగంటి నియ్యనిమిషుని । గాననేకాలంబు గంటిసీఘ్రుని । యితనిచూ
 చినమాత్రా యీశ్వరుభక్తి । మౌతమున శిష్యాగంచు మధ్యంబుగంటి ।
 యిన్నియునీవనసీరేడెనాకు । మున్నిటినుకృతంబుమూర్తిభవించె । పె
 న్నిధివలెవచ్చి బిడ్డనినన్ను । మన్నించివిగాన మరువనీమేలు । యీశ్వి
 తిలోపల నెల్లభక్తులను । రక్షింపగాడె మీరాకయీభువికి । అనికొని
 యాడంగ నల్లనుసలరి । ఘనతరలింగ నంగతికీలుడెలిసి । మనసుచాం
 జల్యంబు మానిపితనదు । ధనకృపాత్యనిగాజేసినీకు । వలసినవరమిత్తు
 పాకృప్యమనివ । నలరుచుగొగ్గయ్య పాంజలియగుచు । నఖిలంబులలో
 గొన్న యట్టిలింగంగ । సుభముదృష్ట్యంబుగా చూరయచ్చిరి । కడ
 వేమియుంపు ఘనదయాలోల । వడియనిదూపంబు వచ్చుగాదాల్చి ।
 పుడమిభక్తులనెల్ల బోముటనాకు । నడియాలి మొనగుట నంగలింగం
 బు । బెడగుమాటలనే దెల్పినగానరాదు । నడచిపోవుండెదినామనవనిన
 చాలనంత మించి చనివిచ్చినను । జాలంబుపై నానవంధిల్లనీక । శివభక్తు
 లను రక్షియేయట్లనీకు । నవనివరంబుగానడిగితేమేలు । పేదలభముగ
 ని పేదలనెల్ల । నాడరంబునబోవు నామూలభాత । జాతీయగుగాకయ్య
 సుకృతంబునీకు । నీతరుగలుగుట కేముశిష్యులము । నీవుగురుండవు నిక్కం
 బుగానాకు । నీవువేడివరంబెనిత్తువనుచు । వరశిష్యులకు ఆత్మర్యం
 బులుటి । కరమునలింగంబు కాయంబునందు । పురమపావనమైన భస్మ
 మంత్రంబు । కటిగూత్రమువలెచి గట్టినగోచి । నిటలాడుమీదను

నిలిపినదృష్టి . ననిమిషదృష్టిలో నాగినమనసు . మనసుజెనబనమారుతన
గతియు . గనుపట్టురు ద్రాక్షకంఠమాలయును . ననుపప్నగా జంగమా
కృతిదాల్చి . చనియెనల్లమభక్త నంరక్షకాయ . ననుదినంబున శివధ్యా
నావధాన . జనితన జానందసంయుక్తుడగుచు . మనుచుండె గోగ్గయ్య
మందిరంబందు . పదనకొండవగతి పరిపూర్ణభక్తి . కుదురుగాజెప్పితి గో
గ్గయ్యమహిమ . యిదివిన్నవ్యాశిన యాపిస్సి తార్థములు . నదమలనుతు
లకు సయకూర్పుప్రభువు

11 వ గతి సంపూర్ణము.

ప్రభులింగలిల.

తృతీయాశ్వాసము 12 వ గతి.

అక్కాముక్కాయిగతి.

శ్రీశిద్ధవీరశేఖర చక్రవర్తి . భాసురపదపద్మ భజనాభిరతులు .
ఘట్టియెరుకలోన కలిరిభావ్యాంబు . వట్టిడంబకములు వదలియనిత్య .
జేహమోహంబులు తెగగోళివృళయ . జాహంబణించిన ధైర్యసంగ

తులు ! ముక్తికాంక్షమనో మోహనావృతులు ! భక్తులారినంధ డివృథు
 లింగలిల ! అల్లమప్రభువు భక్తాభిభవాభి ! ద్రౌళ్యకుండ గదరిస్థిరముగా
 జేర్చి ! విరనవిషయభోగ విషపానముదిపి ! సరనశివగ్ధాన సకలకరమరిపి !
 పరిపూర్ణవిగ్ధాన భరితులజాయ ! ధరజేయింపగా దత్తమయమున ! జ
 గదై త్వరిపుభక్తి కలకాద్రిచెందుని ! దశగణ్యభన్యజేకాంత నదృ
 క్తి ! పదమిప్తకొన్నాళ్ళు పొంతుగానని ! గడపటిలింగ మంగవీలే
 మడైన ! అతనితో బుట్టిన అల్లమప్రభువు ! సతతశివాచార పంయు
 క్త చిత్తచిత్తచిత్త ! అనుభవ్యమగు భక్తి సత్యంతదుఖమున బ్రలాపిం
 పగ ముదితమారార్య ! చూడెదని అల్లమ స్వామిముక్తాయి ! గనుగొని
 దుఖంపగారణంబేమి ! యనన్తమముక్తాయి అల్లమప్రభువ ! విచువిన్న
 వించెద వృత్తాంతమెల్ల ! గ్రామాంతరంబున గలదుమామేన ! మామ
 యాతనికికొమార్తె యొక్కతయు ! భవునిభక్తునిగాని పతియొల్లనను
 చుననయవ్వనాధ్వనాతియండంగ ! నాయంతింతండి మామపగణ్యకడ
 కు ! నాయతికేతెంది ననియెనానుతను - కాసువీనముసొమ్ము గైకొని
 నాని - వాసంబునందుండ బలయురప్పునిన - మామాటకుమారు మా
 టాడలేక - నామోముజూచిన నాగుండెచదరి - నీచేటువాటులు నేగా
 నలేను-నాచేటువాటుయన్నగనీవుగాన-యేచండమునుబాసి యేగెదవ
 వ్వు-చూచిచావేడెడ్డి శూలిభక్తులకు - అనుపమజోకాతరుకాయం
 బైనయట్టి - ఘనలింగమందు శైశ్వంజాటగాక - నాయొక్కమునకు నె
 న్నగనొక్కగురుకు - నీయుక్తికొడబనే నెయింగింతు ! పెరుగుజెక్కెదు
 బాన చిట్టచిర్రవశి - ధరణిజెందిననాడె తపశ్శక్త్యమహుచు-చనిపెండ్లి
 యాడి యచ్చట్టిభక్తభక్తి-యనువచ్చనడుచుచు నట్లుండతని-మానితికి
 రభక్తి మోతృండుగాడు - నానాభుడనుచు నెంతయుచింతనొంద-నా

నోయజగణ్ణ యలికంబుతలుపు । మానుదానను నమశివాయనిన-
 నతినిముదనుంది నన్నుతిశేసి । పతిగుప్తశివభక్తి పరుడనితెలిసి । చి-
 త్రంబులోపలి చింతయుమాన । నత్తరియల్లమనాయజగణ్ణ । ప్రకటిం-
 పబడియె । నాభక్తిమత్వమున । నికనుండనచు నదృశ్యత్వముం-
 దె । ననివింటినిన్ననేడందుకుసాక్షి । యనగంగపెరుగు బాసవిసెనోస్వా-
 మి । యేవిధిప్రాణంబులేభరియింతు । నావద్దబాయడు నాప్రాణభయము
 నాకేమగడయని నమ్మియుండితిని । నాకెరిగించక నచుడాగిపోయె । నని
 శేషనంగమార్చన లవిధంబు - శివభక్తిమర్మంబు - శీలవీరంబు । నిష్ఠ-
 టిలైదు కృపనిత్యంబు దెలుపు - నెవ్వరునాకింక నిరువుకొల్పెదను - నా-
 గురుస్వామిమైననురక్షించు - నీగతినిడిచిపోయిన నెట్లులోతుక - ననవి-
 నిల్లను అతిపసికేల - మనమునదురటిల్ల మాప్రభవినుము - మూలారి
 గుణములు మహికినొక్కొక్క - కారణంబులవచ్చి కాయమూలగాల్చి
 తామువచ్చినపనుల్ తనతగవునొనర్చుకొని - బోధనకైలాస పరికినే
 గుదురు - వారలుతమ్ములు పరజులనతులు - గానెన్వోకినిది పదన్న
 యెరుక - దమతమదివములు డగ్గెరనేని - నిముసమైనను భరింపంగ
 రాదు - హరివిరించామలకై నచుక్లుప్తి - కరకుడియము మూలముమె-
 కాదు - కావున చింతింపగాబనియేమి - నావినిముక్తాయినాయజగణ్ణ -
 మానంశమునబుట్టి మమునెత్తి బెంచి - కూవామగాడవ్వు మాటికర్థంబు
 దేవరకేకాని తెలియదెవ్వరికి - యేవిధమోవానినెగురించుచునగ - న
 నవినియలను అలననగుదు విసవమ్మ ముక్తాయి పరింతునీకు నెవ్వ
 రివంశాలు నెకడ్కులుండు - నెవ్వరినుఖిలు మెవ్వరినంటు - నెవ్వరి
 చావుల కెవ్వరుదత్తు - నెవ్వరివారలు నెవ్వరినెవ్వ - రెల్లి పెంచిరి పర
 మేశుండుదేహిని - నిత్యంబుచావు దేహికలేను తెలియ - దేహమవ్య

తేమదిద్వదమనరాదు - యేశ్యంబుయూదేహమింతైనరోత - మిదిలో
 సామాన్యమిట్లుండనిమ్ము - మదనాభిక్తుల మహిమదలంప - ఘనజ
 న్మమృతనూతకంబులులేవు - పనుపంగవచ్చుసాప్రాకృతులట్ల - మొద
 లులేకుండునో మోహనంగతిని - పిదపజచ్చివమేనువృద్ధివిడిచి - కా
 కీకసౌఖ్యంబులను రోశిపాసి - యేకత్వమొండెమ హేర్వరునందు - నతని
 కిదింతింతురావెరితల్లి - అతడునిరాకారుడైన మాశ్రీమన - నీయం
 దు నాయందు నిఖిలంబులందు - బాయకయుండంగ చాళితననుట - యే
 యుక్తిలోనిడి వెన్నుమాయనిన - నాయల్లమకును ముక్తాయి యిట్లని
 యె - వారుమీరలు నొక్కపగవారుగాన - మీరెరుంగురు మీమీ
 నూత్ముగతల - పాములబాడలు పామువేయకును - మామనంబుకును
 మరినాపాదు - అతడుకృతార్థుడై అరిగినపిదప - గతమోహమాకేడి
 గితియన్నప్రభువు - హరుగోలుభట్టకయాపగదాటి - పురుషునిధంబున
 పురవైదిభక్తిరతి - వేట్లననుజిక్కులేమియులేదు - కర్మలంపటములు
 గ్రహింపబాసి - నిర్మలగ్ధానంబునిజముగాగలుగు - ననవినిముక్తాయి అ
 ల్లమప్రభున - నునముననొకశంక మానమనినము - వడలుబుట్టగబుట్టి
 నెన్నవిబాకహ్ని - జడకర్మములనెట్లు నడచింపవచ్చు - నవనినిముక్తా
 యి కల్లుచుప్రభువు - వినుమయ్యనొయ్యన విడపించలిమడు - బాలుల
 కును చచ్చు బాల్కుజీవనము - పాల్కుద్రావించి చన్పాలకుబాసి - యు
 క్కెంబుట్టి బాల్కుయ్యనమాన్చి - మక్కువనన్నంబుమరిగితిచునట్ల - శి
 వకర్మములయందు చిత్తంబుబెట్టి - భవకర్మములబార బట్టివబోవు -
 యీమాట్టికర్మంబు రెల్లనునెడల - నామీదశివునిలోనై క్యంబుగల
 దు - యనవినిముక్తాయి యల్లమప్రభువు - గనుగొనినొకప్రశ్న గావిం
 చునిట్లు - దేహులతత్వోపదేశమార్గంబు - లూహించివాక్పాడిలుపడే

శమునగి - దేహధారులచెవి దేలంగవైచి - ఆహాయుటన్నను నగునే
 లింగాంగి - నావినియల్లము నాతిట్లనియె - దేవదేవునుగూడు తెగెర
 గింతు | మావంటివారినిర్మలులగానాత్మ | భావింపనీదునద్యావమెట్ల
 ట్ల | భ్రమరకీటస్థితి ప్రాప్తించునీకు - విమలవిజ్ఞానంబు వినియుముక్తా
 యి | తనగుణంబుల బాశితవపులతోడ - మనుచునుండెడివారి మార్గం
 బుదెరుప - కాలిననులకలాయన్నంగజ్రతుకు - కాలిననులకకుగలదు
 నామంబు | పరికించిచూడనే పనికినిరాదు - ధరశివజ్ఞానాగ్ని దగ్ధగల్మ
 షుల | పరమపదండయిన పరముగూడుదురు - అరయంగనిదేహహిసం
 టివిప్రభువ - నవ్యతాలోప్తవసంధాన్తకృతనయ - భవ్యవాక్యంబునెబ్బం
 గివెడలె | నీవక్రమునునున్న నిగుణనగుణ - భావమయుడగాన బలుకు
 దుబలుక - కుండుదురెందునా కొకనమానంబు - మెడియునీకొకవిధము
 దెల్పెదము - ధరణిగుణములుమేరు తద్గుణరహిత | వరనభంబునబుట్టె
 వాఘుశకనములు | ననవినిముక్తాయి అల్లమప్రభుని | వినుతిచెనాలో
 ని వేదనమాన్య - జనుజెంచినట్టిసాక్షాత్లింగమూర్తి - నినుగొనియా
 డంగ నేనెంతదాన | అదిమధ్యాంతంబులశిచూచి - వేదశాస్త్రాదులు
 వెరచినింకొన్నొగడ - అజగన్నబాసిన యార్తియగుంచి - నిజసుఖంబు
 ననుండునిలుకడదెలుపు - మననట్లగాకని యల్లమప్రభువు - వినికరుణార
 సాన్వితుడై పలికె - శాంతిదాంతులుమదిజారంగనీక - భ్రాంతినంతా
 పంబుప్రబలంగనీక - ముతయిహంకృతిమదినానీక | నమతయుపై
 రణనడలంగనీక - మడమత్పరాదులు మళ్ళాడనీక - పదిలమైనీవునద్య
 క్తి పెంపొందు - భక్తి హేచ్చినముక్తిబట్టిచ్చినట్లు - ముక్తియకాటయె
 తుడముట్టుటతల్లి - అనితనుగుణముల నన్నింటిబాసి | యనుపమతత్వ
 మయత్వమొంథింప - కొరివెంటుకబట్టి కొండతాబాగు - తిరునప్ర

భవు సత్కృపయ ముక్తాయి - శ్రీరవ్యయేయాబ్రహ్మరంధ్రబువెడలి । అ
నలీల బయటశినకన్యంబునొండ - అల్లమపాదనభాఁకులవణా - నుల్లంబు
లో తమంబుకుపముక్తాయి । అఖలభక్త శ్రేణి లభినుతింపంగ - సుఖ
లీలనుండెవనుంధరాస్థలిని । పదియురెండవగతి బలుకంగబడియె - పవ
నుదప్పకయు ముక్తాయుక్త చెరిత - యిదినిన్న వ్రాసినయ్యాప్సి తార్థము
లు । గదమలమకులకు నమకూర్పుప్రభువు

మంగళం మహా శ్రీ శ్రీ శ్రీ శ్రీ శ్రీ. జేయును

12 వ గతి సంపూర్ణం

ప్రభులింగలీల.

శ్రీ శివరామయ్యగతి.

శ్రీ 12 వ గతి.

శ్రీ శివపీఠజేశిక చక్రపరి - భానుపదపద్మభజనాభిరతులు.
ఖండనన్వితుల గండణగింది - మండితాజాంతవంశ్యుడైన పథము -
మక్తిబడళి సౌఖ్యవేదనాధియె. భక్తులాలింపుడి ప్రభులింగలీల -
మరియునాయల్లమ మహిమోదగలుగు । కరకంఠ భక్తుల కడములు

నర్సి - పరమశివజ్ఞాన భీతితులకాయ । జరలింగగురులింగ శఃభులింగ
ముల - అకారములుదాల్చి అవస్థలముల - ప్రాకటంబుగవిహరంబాన
ర్పుచును - పిండవిజ్ఞానంబు పెద్దగాదలని - ఖండనంబుత్తులకై వశమైన
శిద్ధరామయ్యచే ప్రశిద్ధమైతిత్త - శుద్ధిదానముకమైన సొన్నలాపుడికి
నచ్చెనల్లమభక్తవరువెదుకొనగ । నచ్చెనశిద్ధరామయ్యగారిశిష్యు ।
లేవంగబూసిన నీశాలయములు । గావించుటయేను గట్టలయట్లు ।
మన్నరాసులు చాడమ్రాకులునినుక । నున్నంపునియకవాసులుగనొ
డ్డించి । పరాశాయంగనుష్ఠగులుకాశీలు । పనిహారువెరిగిన బడిపచులవా
రి । గూడకయుండంగ గండ్లొనినల్లమయ్య । యాదకర్మముగల్గె నీతనిక
కట - వేలుడెబ్బదిరెండు విధములైనట్టి - నా శుభంబవనంబునడిపించిక
పము - కండకుబోనొత్తు బోగ్గొంతులుమూడు - నడలించిబంధముల
చక్కతాల్పుటయొ । మండివాఖండనిర్మలపూర్ణదృష్టి । ఖండనంబుత్తు
వయిక్యంబుకేముటయొవడ్డెపుష్పరవాని వోజనిరానులొడ్డుకీర్తులనుం
డెదననుచు । జడ్డునదగిలిచారంబుమాని । గొడ్డెడుచెడిపోయి గూలి
రామయ్యనూలినంకెలబాయ నూకిబంగారు । కొళంబుబోకాలు గృ
చ్చినట్లులయ్యె । చిన్నసంసారంబు చయ్యనిరోసి - పన్నుగాబట్టె యీ
బంహ్యలంపటము । శిద్ధరామయ్య ప్రశిద్ధుడెట్లయ్యె । శిద్ధులకెల్లను శి
గ్గురాకున్నె । యెనుముదన్నెనని వెరచిగుర్రంబు ! వెనకకుబోయిన వి
ధమయ్యెనకట । అనియెగ్గులాడంగ నతనిబోటికలు । పినివిని వేసారి
వేగంబెలేచి । పట్టుడుజననీక పడదీసికట్టి । కొట్టడురాళ్ళను గుండ్లను
వేయి । పూరకమనమున్ననబ్బిచ్చియితడు । నోరుగొలండులనుడుపు
చున్నాడు । వనజభవాచ్యుత వానపుడయిన - కనువిచ్చిచూడగాగల
దేవదత్తని । కారులు బలుకంగగొనక యితడు । పాదకమనగురుస్వా

నిజివరియె . అనివినివాఁతో అల్లమబలికె - వినుడుమీగురునాథు నిగ్గా
నమెల్ల . పాపాదుములమంటిపాలయ్యె నావ్ర - మోషకశిష్యులై మో
నబోయితిరి - అనుపమజ్యోతిర్మయంబులింగంబు - తనలోనిగన్లోని వె
న్మియావస్థ - తదాత్మశుద్ధిముదంబందలెక - మెమరజ్యోతి నమేతమైన
లుగు - తనలోనిలింగంబుదారు పాపాదు . ఘనశితామృత్తికల
యందునిలిపి . గుళ్ళగుండంబులుకోరి కట్టింప . చెల్లునానిర్మలశివయో
గింపును . మీకింతతెలియదు మీగురునాథు . తోట్కొనిరండు నా
తోమూలబ్రాహ్మి . యుత్తరంబిచ్చెనాయెప్పిపోయెదము . పుత్తరంబిరక
కూరకయున్న - నున్ననవాడనుకుందు మేనునుచు . చెప్పండు పొండ
మిశిద్ధరామయ్య - తపశ్శ్రవని తద్విష్యులందరుగనలి . పెనజికోకలలు
మొలుబిగయగట్టుకొని - చేడికికాలికి చేతులుబాప - నాతరిజిక్కక యు
ల్లమయనియె . శిద్ధరామయ్యదారి శిష్యులుగాన యుద్ధతత్వంబుమీకు
చిరకృత్యంబులపు చేలోమేయ నా బెయ్యకడకు . బోవునాగురువులబో
లిరాతోడ . కలహంబువకుచాల కాలుద్రవ్వెవరు . ఫలమిదిగదగురు
పాదశేవకును . నానిశిష్యులందరుగూడినిన్ను . బోవిడిచిన పారిపోక
నెండియను . తరమెంపగకనీవు తరుచుగానిట్లు . గురులదుపారింపి
గొడ్డలాడెదవు . వేచునుదికనైన వెనబోవకున్న . మాచాకనోవ్వక
మానిననన్న . చూచియల్లమపవ్వి నుడియనుమీరు . మీచేతవేమాను
మీపెద్దనెడ్డ . రామునిలుచుకరిండిపొండనిన . ఆమాటవినిశిష్యుల
గ్రహింబంది . పట్టంగబోయిన బైతెనవార . పెట్టనివెరగందిరి ప్రభువ
పును . చిక్కనట్టెముందు చెలగిదూరాన నిక్కిరూపమునోబారవచ్చు
చూచువాడై తానెచూపట్టు ఘరియ . నాచిక్కిసిలువక నలయించు
గాని . యేతెగురువగాన ఓక్కబువ్వరిచార . నాతరిగోపించియందు

దుగూడి । ప్రభుశాసనమునాటిసామానవర్తములదలపించెనుమహిమృతం
 బైన । రాలవషికాందిరా ప్రభువుపై నిండ । నేలసాలేశాని సరిదాశవ
 తని । కుందాతిశరములు కూరాయుధములుపంతులకేసార బై చుట
 కాని । యిచ్చుకై ననునట వేముసాయమున । పారిచజాతికతను బ
 ధ్దుమగుమి । తనువిక్రమములు పెద్దంబులయిపోయె । భ్రమితులయి
 యుండంగ ప్రభువువీక్షించి । కొట్టినవారలకొట్టెనువాడు । నెట్టణనభము
 డునీతిమాహిమ । కొట్టినవారల కొట్టెనువాడు । ఘట్టిగామధ్యమగతి
 కునుదమ్ము కొట్టినవారిపై కోవంబులేక । యట్టివాసుత్తములటుగాన
 వీడ్చికలిగినలోకంబులన్నియుగాలుయెలుక పయికోపించియింటచిచ్చి
 గతియగుననిమదిగనలకయుండె । నతిసాహసుడైన యల్లమడేవు ।
 అంతటబోవక అల్లమజూచి । గంతలువేయుచు గడనినయ్యములు ।
 చతురంగయుతములై కతనహస్తిములు-మిరికి నెక్కుమగాగ మేదినివ
 ణక । తనమీదబనుదెంచుతలెన్నయ్యములును । కనుగొనియల్లమ గ్ర
 క్కునదన్ను । నైచినరాలవర్వతముపైకి । జూచుచునుండంగ చుట్టును
 ముట్టి । పరశుతోమరకుంత భాసురప్రాస । ధరులునప్పుడ్తులై దాసిన
 మాత్ర । తామనందరకును దత్తశ్వరూప । మానవాకృతులతోమా
 రుమలయుచును । భీకరాకారుడై బెకరించిచార । రాకుండహింసయు
 రాకుండగీడ । నలిపెమరితిగా నమరమధ్యమున । విలచిపారగడోల ని
 భునయ్యముల । తనములతోబోయి తల్లిచందమున । కివిశియొక్కరిన
 యివ గెవవకాచె । హరియైన చక్కానహతులుగావించు హస్తజైన
 నొనరికన్నచ్చుడే తెరచు । వానవుడైనను వమునువబ్రమున । యీ
 సంయ్యమీ శ్రేష్టుడైతటివాడొ । పగరనొప్పింపకబరవరంబు గెలిచె
 జగతిలోపలనిట్టికాహసిగలడె । అనిచూపలుగొని యాదనల్లమను

విసలేకశిష్యులు వింహ్యులులగుచు । శిద్ధరామయ్యకు జెప్పియారనికీ । బు
ద్ధిజెప్పించకపోదాముయనుచు - రామయ్యగారికి జాగ్రహోయివాన్త ।
తామెరసములు ముక్తములజేర్చి । యవ్వడోపక జంగమేలేందనియు ।
క్రొవ్విదూపించిన కోపిరిడిమేము । కడ్డభంగములు మీపాదమేయెరు
గు । పేడ్డరాముండని నొడ్డారమువను । మిమ్మాడినందుకే మెరమెరగా
ని । మమ్మునెన్నాడిన మాకేమియనిన । వినిశిద్ధరామయ్య వికలికవగు
చు । ననుదెరలించంగ నాళికభవుడొబలభేదియోకాక పాలలో చనుడొ
జలజాతనేత్రోడో జంగానకేల । యంతగర్వంబని యేలేంచినిచెపం
లేంబులాసుచు ప్రభువుముందరను । యెవ్వడనాహరి నెల్లగద్ధింది । ది
ష్టకునామిద చేజూచువాని " నాలుక పెడతటి నరములతోడ । నోలి
వీకుడుననియురు వదింపంగ । నల్లమప్రభువు సామ్యంబుభోపంగ । నెల్ల
వారును సెచ్చనిట్టినిపలికె । మేలుమేలురశిద్ధ మెరుకపలెన్చు । తాలిమి
యింతైన తఃశివలడె - నే చారెడు చీరు నోజచ్చుననుచు । కలూ
శోకదుఃఖు ఖనులై నవారు ॥ రాగ ద్వేషములు జారంగనిచ్చినాను ।
యోగవిగ్నాప్తికినుండరావెద్ది ॥ అని పండిమాటలు నల్లమదేర్చు । విని
శిద్ధరామయ్య ఏనులనిడక - నేలేనెవ్వున నీలాపుమెరిశి- జాలిపెట్టితివి
నాపై క్యంబునెల్ల - సామ్యాయోగనే జాడించెపలుక - నీమాటలి
క్కడ నిలుపుకొనర్చి - కన్ను దెరసితినేనికాలులోకంబు - లన్ననల్లయన
జ్ఞో యారనీకంటి - మంటనెందరిమున్ను మడింబుచినానొ । మంటి
మూరితనగంబు కూనికెదగునె - యిద్దరలోహింసయేసాంప్రదాయ - శిద్ధ
మానీకు నోశిద్ధరామయ్య - బావురా నీవంటిపరమయోగింద్రోహేపట్టు
ననుకొనమింతి గొలంబు - పాపంబులకు నెల్ల పట్టయినయట్టి - కోపంబుభ
వముగా గూర్చుకున్నావు - యోగులునీతోడ నోపరుగొట్టి - జాగో

వృక్షేయనీ పావహోప బు - పోవులై దుష్టహోగురేకారి । నామనీరామ
య్యరామహాస్యంబు - గానకయీతండు కారులుగాలుక - బూనిమా
నండని భూమికిటికుటిల , నిటలుడై పావక నేత్రంబుదెనువ । చటచహ
ర్భటుతోబాటలునిగుడి - అల్లవప్రభువాద కటింగవెనది । చిల్లరజ
నమల చెడగొప్పదొణక - తనకొలంబెనుగక తానేలప్రభువు - జణకి
యూరెల్లను జిచ్చుపాత్రేక - పేదకొంపంబెల్ల నవపులచేటు - గాదెయ
వ్వకునిది గాననివనియె । కొరవిబుచ్చుకతన గోకులొనంగ । అరిమురి
దలతురా ఆగ్ధానులై న - కోపమాకాగలేక కొంపలకొరవి - దోపనే
కాక నెందును నాన్యగలడె - సారథినొనలికన్నుజూపు వారలకు - నర
కాలకనుజూపునధికులుగలరె - యీసొన్న రావురి యిటుగాలకుండ - చే
శినవాడె పోశివయోగవ్య - డనుచు వీరడికొట్టు లందనుగొట్టి - విను
చుండె రామయ్య విన్నదనమునను - నత్తరిలల్లమనధికదయాద్ర - చి
త్తుడై యభిరచెనునేళుట్టి - నకలలోకములుభస్మము శేయువిషము
నొకమాత్రలో గుగ్గడుడిసెయట్లు - సొన్నలావురి సారలుగాకుండ
మన్నించెయల్లమ మటచల్లార్చె - శిథరామయగారు జారనేతెంచి -
బద్ధిహీనునినన్న పోవవేయనుచు - పడపద్యములకడ బడిలేవకున్న -
నడయ్యుడై తనదుహస్తంబుననెత్తి - చెల్లునా మననంటి శివయోగుల
కును - చిల్లరపనులకు చేతులుజావ । లాభపూజాభ్యోతులకుజిక్కియా
ద్య - లాభంబునరచినలక్షణంబగునె । అననిదామయ్యఅల్లమప్రభు
ని - వినుతింతెసిగతి వెనవేవ్విభు - పెరవార్తవనినిన్ను భూమింతనే
ని - నెయికోపయలేడు నలుమూల్రేమెన - స్మరకై రివనిన్నునెన్ను
తిశయ । నరమేనుగరికులే శౌర్యజకపు । వరహాసనుగమించినకాంత
కిని - నెడమని స్మరనికతనుడ - అపరిమితప్రభావాభ్యుండవగుట

కపిలశిర్షేశ్వరుగాదలించెదను । ధరమహిష్టైవ దనుబెంచినట్టి । నకు
 గురుతెరిగి వెంటనెరిరిగాడు - నంశకన్నను జనునధముండనైతి - నిం
 యైననుమిమ్ము వెరుగవైనైతి । ఆపరాధకతమునాయందుబెంపొందె -
 శృపబెట్టినన్ను రక్షింపవేన్వామి - పూహయెరుంగక పుచ్చేకినైతి -
 దొహించున్నించుదురిత వితనిమూ - మిక్కిలికన్నిచ్చె మృదుదునాక
 నుచు । నెక్కుడుగర్వాన నింతగాలంబు - తిరిగినయగ్గాని తెరపుకుచె
 చ్చి - కరుణించలేనన్ను కారణపురుష - యనుచుగమ్మర మొక్క య
 ల్లనుయతని । మనసుపశ్చాత్తాప మగ్నతబొందె - మనకేలయితనితో
 మచ్చరంబుచుచు - తనయనీనాడి తబ్బిబ్బులకును - కనుకమామదిలేదు
 కృపబుట్టెఁప్ప । దనుమానముడిగినియ్యనలేలెమ్ము - లెమ్మునియెత్తం
 గ లేచిగిగుశాను - నెమ్మొగమెత్తంగ నేరకయున్న - శిథిలామయా
 ల చింతింపనీకు - బుద్ధిచాలకయున్న - బోధింపవలసి - వచ్చినాతము
 తలవంపకుమన్న - మచ్చికతలయెక్కి మరిబ్రస్తుతించె - నీవుజంగమ
 వేష నిలయుండివగుచు - స్వీధినేతేర నేనెరుగుదునే వేషంబుచక్క
 నై వైరి నాకుండు - జేసుబుచాలక విగ్గానియుండు . వేషమాగురినీ
 కు విజ్ఞప్తిగాక - నూపిందిహమ్మన్న దోషంబుగాదె । వకరిగాదనిను
 రి యొకరినానక । నకలంబునమద్యప్తిచెప్పించుము । వినవేగ్రబాం
 హ్మనితతయనకల - జనుచునుభవనజ్ఞులుడిపింప - ననవిరి నానుయ్య
 అయ్యమాకిరి - జినములుమధ్య మాధికహీనులనెడి - భేషంబునాదుది
 వెనగొనియుండు - మీదమననుబుద్ధి మెలిగెదనింక । ననవిరిప్రభువు
 రానుయ్యకేట్లయె - దినదినాభ్యాసంబు దృఢమగుచున్న - పువపచి
 త్తంబు పర్యాయగతుల - మనసునిన్నిన శాంతిమనోహరు - శాంత
 కత్తుకును శతృమిత్యులును - యింతలును శిలలును యిల్లునునను-

బానునుయెదురును భనమును పెంచు - హీనుండునధికుండు యేకయావం
 బు - యైతోచునందాక హటరాజయో - మేరరివికువక యిపుడెక
 మృనక - అలనచిత్తునుగాకపుగ్గంధుగాక - కొలదిదప్పకయున్న గూ
 డునునరుత - యూరకరమ్మన్న యొకనాడుగాడు - ధీరచిత్తు గురొప
 దేశంబులేక 1 యనియానతిచ్చిన నలరిరామయ్య - ఘనగుతుండపురీవ
 గాకనీకంటె - ననువముయోగ విభ్యాలిభవంబు - ఘనతరనుభలింగా
 వధానంబు - గనిపించుగుడువులు గలరెవెండియును - నినుజానుటయు
 నాకు నిఖిళిధులును - భవదియ్యపాదనంస్వరిశంబునరుత తిలిసమీద
 యా ద్దప్పియేముక్తి - ననుగుతార్థునికాయ నామతంబునకు - జనుడెం
 చు ముల్లెను నత్కృపజాడ - ననివిన్నవించిన అల్లమప్పభివు - వనమే
 మిపూరేమివరగ్యహంబేమి - పర్వత గృక్షయేమి పంకించూడ - న
 ర్యగతుండైన నయ్యమిందుసేకు - పలుకులన్నియు పరాపరబోధక
 ములు - మెలుకవయల్లను మృదుభక్తిపథము - నిలుకడలెల్లను నిర్మల
 తపము - లచటవెల్లనుతిత్యానుభవము - యనినమియానతి కడ్డంబు
 జెప్ప - ననుబోటివానికి నాలుకెట్లాను - యిచ్చవచ్చనచోట నేబిడారం
 బు - చెచ్చరతేనుక శిష్యుండునైన - నాకునద్దతికరుణామతిసోపా -
 మీకుకేవలనిగా మెలపుకోనుండి-చిత్త హంతకృష్ణభిస్థితనొందించి-మ
 త్తే, ద్రియంబుల మట్టుకుదెచ్చి-యూత్రంమకృత్యరిజాలానంచునట్టి-
 భక్తులంజేకాని భవులదేహముల-విత్తంగ గామ సంక్లిష్టయచిత్తు-పి
 త్తులమొనలు సువృధయగుగావ-నావిరిరామయ్య నన్నేలకడకు-బోవ
 నొత్తెదరు నాపుణ్యంబుకతన - మీపాదములుగంటి నేజేసనట్టి - పావం
 బులెల్లను పరహరమాను - ఖండినంస్సత్తు కడచూడకర్మ-కాలగలం
 పటియుల గాగికినోప మీ పాదమేగతి మిమ్మునమ్మితిని - చేపట్టిరక్షిం

మ. శ్రీగురుస్వామి యనుచు దండవదుక్కుఁజేయుచేరి లేవఁచుకొని
 యానందమును దలిపించుచు శరణుఁజేరబుపై గవయించియెరిగి శరమర్థి
 తోడఁ దగ్గరవిప్పి నుత్తరజింజనకుదులొనించు నాశిలొనించి తనకృపావ
 సధినాతనినొలఁపార్చి యాత్మతీగలయట్టి యనబదసాటు యక్షణలయఁగా
 దుట వినింద్రయముల శీఘ్రపనోనన శివయోగవరుడె-మోక్షోద్ధయనగే
 లు నొందిచిరామమయ్య-కూపరసాధిక దూపవిషయముల - యేపట్టునను
 గన్న యింద్రియసమితి కురదేటి గన్నట్టి కుక్కభాతి-యందును నిల
 వక యీశుబంధాదు-యింద్రియంబుల గెల్వ నేగతివచ్చు ద్రుదయా
 ధ్యనిపూపుడనిన । విరుమింద్రియములకు విభవమనంబు - వసననువిష
 యములకు ముగిసాకుండ - తనలోననిల్చిన దైర్యతత్పరుని - మనను
 న్నదోట నెమనునిర్ద్రయరిబు లనవునురామయ్య అయ్యయిట్లైన - మ
 ననువ్యాపారంబు మానకుండినను ధనమాదకానముచేరి తనయులనకు
 లుకుచుమాదకులకు కోర్కెలు దీర-ధనమలొనంగుచు దానదర్శములు
 కువరవశ్యులగు విందుకొనుచు-చేరవులుభావులు శివమందిరములు
 అనుదైనతొటలు ఆరామలును - శేయించిపుణ్యంబు చేశూర్పిమిద
 శ్రేయోధీరాజ్యం చేకొనరాదె-నావరియెల్లమ నరులకునివియు - గా
 పిం నవడఁబుగానిలింగగైకృ - సావధానులకిది అలమటగాని - కయివ
 ల్య శిద్ధికిరాదుగారతము - యట్లన్నదాన భర్తృచ్ఛలదచు - నట్టివారి
 నుఖ బునరయర్థగచేలు - లిత్తి కుండినగోళి వెనకబయించి - నతైరం
 గంతయు నదినిత్యముఖముచేంతలనైనను జారలగనదు - లాభపూజా
 భ్యామలకుగారణంబులై భూజులు సేయునాకంఠములు-లీలకల్పా
 దుచులేకెమాళిచి - గాలాబుద్ధిగడి కడలిమి నట్లు-విరసంబులైకట్టి
 పుత్రులు జాననల - బ్రహ్మలింగకతేక బ్రహ్మవిద్యురలు-జాతిపాలకయ్య
 గులు మనాదు-అరసినింపయ పాపములందవలదె-నంతతనివభా

వసుధాశాలి | అంతరంగమున బాహ్యక్రియానామ్ | నింతమాత్రం
 బైన నేడమగొన్నపుడు | గంతులువేయుచు గడకుబోనాత్తి | నూద
 ర బయిలై రొగగుబడ్డట్లు | యాదిశతధ్యాన మశనకవగును | స్వార్థ
 ను భూతికిని ప్రత్యేక్షమైనట్టి | లోని బిల్వంగవ లోకనంబునగి | కర్మ
 ఫలంబును గాంక్షించి కర్మ | నిర్మలశివయోగ నిష్ఠుండుగామి | సంత
 రంగంబు వాడై యుండినతని | కౌతగాలంబున కిలముక్తిగలగ | నా
 మధ్యమునమృత్యు నవహరించినను | యేమయ్యిపోవుకో యెవ్వడెరుగు
 నావిచిరామయ్య నాగునునాధిచాపకబ్రతికెటి జాడలెట్లనిన - పనగు
 మడచేయ జాగుగాజేలి | కనవునిత్తునయెట్లు కర్మబలుకొను మదినానవ
 డక నిర్మలతత్వదుర్నిష్ఠి | వదిలంబు గానిచ్చి బ్రహ్మాదులైన | గడలింపగా
 రంత గాలానతైన | యిదినిశ్చయంబును నిట్లుచుగాక | యంతవారలైకె
 న యాకర్మకాండ | మంతదస్పినఫలంబేమియునాక్షి | దేవతామూర్తి
 ప్రతిష్ఠలుడవ | గానింపబోగ రాగంబు దప్పు | గనుగొనుచుండె
 యాకర్మకాండమున | కనుమతింతురెమోక్ష మాశించుఘనులు | ధర
 కర్మనిష్ఠలై దారుండులేని | పరతత్వలాభంబు ప్రాప్తింపలేదు | వెలి
 యులోనను రెండువిధములై | నాచిత్తమునగూర్చి నారెంటినడిమి | నా
 శంబుజెషిమేరు | నగముద్రొక్కింప | నాలోకనముజేయు నాపరంజ్యోతి ||
 రాకారుడైన మహాలింగమూర్తి | నాకృతకృత్యండు హృదునకంబు
 విమముపై బయ నిర్విమముననుగు | విమములోనూనిన విషమై ద్యు
 తైన | వెనమాధ్యగాలేని విధమునవిమము | రసమానితనదు దేహమొ
 తంగలేని | సానుబంధితంప బ్రహ్మయునో || డీ మహిరామయ్యయి
 దియ ధార్థంబు | తెదరోసాదకుల్ దుర్విమము | మలగుడు జిక్కియుయోగా
 గమారజీబుచ్చి | యందునుపొండక యదైలెనట్టి ముదులునూరంగ జను

దుయోగిని । విషమంబులయ్యును విడువంగరాని । విషయేంద్రీయగు
ల వెంబడిజిక్కు । దొవగుల బడకుండుదురె శివయోగు । ల నమాను
శివనామ్యమబ్బువారలకు । పంకంబులోపల బడ్డయేనుండు । కొంకక టు
లొన్నమామక బేడి । దరిచారుకున్ననితరులెత్తగలరె । తెరవునడుచు దొ
క్కింపనకు । పరిభవంబోడవె నాభిభవంబెకతె । నిరుపమాననమా
ధినిష్ఠుండవైన । నీవెనద్యోన్ముక్తి నిధివిరామయ్య । నేమిచారమువలదీ
యర్థమునకు । అమలనుగ్గాని శక్త్యానకుడగుట అన్యుతంబకుక్కులకం
దిచ్చివులికి । నంబలితాద్రావ నాశించునట్టి । వెంబగనాని వివేకిగాడు
దు । అమితవస్తువులు లింగానంబులకు । నమకూర్చితాద్రప్తసాహోప
బోగి । యగువాడె నిష్కర్మయితడు మాయకును । మగడురామయ్య
య్యముమాటలేమిటికి । కరణంబులకు బలిమిగలకాలమందె । వరణంబు
గెలిచేటి మతముచింతించి । శరణపథంబున నచ్చిదానంద । పరిణామమై
భావ భ్రాంతిలబడె । నిరుతంబునలిచిన నిర్ణేహూప । పరముండవివతే
ప్పదు శిర్ధరామ । పడివేల త్రోవల బారుచిత్తంబు । పదిలంబుగానిష్ట
పథముననిల్చి । ప్రాణలింగమున వంభుపంచి దుష్టి । నాకెంబుగాజెప్పి
నవిభావలింగ । నంగంబుచే శ్చిప్తిసంధించినకల । నంగంబులనాబాసీ
చనశ్చువేని । లింగుజునకునీకు లేవబేభులు । నంగతి యాబాగు
సాధించురామ । గల్లుగుర్రమునకు శంకయువాడె । ముల్లును మిసిగె
యు మోపుతుగాక । ఉత్తమాశ్వముగ వాగెయెక్తి నరాతు । చిత్రానగ
లయల్లు వలరేగిదాటు । నీకేలబహుశాస్త్రు నిగమాగమముల । చికాకు
లకుజిక్కి శివయోగివర్ణు । లుపదేశమిచ్చినయోగ మార్గమున । నిపు
నుడవై యన్నగీవెనిత్యుండ । పనిచెప్పిమరియునేకాంతంబునకును । గో
నబొలురామయ్యును రహస్యమున । తమకరణంబులు తాగామిచ్చి

మనసులింగమునందు మగ్గురలు కేశి. పరమేశ్వరునందు బయలుగొనూ
 పి. పరమావదేశంబు కేసి. పరమేశ్వరునందు బయలుగొనూపి. పర
 మావదేశంబు ప్రభువుగామయ్య 1-కిచ్చునిచ్చినమాత్రమేమి చిత్రంబా
 అచ్చుననొత్తి ననొత్తి నట్లంతరంగమున. నిలచెనంపున్ గాన నీర్వలతోతి
 నవివేకసింపెమానన నోరుహము. పరమహంసతీబుడ చరిత్రప్రిటా
 డె. నరవిత్తుడుతనచక్కంబులందు. నెలవులుగలవాని నెలిపెచక్కంగ
 నల్ల శిథరామయ్య అల్లమకరుణ. నప్పుడురామయ్య అల్లమప్రభువున
 తోప్పగానాట్రంగ మొనరించినదేవ. భావతపదపద్మ భవమకరంద
 నేవచేనా కేబ్బచిన్మయత్వంబు. అజ్ఞానతమిగమల్లంత నతోలెగ. విజ్ఞా.
 నదీపంబు వెలుగొండెలోన. ప్రభువమీకృపనేను పావనంబైతి. నభిమ
 తార్థము సిద్ధియయ్యెనాకిపుడు. శిథరామయ్య మదితెంపినయెట్టి. యా
 ద్దత్తమెక్కడ మణిగనోగర్గ. మేకంతబట్టెనో యవ్వకర్మములు.
 యాకాంక్షయచ్చటికరిగనోకీర్తి చార్తపైవేట యేవంకనోయణగి
 అర్చియక్కడ మాయమాయనో సాధుసంగతిగలుగునా సకలశిద్ధుల
 కు. సంగంబులకుముందు సత్సంగతంబు. చిత్త విశుద్ధియు శివభక్తి
 రతియు. సుత్రమగ్నానోపయక్తి యుయోగ. శిద్ధియు నభిమత శిద్ధియు
 కాయ. శిద్ధియుగురుకృపాసిద్ధి సిద్ధింపు. అనిలల్లమప్రభు అనతియ
 య్య. వినిశిథరామయ్య వేటకతోనుండె. పదనమూడవగతి పలుకం
 గ బడియె. ముదమొప్పుశిథరామని చరితంబు. యిదివిష్ణువాసిన
 యూప్తి తార్థములు. నవమలమతులకు సమకూర్పు ప్రభువు.

మంగళంయహం శ్రీ శ్రీ శ్రీ జేయును.

వేదాంతింగళిలు.

ప్రభు కల్యాణానకువచ్చినగతి

14 వ గతి.

శ్రీనిధివీర జేరికచక్రవర్తి । భానురవదపద్మ భజనాభిరతులు
 చరగురులింగ పూజావిశారదులు । కరణేంద్రియధికార గర్వవశాతులు
 భక్తిముక్తులుగారు పుణ్యార్థనులు । భక్తులైపుడీ ప్రభులింగులు ॥
 బవవేను నదృక్తి భావనంపదలు । వసుధసంజ్ఞనుల్లెల్ల వర్ణనకాయ । వినివిసి
 యల్లఘన వాగందియతనిగనుగొన . పన్నలికపుంబువెడలి । శ్రీధాన
 మన్వితసాధ కోత్తుముని । శిష్టరామయ్య ప్రశిద్ధుడేతేర । జనుబొచుతె
 రవులు చల్లనీడ । యినరశ్ములుకు నెండులింగంరాని । పననరంభాశోక
 పాటకకోయిక । ఘనసారతిసువులు కందువలగు । చెంపులుబొవులు
 చెలిమెలువొనలు । మనసోపనము లేమకజూదినను । పరుపైన పు
 వ్వులపై గానివిసరి । తెరవకులను నడతేర్పుతోపులును । చలువపండ్రి
 లు ధర్మశాలాడరాడ । నిలుచువారలకుండలియ . సంఘములు । అన్న
 నత్రోబులు నట్లబొలులకు । వెన్నయుబొలును వివరంబులొన । బోయంగ
 జనువులు జోగిండునుచు । గాయశిలేక పరాంగంబుపై న । త్రోవ
 అజనుగ్మహస్థులుబసవన్ను చావనాత్మ్యుండలి చ్చబలించబట్టికలియగలు

బునకును-కలిగెపుణ్యంబలి గణపితామంగ-పన్నగా బన కన్న భవ్యధర్మ
 ములు-కన్నుల పండువుగా గనుగొనుచు-చూరార భక్తుల మహిమలుజూ
 చి! వారకనోరార వర్ణించుకొనుచు! నాడుమ బాడుకు నభిమతార్థములు
 వేసుక ధర్మము వేసిననీ త్తు! ననుచురా మయ్యతో నాడాడవిలిచి-మనమున
 నాలుచు నురియు చెప్పచును-కల్యాణముల కెల్ల కారణంబైన-కల్యాణ
 పురముగ్గరి చచ్చునపుడు-కోటకు వెలుపలకీశుం త్రమున-వాటంబువై
 పుష్పవాటి కెల్లమర-పరకతమణి కధనన్తంగ బులునునిరశంబుముత్యా
 లు నెఱువడ రసగ-నెందు మట్టుచుపుచ్చ తాళోకతరులు-కీరకోకిలగ్ధం
 గనొలచుమాలు-నైల మువ్విధు నభివర్ణములు - శేషుచుభిషగం
 బు చెలిపుననము - మానివాన నెకాని మాయమానుశ్రము - పూని
 పున్యలదావి బాడింపలేదు తానేమిగొరయని తప్పురాగాను-మాని
 తపనమానమాణికములు-మూనధికశ్రమకన్యోలోకత-మాయబు
 రిలోన విచ్చలుగారి - గోల్లరేయింబు కోటకున్నతిము-నాచిద్య
 బాంధవు లశ్వముల మొరుగు-పులిమొలుంబులు పేరుబొను నాకిటికి -
 నలశిశ్నహరిణ భయంకరమగును-మానసింబుకాపురంబును దినంబుంబు
 హరిణాడకేతె చె అనురాద్రి ముగ-బంగారు తాపుల పైమీవలోన
 రంగా గొనిపురంబునక మునునలకారలుబొచ్చి నచ్చినవారు-చెంతింబు
 కలేళ్ళ సరశిమట్లనుచు - అగర్ల సాధాగర్లవాడియెరుచు-ర గను
 రత్నాల రాసులెల్లడ-అనమాణిగు ధర్మల ఆచిత భక్తి-రసమకల్యాణ
 పురంబావరిచె - పరులకజొచ్చిరా బాగుగానక - పరగుగంభీర
 మైదగునస్పదిన-అనపచాతకపత్తి పమునల్లిమామ్య - రసదంబుతమ
 కృపారసమువీక్షింప-చూకుగ నేతెంది సరసపుష్పకము-లాడావని
 ల్ని తారరుదెడిరసగ - కొత్తడంబులమీద గొప్పలైయెప్పు-నితము

యగబులయి వెలయనట్టభృ-వాడగవచ్చిన వసుధాద్విద్విబులు-బాదరా
 యుగిక్రిందుబరతురవ్వని-ఆజిత్యలనొంప కాశ్యయగతిని-రాజు మను
 కోడురాజులవ్వని-వ్యవహారమాడుచో పరిధర్మమికికవదాటిచటివై
 న్యసంబులవారు - నిజకులాచార నిర్మితవర్తనులు-ప్రజల దస్వరవ
 ణమందు-గజవాజిగమన కేగమెగొనియాడ-నజనకునయినను నలవిగా
 దచట - భిగువుచప్పులతోటి బింబాధరములు - మగువలచెలువంబు
 మదనండుయెరుగు-ప్రతినియమంబుల నిరలక నెవ్వడు- యతిజంగమగృ
 హంబులూపురియల్ల-అట్టివట్టణమున కల్లమప్రభువు-నెట్టణనేతెంచె నిజ
 పాదసగ్మ-గట్టణచేఘామి కడు సావనముగ-ముట్టి మొక్కినవారు ముల్ల
 లుగాగ-పరమజంగమలింగ భరితనూపంబు-స్తిరముగాథరియింగిసిద్ధ
 రామయ్య-తైదుడబట్టక ఘటాపదమున-నానరంబుగ బనసన్నగేహ
 మున-కాలోనజయదొడి యెగుమొగునాల-చేయల్లమయును శిథరా
 న-స్యనిలిచినమాత్రలో-భూనియోగములు - రు బ్రణమిల్లిముఖము
 లునాచి-హడడుసాకరి సింకారకమవు-రవ్వదరించి యిబన
 నేను-పరశక్తిహడంగ వోప్పనారనగ-నరుదార ఆపుపణ్యముగాచి-
 కడునేగవానబోయి కణనమూహంబు - నశుమలింగాభ్యర్చనము శే
 యుచున్న-బనవన్న కెరిగంప బ్రహ్మతిహస్త-విడుహంబునపూజ పెద్దయు
 కడణగైకొని మెచ్చిజంగమహువుదాల్చి-చేకొనినన్న రక్షింపచేసె
 యిప్పుడు దోడ్కొని యిటుకుడెమ్మన్న-నవ్వడుయదవద యప్పణ్యవొచ్చి
 శరణార్థినికి జను దేండటన్న-పక్షికిండిఅల్లమ ప్రభువుయట్లనియెక్కలోనే
 డ వెలియాడలోకానుసారు - లై నవ్వరంబు యిండ్లకరుగమాకేల-అనవిని
 అప్పణ్య ఆచటదానిలిచి-తనయేలికకువేగయజెప్పింప- పంపినవినిలేది
 జరువన్న మేరుగంపింపగామెచ్చి ఘృక్కుననిలిచి - కండగర్వబన క

స్తులగాన-కుండితినోకాకయొకపాదజోయి-పకపాడితినిభక్తియక్తి ద
 ప్పినో అకటకటా ప్రభువరువెంచి లోకలికరాక అట్టెలిచె వెనుపల
 నె యకసకంబాయగా యిపుడునాభక్తి యనుచు చింతాకాంతుడై
 యన్ననుచూచి తనదానె యల్లగునయభక్తిదయల గనుగొని రక్షింప
 గావచ్చు తెరిగియును నివెదుర్కొని యుదంపువాని బలితి యిదిసీకు
 బసవన్న చెల్లవని మడివాళయ్యడరాడినను । వారధియీదెను వాఞ్
 ట్లుమరచి యూరకె చెయ్యార్చకున్న యట్లయ్యె । మడివాలుమాచయ్య
 మాటనిక్కంబు । తడిసితి నోబోక తప్పవాయెడియె । యనిగణనతు
 డై యల్లమకడకు । చనుదెంచి తత్వాన సరసిదంబులకు । నమితుడై
 యల్లమ నాగురుస్వామి । క్షమియింపుననుకృప సర్వాపరాధి । నగ్గాని
 నను నీవత్యంతశుద్ధ । విగ్ధాననిధినేవిశ్వరంజకుడ । వీవునిరంజన నిర్మలా
 త్మడవు । భావింపనేడకుపాశబద్ధండ్ । పశుపతివీవేను భక్తిప్రీతుండ ।
 పశువురక్షించుట పతికిభారంబు । నాగుణంబులు చూచినచుఫనలేదు ।
 మీగుణంబిద్ది రక్షింపుముగురున । అరివినుతింపుచుఅల్లమపాద । వన
 రిహంబులబడి నగచుచునుండ । తల్లిదండ్రులు తనుతనయ్యయిందు ।
 కల్లగల్గినగని కడకువోయిదురె । తల్లివిదంబిని దాతవుబతిపిఅల్లమ
 యీబసవన్నకునీవె । కావున కడములు కడతేచ్చకగణ । భావించుమరి
 చెన్న బసవన్న మొక్క । మడియు నాయల్లముని । చేగొలిచేనేనియు
 ను । కొరలేయకాగానాత్మగురువుచే సాము । గడిడిలోనేన్పినో కాలు
 చెయ్యమరువ । వెరపుగాదనిచెప్ప విహితంబుగాదె । బాలుండు బస
 వన్న భక్తిమార్గమున । మీలావుబట్టుక మొగంగరూరె । యిదిభ
 క్తి యిదిక్రియ యిదిజ్ఞానమనుచు । పడింబుగాచెట్ట బసవనిభక్తి ।
 కథముననిలువ మీభారంబుగాదె । లేజోరాసిమై వుండునట్లై అని

హడివాలయ్య అల్లమప్రభుని । కొనఁచెఁగ్గాప్తి యుక్తియుక్తుగ ।
 తనతనువెలింగతమవుజంగమమై । తనజీవమయ్యందు దండనాథునకు
 భవదీయ్యనరపాదపద్మంబులనును । విపరిపభేదంబువెదకినగలడే । మీ
 రంతయఁగిన మిగులమీశ్వరకు । కారణంబుగాని కడమంబుగావు
 బాలుచెక్కిరిగొట్టి పాపదానించి । బాలురక్షింపజే బాలునితల్లి -
 ఇనికీన్నెరయ్య యామల్లమప్రభువు - వినుతించి తగఁన్ననించె వెంకి
 యను - వేదికాస్త్రాగమనిజ్ఞులకు - పాదపద్మంబుల చేసట్లంగలే
 వు - మనుమ సింద్రానిను మహిమాత్రయము - గనలేరుకర్మకర్మ
 కివాదులకు - చిక్కవు చేతిలో చిక్కియండియును - యక్కడకివ
 భక్తియల్లమునును - సక్కడనీవుండ వశిరహస్యమున - పక్కలాగుల
 బెప్పుప్రభుతోనిన్ను - అట్టినినీకి నగదెంచుటెల్ల - ఘట్టిగబనవన్న
 గాచాడగాదే - లులెల్లమప్రభును భవుగుణగుణు - వినుతించి తగవి
 చ్చునించెరంగును - యింగుభక్తునెల్లయింప - ములభజంగమశోభి
 తిస్తే - నరుదెంచుముదోట్ల నరసివయట్ల - కరపద్ధికల్యాణకటకం
 బునును - చచ్చియచ్చట బనవనిభక్తియందు - వెచ్చగుండుంబట్టినే
 టికిధూళు - మూనానమానముతో - రిమేలుకీళ్ళు - హివాధికధలును
 లభాచక్యములు - లేరివిమాకేయిలీ నటింప - రాముమేమని శిష్ట
 రామయ్యబలక - యిమ్మహి రామయ్య యీ భక్తవరము అమ్మోదో
 కటియు ఆశివోదోకటి - ఆమమాటలునరమార్దసాధకములు - కూ
 డదునడువకొంతై నయందు - యిదిటికిదంగమంబే తెంచువుడే - కం
 టివిబ్రహ్మితిగాయభక్తి - శాయకలరచేతి శివలింగభూజ - శాయనే
 పెద్దబుడెప్పిలో తపకు - ననవినిరామయ్య అల్లమప్రభువు - వినుతించి
 న్నయభక్తివినమిత్రుడగుచు - యిలగలభక్తులనెల్లరక్షింపు - వలది

యేకాదే మివచ్చుటయల్ల - మాయబాయగ నొత్తివరియుగొగ్గయ్య
 ఆయానముడిపి లింగాంగి గావించి - ముక్తాయుకిని దేహము క్రియెనం
 గి - రక్తిమై నీశిద్ధరామయ్యగారి - అకులితనమాధానములను - విత
 తజీవస్మక్తి విధమునుదెలిపి - నారనిభక్తిదీపంబులచాత - నారూఢి
 వినియన్నడరుదెరురిటకు - నెన్నండుమిక్యప నేనుబ్రతుకుదును - య
 న్నడునాశంకలన్నియుదీరు - అనిచాతకము మేఘమాశించుకరణి - న
 నపునచుండంగ నరుదెంచిదయచు - ననుబారవిడచిన నాకేదిదిక్కు -
 యనుముగుణముచూచునె పరునంబు - నేరంబులై సాదు నిలువెల్లపిరి
 డి - కూరలోతెల్పు గల్లుకేయండునై న కొట్టండుకోపించుకొడు - డె
 స్సైనమీపాదముగ నేవిడివ - ననిబసవన్నయు నాచన్నబసవ - ఘురుడు
 చేరొకపాదకమలములబట్టు - కొవివేడుకొనగ భక్తులనట్లవేడు - కొ
 నగనల్లమకడకూర్చియుట్లనిమె - నొడవులందేభక్తి నూత్నానెమికు
 ననుగడియందు నింతయుగానరాదు - నడువడి నద్భావనలునరిగాగ -
 మృదుదెన్నటికిమెచ్చు మీబోట్లభక్తి - అనపుడుబసవన్న నాభక్తవ
 రులు - ఘనదయారసభక్తి కడములుదీర్చి - ఘనగురులింగబంగమ కృ
 పనడయు - ననువెరింగించి కృతార్థునిజేయు - డనివిన్నవించిన యల్లమ
 దేవు - డనుకంపలోనికినరుగువాడాయ - పశ్చిమిట్లు కల్యాణపట్టణంబు
 నకు - విభవంబుతోడుత విచ్చేసననుచు - పదియూర్ణావగతి బలికితిదీని
 చదివిన వినిన మోక్ష మొనంగుపశ్చిమపు || మంగళం మహా శ్రీ శ్రీ శ్రీ
 శ్రీం జేయనూ||

శ్రీశిద్ధవీరదేశికచక్రవర్తి - భాసురపదపద్య భజనాభిరతులు -
 బహిరంతరేంద్రియ భాగ్యులనంది - సహజలింగైక్య శేషప్రసాద

మున పరమప్రభువుకృపబహుళినయట్టి - మరులుశౌకరుడేవు మహిమూర్తి
శయము ! ముక్తికారణమిది మోక్షాద్ధులైన - భక్తులాలింపుచే ప్రభు
లింగలింగ నిలచియు నిలుచని నిశ్చలచిత్తు - కలిగియు కలుగని కారణ
పురుషుడు - బొందియు పొందని భువనపావనుని - నందియు నందని నశ్య
తసులభు - నల్లమప్రభువయ్యడాబసవన్న - నల్లలతోక్తుల నన్నుశాలజేసి
అల్లనగొనిపోయి అంతర్దుహమున - కెల్లభక్తులు తనయిచ్చలోమెచ్చ
బసవన్ననగరిలోపలి కల్లమయ్యఁ జెనజొచ్చిపోవుచో ఏక్షించికరుణ!
పరమపావనమూర్తి పరిభానితార్థి ! మరులుశౌకరుడేవు మహితప్రభా
వు ! పరమపావనమును పానవిశాశ ! కరమునుభవ భయంకరమునై
మిగుల ! సారమైపట్టి ప్రసాదగుండంబు ! తీరంబునందున్న దివ్యపురు
షుని ! నామహాత్ముండునునల్లమప్రభువు ! శ్రీమత్సవంబులు చెన్నా
రగాంచి - భయభక్తియుక్తుడై ప్రస్తుతింపుచును ! నమరంగ దండ
ప్రసాదమంబుచేసి ! అల్లమప్రభువు రామయ్యవీక్షించి ! యల్లభక్తులువి
నరిట్లనిపలికె ! కంటి శ్రీగురుమూర్తిగతభవమూర్తి - కంటినాపాలి
టికల్పవృక్షంబు ! కంటిమోక్షపుష్పావ కడములుబాసె - మంటినా
వినియల్లమప్రభుననిమె - జింకయుపులితోలు చిలువసొమ్ములును ! పం
కజగర్భక ఫాలంబుచంద్ర ! వంకయునటుజెట్టి వచ్చినయట్టి ! శంకగు
దమరులు శంకరండితని ! నెట్లగుంగకపోయినీబసవన్న ! నెట్లుకతన
యింట నేనుండునితడు ! కనియెడుకూగనాఘ్నిజీవా తాది ! వినియ
కుకబ్ధంబు వెనపోతున్వళక ! మునుచేవిగొనురవంబును దమయిచ్చ ! జన
నీకనిలుపు ప్రసాదావధాని ! నేలమరుంగై న నిక్షేపమితడు ! పాలరొని
ఘృతంబు భాతివాడితడు ! యవ్యకుమదియింపకేట్లగుంగుమరు ! నివ్వ
గుండరయందు నీమూర్తివిధము ! వేషభాషలునెప్పు వెర్రిభక్తులను!

భూషించుకొని పొట్ట బోనుకయుండు । కనటులునేకాని కలికవిజ్ఞానాని
నిపుణులనొల్లగు నేటిబూటకులు । ఆశంబరములు పూజ్యంబులై పోయి
చూడరంతఃకుడ్లి శుద్ధతామసులు । యేవిధంబునగొల్వ నీశుండుమెచ్చు
సావధానతయెట్టులగుదన కనుచు । నొనర విచారించకుదేశమునను -
చనువారు పొదిపై చరణంబుబెట్టు । చెనువారుపారనో బాడజేయదురో
తనుగుణంబులు యేవిధంబున బోయియునొ । అరుచురామయ్యతో నల్ల
మబలుకు । పినిశిర్ధరామయ్య విచుతిచెప్పిభువు । దేవనూభావంబు దెలి
శి కేవింప । మావంటిమూఢుల మానమర్థులము - శరణన్నపశువుల న
త్యువగాంచు । బిరుదుదలంచి గర్భికరించుకొని । శరణ్ణాయకులయె
చాలువాకనుచు । పరిపాలనముశాయ భారంబుమీడి । నీకృపగలుగుట
నియమనిష్టయుచు । నీకృపలేకున్న నిఖలపుణ్యములు । నేకతనఫలించు
సెంతవారలకు । తనవోనివిజ్ఞాప్తి దాచుకొమ్మి । మనుజునిపత్రంకుమ
రులు శంకరుని । ఘనతమాబోట్లకు గానంగవశమె । యినరశ్మిగనవ
చ్చునె ఘాకములకు । నావినియల్లమ నవ్వరామన్న । మావెంటనేవచ్చి
మామాటవిడిది । భక్తిబంధుత్వమె బలిమిగాబట్టి । యుక్తుయుక్తుల
వొడబడి చదువు । నయతానమాధాన నరణిసికింత । నేసురకవచ్చె నిం
తయుచాలుననిన । వినినన్నగొనియాడి విరుగదోయంగ । పనిగలదానీ
కు ప్రభురాయచాలు - మరులుశంకరదేవు మహితప్రభావు । మరుదూ
రమారు మాకావతిండనిన - యెరుగుదునేనను యెరుకబోదోలి । యెరు
కలోయెరుకయై యనగెడువాణ్ణ । ప్రత్యయంబులుదామె బయలై మీ
దనిత్యలింగముదృష్టి నిలిపినవాడు । యుష్మలింగముదాను యేకమైజ్ఞాన
దిప్తిచెలింపనిధీరచిత్తుండు । శాంతిధాంతులకును జన్మదేశంబు - భ్రాం
తిధరంపర బాసినవాడు । శివధర్మములుచేసి చెలగెడునెళవు । సవిశేష

లింగప్రసాదావధాని । పుడరహస్యము నున్వేగమొదైన । వదలకళా
య జీవవ్యభవము । ననువ్యాపారులున్నయుమాని - ఘనతరసిం గ
జంగమ నమర్చకుల । నిల నుంబులకులొయి నిత్యంబువారి । నలవిరళే
వప్రసాదంబుగొనుచు । మనుచుండి పెంచు హేమంబునునొక్క - దిను
ముగాగనుగొను ధీరచిత్తుండు । కామరూపములు దగ్గరనొడువతని -
వ్యామోహముదముల కతడమర్చుక్క । మచ్చరంపాతని మాటన్నవెర
చు । కుచితవృత్తులకునుపెన్నుగుదిను । నర్వాంగలింగ ప్రసాసిదిగావు
నను । దుష్టవయేంద్రియాదులు శోకవతని - కనిశిష్ఠరామయ్య కల్లమ
జెప్ప । ఏని బన నేనుం ప విస్మితృకగుచు । రవిముకయైన రత్నంబు
కాతి । సుశేషవృష్టికి సంధిల్లునల్లు భవదియ్యదశకాన ప్రాప్తపుణ్యము
నను । త్రివిధప్రసాద దేదీప్యమానాంగు । మరులుశంకరుడేవు మహితా
నుభావు । కరుణాపయోరాసి కనుగొంటినుంటి । నావినియల్లను నా
యనబనన । నీవంటిభక్తుని నేనెందుగాన । నీమననరయంగ నేనొంతదల్ల
వు । భూమేయబన్నిన బుద్ధిచెలింప । కేమన్నమారాక కిట్టుయింపితివి ।
నీమదినున్నది నిశ్చలభక్తి । అవనిబనవన్న అల్లమప్రభువ । గొనియా
చుటయుచుమ్ము నోరినువే నిదుటమంత్రధారుడవు నీవాడింపనాడు ।
యంత్రంబునగ్గింతురా నన్నుననిన । బనవన్న నీభక్తిపాదపచ్చాయ । అ
నమాత్ముభక్తుల కాధారమయ్య । కావునకేదార కాశిగయాది । పావన
క్షేత్రములు జెరగునీయందు । ననవినిశిష్ఠరామయ్య కేల్పొగించి - ఘనుడై
న యల్లమ గాంచియిట్లనియె - బనవన్నమీరన్న భాతివాదాను । వసు
ధనీతసిహోల వారెందుగలరు । వనరంగమీకృపయునుగలకతన । పను
గొనినాశన్మై ఫలముసిద్ధించె । కనకంబునకుతావి గలిగినిట్లయ్యె । అను
నమయందైన మీయనుకొంపవలన । అనమాత్ముభక్తికి నాలయందైభ

బసవన్న మొదలైన ప్రభులగావఁ గలిగెజోవువుల కలమునతుంగ
 తలకెక్కినన్నీధంబుననాకు । అనిశిద్ధకామయ్య అభిమతింపంగ । విని
 ప్రభురాయుండు వినుశిద్ధరామ । బసవన్నగుణములు బ్రస్తుతించగనుఁ
 అనమాక్షునకునైన అలవియేకాదు । మనమేలవర్ణింప మరులుశంకరని
 ఘనతరలింగై కృ గరిమెజెప్పెదను । వినుమిందియంబుల వెన్నాడిపాడి
 చి । ఘనతరవిషయ నంగంబులణచి । అంతకరణములయకయమణం
 చి । చింతలకంతయై చలగులింగంబు । నంతరంగంబున ననువుగాఁగి
 పి । భ్రాంతినంతాపంబు బాశిగుహేశు । కరుణగాంచినట్లు ఘనదిత
 ండనిన । అరుదందవినిభక్తులందరుప్రభువులలితవాక్యంబుల నంపందబ
 లక । లావించిఁగొందరు లలితవాక్యముల । దేలిందిఁగొందరి దీప్తిపూ
 తముగ । భావించి ఁందరు బలిమిఁగొందరును । దీవించిఁగొందరి దెగఁక
 కొందరును । సావధానులజేయ నరుదెంచినట్టి । సావనాత్మకయని ప్ర
 ణతించిరర్థి । బహుజన్మముల జనుల్ బడయఁగలేని । మహితలింగాం
 గనంభంబంబుడెలిపి । మరులుశంకరుడేవు మహితమహాత్మ్య । మిరపు
 కొల్పితి పదియేనుగతిని । యిదివిన్నచదివిన యీశ్చితార్థములు । నధ
 మలమతులకు నమకూర్చుప్రభువు । త్రివిధాంగనంగత త్రివిదులశిచ్చా
 భ్య । త్రివిధవర్ణనిరూఢ దివ్యశరీర । త్రివిధరహిత చిత్తత్రిగుణవిర్ము
 క్త । త్రిపదార్థనువిచార త్రిగుణానుషంగ । త్రివిధేషణాతీత త్రిభువు
 నభ్యాత । త్రివిధజీవశరీర దృఢనువిచార । శ్రీమద్గుణోత్సంగ చిహ్న
 యాపాంగ । రామలింగయ మనోరాజీవభృంగ । శ్రేష్ఠానుబంధశిష్యజ
 నానుషంగ । శిష్టపరేశ్వర శ్రీగురులింగ । యిదిపాలకుఁగిహావక ప్ర
 పాద । విచిత్రావృథాపాకవిత్వప్రసీద । భూమిపతిమందరి బసవేశ్వరైత్ర

సోమయజేవాఖ్య మకవీంద్రముఖ్య । పృథివీమైథాసిల్లు పృథులింగలి
ల । ననువచుంబుగ తృతియ్యాశ్వాసమయ్యె । మంగళమహిః కీ॥ కీ॥ కీ॥
శేయుమా.

పృథులింగలీల.

యిష్టలింగ గతి చమత్కాశ్వాసము.

—: 16 వ గతి :—

శ్రీ శిద్ధవీర దేశిక చక్రవర్తి । భాసురపదపద్మభజనాభిరతులు ।
యిష్టలింగై కృత మహిమమానములు । కష్టకర్మభ్రాంతి కడకొని శుద్ధ ।
ముక్తి మార్గముగోరు ముఖ్యాదికృతులు । భక్తులాలింపుడి పృథులింగ
లీల । మరులుకంకరుడేవు మహితప్రభావు । మరుదుగావినుపించి అల్ల
మప్రభువు । బసవన్నమందిరాభ్యాంతరసీమ । ననద్యశక్యత శేద్యంది
తపి । నాశీనుడై బసవన్నగావించుచు । భాసురభక్తి సంభావనలగ్ని ।
గై కొనుచుండంగ కడుభక్తి శేరి । లోక సావనమూర్తి లలిత భక్తార్థి ।
నిర్గుణనిర్మల నిత్యనిర్వాణ । భర్తవద్గుణసీల భక్త కలాల - యనిబసవ

న్న యాల్లమప్రభువు - వినుతించి కృపగారిచి . వినయావాక్యముల -
 తనలానితంకలు నడుచుస్వామి - కనివిన్నవింపుచు భక్తి శ్రద్ధలమర - క
 న్నులగానని కరడిచేద - మున్నచరదంబున మూగనరుండు - కన్న
 కలయను కరకంకుభక్తి - యున్నవినాయందు యుక్తియెరుంగ -
 యిదిభక్తి యిదిక్రియ యిదిజ్ఞానమనుచు - యిదితంబుగాదెచ్చ వేగురు
 స్వామి - యనవియల్లమ యాబనన్న - కనియెవేదశాస్త్రాంగ ముఖ
 ముల - పాఠంబుముట్టిని ప్రశ్న చేరితివి - కారణపురుషవిగ్రహుడవునీవు
 తెలియనియర్థమేమియుచుమ్మనమగ - వలెనని యడిగిన వాడవుగాని -
 జ్వలను నాకటికిని వొండుప్రియాన - మిలరవిజాడంగ నేటికిదియ
 బనువనీసుజ్ఞాన భక్తి పరమములు - కొనరులదీర్చమాకును వశమగునె-
 నావినివనన్న ననునిట్లు భాగడి - బోవిడిచిన నెందు బోదుమీదాన - దా
 ములదానాపదానమండ - భాదారస్థితిపమురు పదుమనునవిత్తి - తోడు
 కుపనులుబోచ్చి తొక్కకయుండ - గడిదంబుగాచుట్టు కంపలుబెట్టి -
 పెంచుక మొలకలు పెక్కిచూచినను - కించెత్తుఫలమైన కృపికుండుగను
 నె . ఇరితి మీరునారూగ్గానతమము - జారకుండగ ద్రోదిదిన్మయం
 కరము - బోదిచేసుకనుండు బోధమార్గంబు - నాదరంబుగనాకు న్నా
 నతిండనిన - అమర్తంబునకు నెక్కుడైనవస్తువులు - కృపామారభోగిం
 పగా లేనియట్లు - నవాజలింగై కృపనంపదకంటెమిగుల - మహిమోడు
 మొదలెడు మార్గంబులేదు - జననవారాళలో జన్మయ వుట్టుచు - మ
 కడగానక శోకమోహముల - బండుజతువీరతి జప్యగవనియేమి - పు
 డమిమానవులకే పుణ్యపాపములు - మానవులైనను మరీకాలుచెయ్యి
 యానంబుగాక తొరొండుకాలమున - దుష్టవానలజిక్కి దుర్మహిలుగా
 క - శిష్టవర్తనలుచే చలగుటమెరిగి - యంతమెల్లని యక్కటా

నాడుజన్మ - మంత్రయవ్యధకాయ నేటికియనుచు - సాక్షునంగరిచా
త నద్విత్వదంబు-సాధింకుచునువారెసాధకోత్తములు-నడువడిగలవాడె
నడకుకలెన్ - కుడువగట్టిగసాము గూర్చంగవలయు - గాలివిసకుచు
నుండు గాలంబునందు - యోగిభూర్వైత్తు మనుండంగవలయు - కా
లుచెయ్యడేటి కాలంబునందు - కాలునిగలిచేటి గతిగానవలయు
నదిని మిత్యంబుకాస్త్రాగమన్మతులు - హృదయంబుగనవలె నెరిగితత్వ
దము - వడలకరుడువంగవలె గురునాథ నడమలకృపకు నాన్వమడుగా
వలయు-తనమకోధనములుతాననుబుద్ధియుపువువహ్నివలెమోహుబు
దము చిదిమివేయగవలె చిగింపకుండ - నడనద్వివేక విచారంబు
మచేత-యెదురుగాగనవచ్చు విష్టలింగంబు - మడికంటజూచెడు మర్మం
బుగురువు - నడవలముద్రచే సాక్షాత్కరింప - హృదయంబులో నె
లినెల్లెడ వెలుగనిష్టంబు పాణింనేకమై పూర్ణదృష్టిగనుగొనివాడె ధీర
చిత్తుండు . చేతులొలింగంబు చిక్కినయశ్శ - డాతనువాలింగమంగం
టవలయు ! వెలువలివస్త్రములుగావించు - ఘనుడుదగములకుసుకర్త
నూటనవతనువులుమూడు వస్త్రములగునేని ! మనసులింగమునందు ము
గ్గుమైయుండు - పరులెల్లమరుచు తత్పారకశ్యమన - తనువుభోగము
లకు తానానందకాశివలింగముకుపూజ కాయంగవలయు - నవిశేషక
ర్యాజ చందమెట్లనిన - నకలచరాదర జనునంతతుల - కొకమా
టుగినియక పురుతరకరుణ ! జనువుచునుండెడు శంబుమజ్జనము - చరు
లనూపారవి భ్రాంతిలుతాసి - పరమశాంతివహింకు బరగుదిత్తంబు
పూజనకు శ్రీగంధమలదోలు మేనకర్మఫలాకాక్షగడచివర్తిలదు-మె
ర్మమేరిగి నిర్మలశివధర్మగతిమనకాయదియెయ్యెతనమర్మణము . పత
రెల్లమునూర్పులు సంధిల్లకుండ 1 ముగనునిర్మలతయా మరసుండెనేని-వవ

యోగినిని పుష్పావధానము - యని యిట్లుగనులగుచున్నప్పుడు - యిట్లు
 గిరిలోపల బుడవోడికాల్సి - ధూపనర్పించుట మొదలనూనవలె - తాన
 తక్కినవారలను తనువు భావనము - దొలగుట - దీపమెత్తుటలింగమునకు
 మురియుతాత్రీయక్తముహితపదార్థ - ఇల్లూన్నములు - శివగోదామయ
 క్తముగ-నైవేద్యముచు - చందంబునబరగు - ప్రదురతరానంద - బా
 మ్మేదికములునుచితవాస్తాదకం బానగుటయగును - మొదలనత్వర
 జనమోగుణత్రీయము-బాడవకుడుటయే తాంబూలంబులింగ - ము
 నకు నిచ్చుటయిది ముఖ్యావళాంబు - పనుపదగాత్రీయ భవ్యభక్తుల
 ప్రాణలింగాంగ సంబంధానుభవము - ఊణిలోనులభంబు నూనన
 వన్న - ప్రాణలింగమునబా బాయకత్రీతను - ఊణంబులను సమకూ
 ర్చి యుండాకటి - వశవస్త్రములురెంటనునజ్జచేసి - కలిత త్రీతపు
 లింగములగద్దించు-శుద్ధసంవిద్యిత మాత్రంబుతోడ - యద్ధనిర్వాణ
 మహిష్టలంబునను-ధరియింపనేర్చిన శన్యండుభక్తి - పాణయచిత్తంధు
 బనవన్నమరియు ఆతనువులుమూసు నాశివధార - మేతరిదుగుకలై య
 డబాయకుండ - యిష్టలింగమునకునిరువుగాత్రీయ - శిష్టుడుశివయోగి
 క్రితిబనవన్న - లింగంబులీమూడు నైవస్త్రములు-లింగము-నెఱకొ
 వ్విలిలరెండేసి - గంట్లుజేయింగముల లింగముల - గంట్లకయం
 బుక గిరిలోనియందు - బైవస్త్రమునమున్న పదిలమైయున్న - నాన
 లిమానాల్లు నట్లనెయుండు - తనువులేవస్త్రములే తద్గ్రీతగ్రీధు - ల
 నవట్లములయ్యె - లవియుయట్లనెన - భిక్తమహేశ్వర ప్రసవస్థలము-
 యుక్తరైగ్రులారంగయితములైయునికి - పరమహానాథము - ప్రాణ
 లింగమును-భారసూక్ష్మతనువునదివి ముఖమునకు - కాకగతనన్నభగవ
 త్పాదముండు - యిట్లుతీర్థణమునకు - యిట్లు - బదిలమునిలిచి

స భవ్యసీమంతుః సదఃపితృభక్తః జేతనుః బవతేన్నతః సుప్రసాదముః
 వస్త్రీహారండు యశ్య - వస్తువశ్య అంబరండు సేవీగ్లవర్జి - శివభా
 శమాభార చిత్తశాన్తు - అశదాశ్చయశ్చ - అశ్వశివమా - శి
 వమాగ్లమయండు శివశివన్న - పృథివీమయశ్చశివశ్చ - పృథివీమయము
 లింగమేపాగమై లిలవరిలు - మంగళాశ్చకులకు మలిలింగమూ -
 అంగంబుతోడి బాయంగ నీరాదు - సాంగంబుగాగ శ్రీ సంగవలకన -
 భవ్యవదార్థహావము యష్టలింగ - శివ్యంబులుగ శ్రీయత శేషుచు
 రుచులు - తలపుననిద్రి తత్పాగిలింగమున । కలవడనిచ్చుచు సాభా
 వలింగ - దేవదేవునకు తృప్త్యర్పణంబు । గావింపనేర్పరి గావలెదనవ
 నరసుపావనతలో పలఫలియింప । గురులింగజంగమ గురుక్పపాలబ్ధి -
 భరణోపకములు - పృసాదంబుగొన్న - అరుదైనశివభక్తి కథికారు
 లగుచు - హరిసురబంధిహృదు లందంగలేని - పరమశివైశ్వర్యంబు పా
 టించుటవ - యిష్టలింగమునకు హృదయమర్పించి యిష్టగురువునకు
 విరతసువిద్వి - యిష్టజంగమమున కిష్టార్థమొనగు - శిష్టవర్తనుడుండు
 శివభక్తిఃసవ - తానున్నవిలుకడ దప్పకమీద - గౌనంగ శ్రీధ్వజంగ
 మలింగభక్తి - సత్తుగాతవయభాకత్తి శేషుచును - చిత్త్యబుధ్యాను
 బ్ధ చింతలుమాని - యిద్ధనమ్మగ్నానియన్వడోనతడు - శుద్ధభక్తిపరండు
 మాణవవన్న - యిష్టలింగమునకు నెల్లనర్హియలు - దృష్టంబుగా శేషు
 ధీవధిక్తుడు - మామానిలూనంబు మునుతలబాదు । నాయడగాని
 యామాత్మలింగంబు - ధ్యానభావణలపెలంతరంగంబు - ఖూనినిల్వ
 గళాదు బుధులకు నైవ - గావునయిష్టలింగమును బాహ్యమున - శేవిం
 చునా నీర్వశిష్టలులనవ - అతిగావయష్టలింగసారాభసంబు - శివశివ

శాయంగిహృద్యధముశాయ నెన్నటికన్న! ననమానకరు నమాన్వి
తుండగుచు! బనవన్నకల్లమప్రభువుయిట్లనియె! యందరెందరిరెన్నెన్నిక్రి
యలు! పొందుదావిన్నను పొనగంగగన్న-నభ్యాభిగాకున్న నాతనియె
రుక-నిభ్యసూమెత్తురెసాధన లేక-ఆరీతిభక్తుండు అనవరతంబు-సాన
త్కియలు వేసరక శేయుచును-లోనుత్యవులకు లోగాక తనువువయినా
శచెట్టుక బలమోర్చివనను! ఘట్టిగాయవ్వలింగమునందునివ-పట్టుల్ప
గలేని పందకునవ-గలుగడుగావున గావింపవలయు-నలయక భక్తుండు
నన్నిసత్కియలు-అనవినిబనవన్న అల్లమకనియె-కనకతిబిలోనురకాని
మాతల్లింబు-నుతవస్త్రమందొక్క నూలిపోగైన-ప్రతిలేనిధాన్యసంభా
రంబులందు-నొకగింజయైనను యొడయులయకను-వికలత వేరుగావిచితి
నేని-మీపాదములకు నేమిక్కిలిదూరమయి! పోవువాడనేననిచిని ప్రభువు
రజతాచలము-దివిజకులమునవలిధనిభూతలును-కామధేవువుపాల కద
లియుభాను-రామణియాదిగాయగు బర్ధమీలు-నానగచావునియాప్రమ
ధుః నికేత్తునభూతిని నీకేలపుట్టె-యేయామునవచ్చి యేయేపదాత్త
సారంబుగడిగినపడియక నాథు-తనుచుహానోధనములుదాచక నిత్తు-ననుచి
నంబును నీకనణిగితినేని - నవిశేషనయ్యు ల్ సాధింపలేని-భవదియ్యో
నకునేసాత్మంగగాను-నావినియల్లమ నవ్విరావోయి-యూపరితనమున కే
టికిబుట్టె-తనువిస్తీ ధనమిస్తీ ననుచు-బిరుగుతనంబున వికమాడవు-
నీతియెరుంగవునీ కేడగల్గె-నాతనుధనములిట్లంగక పలుక-నుచితమాభక్తి
కి యరువడింపంగ-ప్రేమరగుణాధార బనవకుమార అవిగారణముగాన
హంకారగుణము-మేడినుండనీక నిర్మలభక్తి పథయ-పదిలంబుగాక చేప
ట్టివలసినను-యెదుటగాన్పించెను యివ్వనినను న-అవవిధ ములైనలక్ష
నలిచ్చి - యష్టార్థశిధులు నిలగానవలయు-ననన్విబనవన్న మూయల్లమ

పౌరుష-అనగయ్యిష్టమింగార్చనచేత-గణపమృతదృక్ గతియనమీ
 రుముపునానతియిచ్చి ముగించియిప్పుడు . దానయిచ్చెద రర్పించి
 మీరు . గానరానాకును గదియింపుడనిన . కునుమవాసనతెప్ప కూసు
 నేలేటి . పసపడితిరికేటి భాగుభాల్పించి . పరికుడైతివభక్తి రసమగును
 పపును . నసలారభక్తిశాయ తనుదానె . నరభక్తిసందచాతదాను
 పరమపురుషుండు బసవదండేతి . విను చెప్పక నొక్కవిధము వెండియు
 ను . మునుపుకరిడిలోన మొగిచోలబట్టి . నానుచేయుకాదె సమరంబు
 లోన - మమ్మెయిననున జయించెతున్నా - పరిపంపులంగంగ
 నొగతులు . కలుగనకభక్తి సోదగుగాక - శ్రీ హాదేవుని జక్కించు
 విధము - సామాన్యబసవచేసిచివగా . అనినల్లనుపౌరుషవాసతిచ్చిన
 ను - వినిబసనేకును వెండి ముల్లనియె . అన్యతంబుచవిగొన్నయట్టి
 పమ్మటను . సనుగొప్పవాల్పన్న దప్పకేమియైన - మాన్యవారనములో
 మిళితుండనైన - నాకే కాటంబు నడిపెదరనిన - అన్నిలాకులనిచ్చు అ
 రభిమాడితిరి . విన్నబోలగపేరు నియ్యనబసర - అన్యతాంశుధరు
 ను క్షమలోనమర్చుండు . గాకన్యసగునె - పుష్పలలిగ ముక్తనిఘండవ
 గుట . కేవలాయత్యధి కేళికేడించు - బసవననామూలు బ్రహ్మత్వదేవ
 బసవనీగుములు పనిబడివిన్న . బసవమగ్నింబు బసవనిరుగన్న . బస
 నిమిత్తంబు పలుమారునిమవ . బసవనీమాపురో పదిదలపోయ . బసవ
 నీభక్తిసంపదబాగడినాను . భక్తిరహస్యమూ భక్తువెరింగ - యయుక్తి
 తొలింగనా ముద్యముందుమరు - ధరణిచేపడివర దప్పిపోనల్లు గరికినే
 శివయంబు గెంటునిచుట్ల . పినుగానగోగు నీనకృష్ణమికిని . కనుమరంగ
 తయు గలుగుటబసవ - నమ్మచిద్రోచి నాగభూషణును . నినుపాపనీ
 యవ నీస్తలంబునకు - నీవువచ్చినవేళ నిలువకమాయ . పోవలెననిపారు

పోతు చేతిని । యిదితిబనువని యిష్టలింగయిక్యసారాను భవములిస్స
 వ్తంబుగాగ । నఖభక్తులు విననావతియిచ్చె । నుభిరేళితేలింది నుభిన
 ల్లనుయ్య । హిరయతిబరికింప నిదియిచలింగ - గతివదియారవగణనకు
 నెక్కఁగ యిదివిన్నవ్రాసెయిస్సితార్థములు । నదమలమతులకు సమ
 కూర్పుప్రభువు॥ మంగళము శ్రీ శ్రీ శ్రీ జేయునూ.

❧ మొదటిభాగము సమాప్తము ❧

1100H

